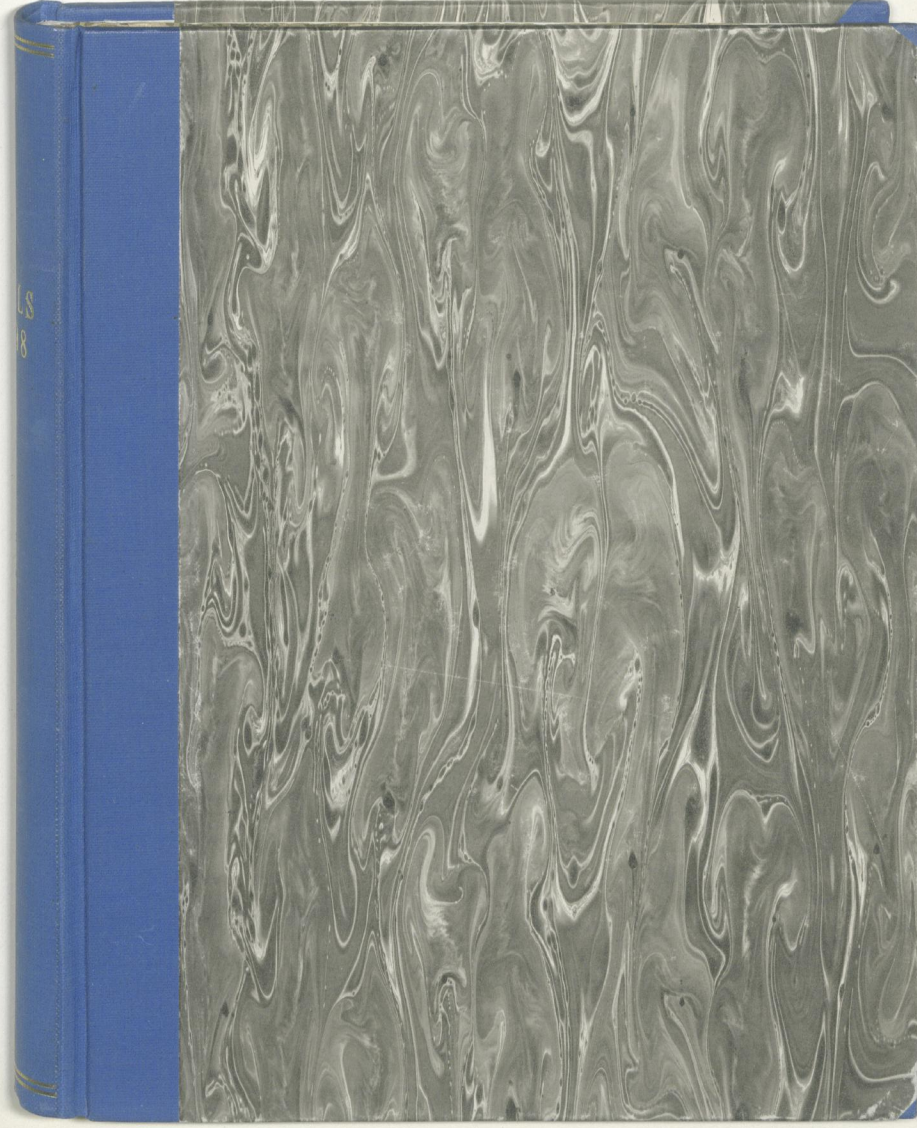

INNEHÅLLSFÖRTECKNING FÖR... Replot. 1905.
H.R.A. Sjöberg

Niktrafölv 2 11

Innehållsförteckning:

100 st. Österbottenska bygdemålsberättelser

66 st. Spökhistorjer

23 st. Märkliga drömmar samt om sömngångare

11 st. Sägner om dumma personer

Replot 1905

SLS 98

100 Österbottenska bygdemålsberättelser

I Spökhistorjer, 66 st.

II Märkliga drömmar samt om sömngångare, 23 st.

III Sägner om dumma personer, 11 st.

Replot 1905

Insamlade av H.R.A. Sjöberg

Replot 1905

Replot 1905

Replot 1905

Replot 1905

Replot 1905

Replot 1905

Replot 1905

Replot 1905

Replot 1905

Replot 1905

Replot 1905

Replot 1905

Replot 1905

Replot 1905

Replot 1905

Replot 1905

INNEHÅLLSFÖRTECKNING TILL SAMLING 98.

Replot, 1905.

H.R.E. Sjöberg

Mikrofilm K 11

Innehållsförteckning:

100 st. Österbottniska bygdemålsberättelser	
66 st. Spökhistorjer	
23 st. Märkliga drömmar samt om sömngångare	
11 st. Sägner om dumma personer.	s. 1
Förtal	2-3

Spökhistorier:

Honde svartkleed kvinnon	(RE)	4-7
Seengspöötje	"	7-9
I graafhiuse	"	9-10
Spöötje ve Sällsvurin	"	11-12
Baarne, som skrääkt på tjörkgåålin	"	12-13
Baarnskräätje på Kapelbacken	"	13-15
Tå Wist-Asto-Kajs vort krafsa ååf e spöök		15-17
Föusspöötje	(RE)	17-20
Karin såm försvann	"	20
Karin ve seendjen	"	21-22
Karin me bölon	"	23-26
Karin såm flöug	"	26-28
Karin som meita	"	28-29
Tå tejde dööd viisa sä för nämdis fadrin"		29-30
Tå e spööka för Bentis Heik	"	31-34
Sändasstjöttin	"	35-36
Tvåå brinnand ljtis	"	36-37
Tå sjömannin viisa sä för briuden	"	37-38
Gaambelsta spöötje	"	38-39
Stillanråådarin	"	39-40
Å va int möjlit få tan korse	"	40-41
fortsättning		

Fortsättning på innehållsförteckning till SAMLING 98.

Tå e äjjast i graafvan	(RE)	s. 42-43
Hande hviit hästin	"	43-44
Tå Aolaris Hanna spöeka för Sappon	"	45-47
Råådarin ve Härrback	"	47-49
En mänstje va en int	"	49-50
Tå Kogg Kaal måttu veend åm	"	50
Hvem va e sām skratta	"	50-51
En lihlan gobb	"	51-52
Hvadan va tan tiiond båatin	"	53
Tå Wäktars Johan Erik gee oppdaga	"	54
Bligt Brita, Grindarin å seetii	"	55-56
Äru vare Gud i höjden	"	56-57
Spöötje från Skälöuran	"	58-59
We Magsååns-hvålfvon	"	59-60
Tå Bligt-Erk å Maj mött Straahlin å Smedis Pell	"	60-61
Tå tontin flyttar	"	61-62
Tvåå fröökknar	"	62-63
Int sååg an å int hööi an na, men likafallt spöeka	"	63-64
Kosiin Fia	"	64-65
Spöötje ve Byggos-måås	"	65-66
Hvarför e lyyst i fönstre	"	67-68
Hur ja laga bårt maren från kåoen	"	68-69
Griisspöötje	"	69-70
Riisspöötje	"	70-71
Hvem va e sām kasta handstjin	"	72
Tå e böula i riivåddjen	"	72-73
Kvinnon me bölon	"	73-74
Historjon åm Mårs Ann-Liis	"	74-76
En spöökhistorje så gao sām tvåå	"	76-80
Karin, sām skricka på vattne	"	80-82
fortsättning		

Fortsättning på innehållsförteckning till SAMLING 98.

Tå e bolta på bastudören	(RE)	s. 82-83
Honde kaald haanden	"	83-84
Stiig opp, stiig opp	"	85
Å löönar int sä ti stjött på söndagen	"	85-87
Kvinnon, som glöita	"	87-88
Kvinnon me hviit klee	"	88-89
Basto-tontin	"	89-90
Tå döddin kämber	"	90-92
Liikraden ve Saandisäänd	"	92-94
Hur Stjinn Olle laga ååf me maren	"	94-95
Tå häron spöeka sām kläckringur	"	95-97
Tå e spöeka för fistjargobbin	"	97-99
Kalasbåolen i skåojin	"	99- 100
Spöötje i stögoråän	"	101-103
Från kröckdans ti graaföl - från glädi ti särg	"	103-105
Innehållsförteckning	"	106-109

Sägner om dumma personer

Moster Aatos Påjkan	"	110-114
Hor ja fee strämpsäckan tibaak	"	114-117
Tå Britas Joss va rädd för trollkarin	"	118-119
Hor e gee teel tā Riiback Ann trälla	"	119-121
Britas Ant	"	122-124
Tå Britas Joss ha vori ti skrift	"	124-126
Tå Möur Britas Påjkan fee en jiulklapp	"	126-127
Tå Tjärr Liis friia ett Britas Antin	"	128-130
Hor Möur Brit dödd	"	130-133
Herrin, sām låta narr sä	"	133-135
Hva di praaatar åmGöust Joss	"	135-139
Gobelunka	"	

Innehållsförteckning 140
fortsättning

Fortsättning på innehållsförteckning till SAMLING 98.

Märkliga drömmar samt om Sömngångare.

Fressos Fress dröm	(RE) s. 141-143
Tå Lillsta Agost gee i sömnin	" 143-145
Karin, som göömd stjäorton	" 145-146
Plootin å Pluuton. dröm	" 146-148
En Sann dröm	" 148-149
Heila mitt liif. dröm	" 149-150
Sväärmåor min. dröm	" 150-151
En nager historjor åm Kami Abb	" 151-154
Wa e e spöök elo en dröm	" 154-155
Tå Björkas Hilda gee i sömnin	" 155-157
Tå Glasbergs Johan Erik rigäära i sömnin	" 157-158
Tå Håkos Kaal högg knifvin i lafvan	" 158-159
Per-Åols Kaals friannatt	" 160-161
Hvart feeldintå veejin	" 162
Åolöckli teeg	" 163-164
Tå Blind Syring sko ta lihl ååf me. Dröm	" 164-165
Tå Döuf Gosta kneip me i ryddjin	(RE) 165-166
Ein ååf os sku mått döi	" 166-167
Tå ja drömer, så drömer ja alti sant	" 168-169
Tå sjäälän ji iutanför kroppin. Drömmar	" 170-171
Tå Bondis Fii birätta, hvann on låå på sjöbbätt. Dröm	" 171-173
Tå Fredrikas- Jossas Jakop åmkååm i fäälan	" 173-176
Styyfvin. Dröm	" 176-179
Innehållsförteckning på Märkliga drömmar m.m.	180

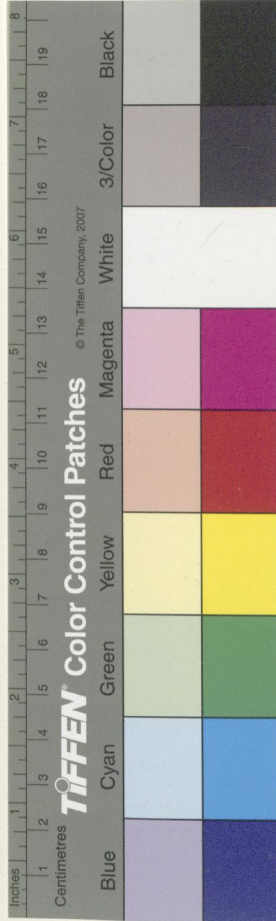

Porträttning på innehållsförteckning till SAMLING 98.

Märkliga drömmar samt en sammanfattning.

(98) a. 161-163	Proseus drömmar
163-165	"
165-166	Till Lilla Agost och i samman
166-168	Karin, som följde till Åkers
168-169	Ploster till Ploster. drömmar
169-170	En gammal drömm
170-171	Hellin mitt till. drömmar
171-172	Svårare drömmar
172-173	En nägot märkligt om Karl 166
173-174	En drömm om en drömm
174-175	Till Björke Hilda och i samman
175-176	Till Glesörs Johan Erik rikare i samman
176-177	Till Håkan Karl högt Karlvin i Järvan
177-178	Till Håkan Karl rikare i samman
178-179	Håkan Karl rikare i samman
179-180	Håkan Karl rikare i samman
180-181	Håkan Karl rikare i samman
181-182	Håkan Karl rikare i samman
182-183	Håkan Karl rikare i samman
183-184	Håkan Karl rikare i samman
184-185	Håkan Karl rikare i samman
185-186	Håkan Karl rikare i samman
186-187	Håkan Karl rikare i samman
187-188	Håkan Karl rikare i samman
188-189	Håkan Karl rikare i samman
189-190	Håkan Karl rikare i samman
190-191	Håkan Karl rikare i samman
191-192	Håkan Karl rikare i samman
192-193	Håkan Karl rikare i samman
193-194	Håkan Karl rikare i samman
194-195	Håkan Karl rikare i samman
195-196	Håkan Karl rikare i samman
196-197	Håkan Karl rikare i samman
197-198	Håkan Karl rikare i samman
198-199	Håkan Karl rikare i samman
199-200	Håkan Karl rikare i samman

Stapel nr. 6.
H. R. H. Löberg.
66 upskriftar från Replat.

100 Österbottniska bygdemäls-
berättelser

I Spökhistorjer, 66 st.

II Märkliga drömmar samt om
sömngångare, 23 st.

III Säger om dumma per-
soner, 11 st.

Af H. P. H. Spöberg
Bj. l. t.

Förord

Den föreliggande samling Österrikiska byggnads-
berättelser - spökhistorier, märkliga drömmar
och lömskängare samt sägner om dum-
ma personer - är närmast afsedd för att
gifva läsaren en inblick i allmogebefolkningens
såväl yttre som inre lif. Utspökhistorierna
finnas man i regel allmogens tro
på oförvundliga existenser eller dess äsknings-
värda beträffande naturliga, men oförståeliga sa-
ker och ting, liksom också präst på allmo-
gens yttre lif förutseer återfinnes uti de upp-
lägsamtiga spökhistorierna. - Bland de i samlin-
gen återgifna drömmarna, vilka ofta samman-
hänga med andayppbudsor eller a. dyl. finner
man en genomgående tro på drömmars bety-
delse. - Och i sägnerna om dumma personer
levnades i korthet några förteckelser en allmo-
gens yttre lif.

Angående sättet för historiernas författande, an-

Jor³es att underskrednad dels h³llet respektive personerna
 först berättat historien för sig samt därefter ur min
 upptecknat densamma, dels också ur minnet, nödsaklig
 berättelser, som tidigare bekräftat förtägliga, utan att de
 ursprungliga berättarens namn med säkerhet
 kunnat sännas.

Beträffande stälningemetoden, som understöddes
med några mindre undantag J. A. Jönköpings försam-
ling för atmosfärläkarens åberopande i skrif-
ver till R. K. Gidmetoden, såsom Gidmetoden
sen: skrif, såsom du hör! —

Replot skärgränd i juni 1905

W. B. A. Sprung
Postexpeditionis fines

Spökhistorier. +)

N:o 1. Hönöde svartkleed kvinnon.

Berättad ur minnet af H. S.

En frän en poj va ni vill så från ju inte, he
tygde drott gar uppdraget i kan lät vis se för
sambel menstjör, så i faser tor gårfon, så di
kan vi dönn. S' besynnerli påastast di e ji taks,
säm a gjävt na bräkt medan di hu lön, sän
int fönn räv i graspen, a tärne gaas di jeer
a vankar på jöber, bery me säas - S' kan
no fast int fins nain mäntjör jeer veder äm-
kring, säm ha faser si a vöri inte för så my-
tji sprökr, säm Käckas-Ann Liis från Kärleby-
in, hunde, säm för laang sidan fäo ti Ameri-
ka. Man on va heim, säät vn mang gaun-
gr a kirätta äm förme, hvr on ständit än
jeer a än tärn ha vöri inte för tygde drott. On
tals äm, he on ^{en}tid va mytji fast för e sprösk,
säm on aldri hävd vn skv styp. Stäändom
i stypminjen, tå Liis kääm a ha vöri a stäla
kerantjen, sä säng vn en svartkleed kvinna, säm
att ha e svart klee drojji test i vögonu, sä on
t) Te innerhåts förteckningen i slutet.

varu viisn hilt hilt af e bickit anikt i sam kääm
e ankite on veetan atti endu ti bräven. Fört i
jare vnt Ann-Lis gromlit förskriktet i brästa
dri tant am aninting dar in i stöjv, men ti skit v
on su vaam ti ai honds svantkeed kvinnon, su
ti skit va lken för nöyge. A hend su tel a me
e gran garayn, he sprötje räkt fram haanden.
sam e skv a vilt tag Ann-Lis i haanden, men v
skv int för att i vändeln ha brästa gij haanden
sin för on a hövte talas am e dyppit sprötje
säm inguang läne skv ha viisn sä för on ann
kvinno i ti kvinnon län sprötje ta sä i haand,
su breend e teel i haandläsvis, säm am e vänd
jämn ha vnt tiillagt a sedan su fce kvinnon b
pa amine märtje, säm säg int säm svart finger
apären - Men äntä su döva ha honds främmand kv
non Ann-Lis, sä on mätta all sissel gij ti
vas - Maj Stin, honds gaambel, säm atti skv
va kläskan am annu fält pa läkoden sakter
a fräng af henna, va on skv ta su teel för
dipp honds kvinnon, säm leengyl baskett on b
hilt i skit. - Dr ska veend du am, väline du

6
a fräng va on vilt du i sedan ska dr sej: jn han
i na ti jämn me teg, gan i jesev namn. - A nästa
ganng, ta Ann-Lis on honds räkta int för sprötje. Su
honds on pü, va Eras-lag Stin sagt ai on. Su spr
ti kääm sä näm on, sä on skv a koma tag i on,
veend on sä am a sä: - Jesev väline me! Wa
a jn gjänt teg da va vilt dr meeg. Milt händen i
gan i jesev namn. - Men na tykt Ann-Lis, he on
honds sprötje honds: - Jn jn Emmas Bata a jn f
int näm räk elo frid i graapven för am honds st
Kars baurne, säm jn han me Erkas Hannes a säm
jn i on avlukt ständ ta amende a sedan gräefl
under va honds ständ ständ ti da va Laandbask, kää
kon i vilt jäst. Jn släppor du int, från dr läpar gan
a kast on nager napvar vilt jäst hilt jn honds ständ.
- Emmas Bata va dövt för flein Lärrens am sedan
men va i lifstidlin trümaningur (snäkucen) me Ann
Lis a di kääm atti vnt yvi eons. Fältje grastu
milt, he Emmas Bata rej för am on gifte su skv
ha na ti jämn me honds Erkas Hannes, men ingan
jävelnes mäntje skv ha vetu ti sej, am Emmas
Bata han na baam pü samveta för am on
dint. - Ann-Lis mätta sedan gij ti förkga

lin. St. na lte viigt järl. a stöj ve hande stän
stijien ve Laandbaek u seelen. Krenge on in
sui te hunde svartkeid krumm na meir.

N:2 Seengspööge.

Berättad af broder K. E. Fagerhäs.

Ät beund sū fr̄ on nager äv̄ seiden seint on kio
tā tije gaamel nāre äs, svānfur̄ a svānmā
sām bā i laang kamarin, skv fūer pū on
stassreiso, her di akordāura me Kriitsovs skv
a Gätjen hand, he di skv bā i kamarin deiras
öman di skv on pū reiso a māt duggv yvi nā
Men nu skv ni fr̄ hōv, hō a gē tēl fr̄ Kriitso
skv a Gätjen. - Tā a bōn hūd tē kveldin a
skv māt sū bōn sēf i neduseeng, sū bōn rā
daren" grāsāā i hōvseengjēn āfvanfr̄ dōm, sū
a va skv nāder bārt. Bārt di a drojje spēlede
yvi sū a skv tēk lōg vōjona i hōv, sū bōn
a kōper a skvān äv̄igjälit a āfvan seeng
"Hore jessu" sū Gätjen, jū hān a spōkkae jēn
i huse! A tije bānd tēntjen, sām int̄ äv̄a kōpp
ām a fr̄ā di fāv bārt. skv, du vaal tū a skv
skv, ām du sū naintēg" - Men skv va int̄ hāde

8
sū drist āf sū sū gaamel an va. An bān bā
ra hōv neder i duggv a mātēle mītan tādren:
"Hald mōmēn dām nu Anna Skv, sū skv vi frist sēf
sū va a tēst on stād, men bārt a va, sū skv
va a äv̄a tēl fūer gangv bāndet hōvān, sū di
tēst hēle neduseeng skv a dāra a sū hāde
a pū sēde tē mīt i natten. Fōst tū bāndet fē
tije bānd gaamel skvān veselan a lūtin
skvān. Men ām mōmēn lūpā di a skv va sēst
gaangv di a lūp i hande spōkkamarin. - Pē
stādēlānēn kām svānfur̄ a svānmā hēim.
"Hōr hū ni māt jēn seiden vi fāv bārt? "fr̄ā
jū di āf Kriitsovs skv a Anna Skv. - jū tēk int̄
ām a "svān di a sū fē di nu fōl hōv, va
sām a beund a sēst. - A tū fāv sām i hōv dū
me hūd a hūd, ām jū lūp i hōv huse nu
meir. - sām skv a Gätjen nēkū jū hōv. Tā bō
ta vān tije gaamel hāde a skvān, sū fā
tije skv a kōn trā di a kōm fr̄ā stām i
fyllon. - Kām hūd skv, sām gāben nā äs, sū
skv jū vīs dū va slags spōkri ni a rāskū int̄
fr̄. - A sū gēg an a tō fr̄ā hōvseeng on mōst

fallo, tül e am natten a korni e evand möss a täl
va nu heile spüetzi. Fällon va hiteri a täl mösse k
korni is on han e mäktu röv on en e slaamben
a täl adihäp.

Nr. 3 I graaphuuse

Verständ af H. L.

För man deit här ju int alls på nu traktas el
på nu spöcker a tälde pärisokse, inton ju trö
barn, he fälte iinbieler an eitt a anna, besynne
li am di ji rädel äff rü. Ständom kan e ju
va barn naturligra saken, sām besonden i
stjeer, fast e fä val ti spöcker, täl an int veit
va e ji. — Nu ska ju birta änn för or, kor e
gee täl för jävges Raal, täl an heit seint on
höstveeld ska ju förbi täl gäächin. Ä va all vät
stuckandes mörtel kande kveeldin a täl Raal käl
nidi frammanför tälkniuren, sū fess an höv,
kor e beldra a slaamben i graaphuuse. Ska an a
viri na rädel äff rü, sū ska an no ginnast a
Räl ti spring för e best. Sū besynnerlit käl
ljunde. Men nu va Raal på sitt bäst i va

annars folk kaar jemnt af bälte, sām di ju sej¹⁰
tälme va an int muller rädel — Möst ska ju ga
skäld va e ji, tälkt an a sū stjer an in gynn
tälkgrinden a gaar ti graaphuuse. Täl an kām
ber neemam, best e alldeles sām änn di ska e
spräändji me stöflan på graaphuusegäldve. An
feistu tjänn ett me höndren på dören, man on va
ästääst a stäl täl a mee na lte på gäss. Men nu
ska ni fä höv på täl itak. Jyssem an tälge opp
dören, sū stite e me eens skrapel e bolder e
an sägg int e Gied e skapu anna än fygra brin
nand övjon, sām bygt i mörtre. Ä va neestan
sū e vilt klack täl i hjerta på Raal täl an stäl
a haald i dören a tälkt nääspän lögg ääts on
tälack, man sū tälkt an: Stjeji ji e int väärt
täl va harmu, a sū täl an kniufvin i haamben a
gee in. — Nu, va här ni an sägg däl? Jis, e va
träl svart sägg, sām a gaar täl rōman dören stäl
opp a sōdan has di brinna tiid täl vinderi a släp
ääts dören. — Men he fä ni va neestan fält sām
ka på: am nu kinnfält stäl nain annin, sām a
viri rädel äff rü, ska a rälka fä höv na tälkde
sū täl fälte sōdan fäsi höv, kor e spöcker på tälkgrä
lin.

N: 4. Spvötje ve Lällsöörin

Berättat af vaginathien Maria Sjööeg.

A' ji no faskit maang cör sedan hande Lällsöörin. Enan Lällsöörin ti hude ställe Lällsöörin en gaar yvi Lappasöörin ääen ji e faska beten nää, kausje heide västen i handvegin et hude gaar nägöndu ränt. - Nu beand e si tan telen baaketi hude äolukon skv e stp. berättat di, Lu nain haffu ti kām tjöörand jysim spän Lällsöörin teet, sē koma di stāändom fā si Lämpas i sak spring baaketi tjöörin endu lät di kām ti Lappasöörin, Lällsöörin fā kvarin gaang. Di sayu ji, he lakode spvök int skv stp yvi vathu fast e i skv va en bräv ti fäälus yvi i tāmne Lämpas Lämpas i sak spvötje ve bräv endan. En gaang Lällsöörin an tē a mee hu tēkt hind napp fast si i baakbräv pū tjöörin kē Lämpas Anna Leen kām tjöörand, man en snäst i me tjöörlyttjen pū määren a sedan si baar e ääf si fäälus, sē en hindu int si, kvnt Karin Lällsöörin. Faar man sē viot en

gaang, tē an hviöl talas an hude: - Di ji gätn, Lällsöörin¹³ int spängu af Karin va an vitt; he skv ji gätn, an ji skv ränt fā si an en gaang.

N: 5. Baarne, sām skrääkt pū

tjörkgäälän. Berättat af syth. gr. Anna Foredahl.

En ji he hviöl nu spvökti nain gaang, tē ji si de gammelbet / gammal var 90 år / a Lällsöörin en tjöörin? Skv, int jysit nu ti taab an. Men en gaang, en mēl skv skv ji gu a skääd et fäälus, sām va i Reiaäkerin tide vösterän tjöörin. Tē ji kāmbe tiid ti gäälän a stā a skääl, an ji skv si ti fäälus, si fā ji hviöl tjöörin ääf e baarne, sām skrääkt sē grovliit mēvt tjörkgäälän teet. Bäst e ji, sē ji e na baarne, sām ha kappi vnti tjörkgäälän skv skrääkt dū ämkring; tēkt ji a sē ga ji ti vösterän ääf tjöörin, tēdan ji tjökt me hviöl hude skrääkt. Tē ji kām mēvt tjöörin gaangfäälus, sē fäälus ji skääd vi gynn spvökt pū skrääkt, man e va ämkring ji kv na si nainling, anna an tē breen ääf en baarne tēktjiot, sām Läng mēvt gaangfäälus a skrääkt. "Jasä", anna ji, ji haar int na ti gäälän me

13
teeg ä int to me meeg, ä sä gee ju min veeg. Sä ju
Käcker mist ju tjöck backe framman för tjöckgrindern,
staa liit-Abb ä Smedis Abb täne ä sä fräga ju
äff tji, äm di hu riitt elv hövvt nu baam, säm a
skrääkt. elen he haa di int. Ä sä gee ju ti na
pajkar, säm liket ve en stäv stein närram tjöck
jon ä fräga fräga, äm di hövvt hälle baamtjüte, me
int haa di hövvt na hälle. - juu-a, na liket
mönkänädit va e me hälle! Di sager näs, he räaf-
van ständom ska kom tjüte, säm tu e baam gä
ter, men ju tjöcker ju för merre deil en räaf int
sker a vänga ä mitt en i byger ju en tjüs sä
markvestel.

V 126. Baamskräätje på Kapelbacken
Berättad af torp. hustru. Sofia Gammuh.
Äm ju ju rädd för spöcker ä tärde 3 stjer e ha
ju ä ätti bruka va. ju hu badi neeton ä
gar, ä tjüs ä ä möcker färlust för en tjöckgrind
ä alori hu ju riitt elv hövvt int elv anna. Tj
hälde hu ju bygd me fast fälte ha prante, hu
di hu vör int för all slags spöcker. - Men endu
sedan ju för en nager äär sedan i hälgen.

14
mestadlin vnt skreend i fänsvalan en kvættel, hu ju
vör na lita rädd äff me. Ä bira va braa seint ju
kvættelen hande davin ä Herman, Karin men va ti
äff. Ä sä ju skv ga i fäns ästu mjölk ä Käcker
in i svalan täne e va alldeles mökt, sä trampa ju
på e karabein. Ah, Heve Gei! ju vort sä fräga
sä ju räpa endu int, men me becam hakeru
Karin bech ä sä fä ju sä he va Hannas Erik,
sä hu lagt sä tid i tjöck. ju ton natten va
ju sä rädd, sä vilu int tröst säff.

En annan gång heand e me ännu väre ä ju
reit int ännu i tuna dang, va e va för fäns
skap, ju ton gaangen kvät. Di prante ju äm i
fäns, hu di fäns gaanger ha hövvt e baam
skräät på Kapelbacken. (Styres begrafningsplats i
skogen inväl byn) Ä heand sä gjyst ve ten ti
der, sä vi hantel på ä bärja hälle riitt hjer, sä
mätte ju ga ti kväts ä minn ju hitten kväts-
töcken, vort e alldeles mökt, sä Käcker bira na
vaxl neeman 12 ju natten, sä ju Käcker int för Ka-
pelbacken. Mökt va e, sä ju kom nättorpi sä
hvitt bläsa på Svarten. Sä häken ju gjyst på

hade baarnskränte, sam di a hvört a lantst för me
sjölf: int mi no fol ju treng höv sk di nu taks
skräk, Men gjest me te samu en sväakt hade
samu sk en e va, teel, su ju härsu riket i hietu
kräppor a bna skak, sam en gaushäifva. A e v
int vns me en gang, intan hie baarnskränte höv
ju flir gaungor a mitmeät bit e a hie yntjelt.
Men fast ju va sude rächt, su sk ju bestant iu ga
tut skad, bara ju a hufri siet en mamme. Ju hie
en näs juu sam di räger: om e baarn, sam a va
i emendatörji i mävelstufve, vaul nedegrädf i eovig
jacht, su sk e ständom lät höv aaf su. Håle ju
de kām viest gjessom från Kapselbackan men baarn
sk en a kom vör nedegrädf baakom steinmure
sk a släppa in i sjölfe muren, tu e sk a kom i
ärrigd jacht. För rätten velt ju int, hvam sam
sk a kom vör su gälvi. - Honeendu gang
ju sedan a gaai fröki Kapselbackan, ha ju hie
sa ju hie besynnerli ljude.

N: 7 La Mist-asto-Kajs vort krasa ääfe spör
Berättad af vaccination Maria Sjööberg

A hende su för en nager aar sedan, he mår mår
han läpva hude Mist-asto-Kajs te fj haaf Käven sin
i vält fins a ta mamme stela sin kaa, su stela
Mist-asto-Kajs sin. Men her vält enamm en sam
vaantit baar hie ju hie a vörön kaa, su ragg
e äntu iit, sam en vörön sk a Jani hie mäst
för en njetka hie a bara nain aaf is Käven
int ju baakom, su hvört Käven. Mamme bna
ta fndläm, he hude Mist-asto-Kajs sk kom va
su stjälmsakt, su en stalt hieju vörön vörön
kaa a gaaf al sin. A int vilt en tröst sij na
a Kajs, ta en int vetu e me vissheit. Men
te stiel su gamm en ju ränd. On baad Annen,
grannkvinnom, he en sk föli med en en
beveeld, ta e va bäckstäckandes mört ti fvi
se, su sk di läas rigäär spök a skraam Mist-
asto-Kajs, ta en määra su a still. Ta e sk
sjas teel, släppt mamme in Annen, sam käre
i bääse laag me Kalden vörön a mamme
stalt su a ston intufri ve svaladören, su, no
sk en ju fj höv? Ett en ständ hämber Mist-asto
Kajs stjäund, gaai in i fince a sk lant alu sam
en bricka. Men su kom en int tan Kveldens hälle

17
Kaddu sū fān tū nappē at sū en huf fannfyller
frām vūnt kōdās. A tū passa Annon me te-
samm pūn a krasen en rātē dāgft me nag-
lam pū hāndren. A Mēt-astō-Rajs skreik tēl
sām en on skv a slappa kladdan rīn a eelēn
a stūku aāf iut sām fānin skv a kaste lām on
fōr en koma naturblūs iut trāv na anna en e
skv epōckas dān tū i frūse. Men mām a Annon
di skratte, sū di skv a gari ihāt. A tū mām tār-
neest trāffa Mēt-astō-Rajs, sū fōrebrād en on
fōr en koma va sūde dūāti sū on iūa tū hōjje
mān vūn kās a gēf at sūn a sūmmon vort
he Rajs tāv bārt kāsēn sūn a lagn en anstān

N° 8 Trusspöötje.

Perättārd af iut onk Mlugu Rajsēn Riggārd
di spūngus en e pū sant, he pū en gang sūg
hōnē Gaambos Fūi pū oppelagn sed en on va
dōrd i - pūn, en pū skv sūj mīnē rīktēja mē-
ning, sū skv pū iut gānū vīt rōr en tōkōde,
men etē sām mī tycks veit na glōuk en e
fōr, sū ska pū nō frēist taal en, va sūm hēnd
me fōr en mī, tū dār sed en - Gaambos Fūi hēnd

18
sām fūika lōvas Fūi a fōrāltran hōnnas hā gūāte
sēnn en betu fōr vān, sū vi va tūkalt ilang medan
vi va vūg a avēgft. A Fūi va en avēgāti mōrtē
a glōnd fūika, pūssēn pū sūlt va tūn tūdēn. Tū gīf-
tū en sū tū sūst me hōndē Gaambos gōnnē i
skryggārdēn. Etē en tūl fāis kāsēn hōnnas tū a
mōrtē a lōnnē Fūi hēnn stikmōst en sūnd. Tū gōnnē
a vīstēst tōv i skryggārdēn a māng aāf nūv, kāsēn
en tū antēgnē hēnn tōvsk a fōr mī, he Fūi sām
tū va nēnnan fōr aāf, en vū hīk fōr a rābransō
glōnd a mōrtē, sām tū va en tūpōv aāf fūika.
Men bōst en, tū di aāf en hā lōv i lōng en kōrtēn
tūd, sū vort Fūi sūj a dōrd mēgē hāstēl. A fōlōpē
en sūj hāstēl, he gōnnē hā fōrēgft en. Mīstārdēn
sūg a dū iut. Fūi hān clānē fōr en on dōrd bēttē
pū sū bān sūv nū en mīnēkrāngēn a gōnnē lāssēn
gōnnēst fōr tū dāktēvōrēn i stān. A tū en kāsēn
hēnn a gōaf Fūi en aāf tūle drāgn, sū vort en vānē
sūj i māgn a lānē hā rāvra sū fōrkrātējet.
En nātēn lānē en sed en dūē a dū sūgēn gōnnē
kaste drāgn, sām Fūi hā lōnnē, i spūsin. Hōnnē
hēnd en en iut hā hēntē tūle sām drāgn mēnē

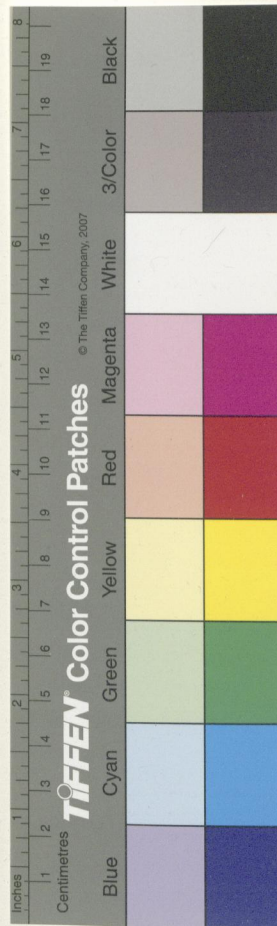

från Amerika. Si läst ha vör heit svart yvi kom
 Kräpp a padom heu rämn m från minn, si
 m säg rikti hämt ut, sedon m va dörd. of ta gna
 ne jipst straket basket di han kigraapra Si
 lät th si Dias svärdastim (honde gontis Maj - Raj)
 sam han hande Kolos Herr, han sam röum
 från m ti Amerika, a ginnu bira m i bag m
 hannu. of läst ska ha fäin hannu itag rei togte birt
 - si bira neeton ad a all thas, he e gee na lita gä
 ut, ta Gaambo Si dörd si de hastot birt i fides
 lifte. - Si menn, clat hicka gi tan tiri tiktat
 gi Si a gi soeken fir me sjölf, her tiktat birt
 ska hannu si stje, si int Gid elv äfverhesten ska hannu
 straff han, sam va stjöldv. - Ta heend e si en buss
 ta gi birt a mjölka i fäse a hannu celden gi fäse
 lamm, he Gaambo Si stäv lifolofand mome
 i fäse, of he gi si sant sam e gi sant, he gi
 thampar kije apud jävön. On stäv m betu från
 me a e va si ginst från lamm, si gi rikti tog
 ti hannu från m. of he all besymmerliast va, he
 gi int alls grand me va na ränd. - an e ta kääm
 äf he vi ha vör si mytti bekant sk va e no

birt i of st en ständ fäsean sprütje, ta gi stäg gyp
 a geeg in. Men sedan ha gi nva mang gaung
 skutje teel bara gi ha hirt Kräpp elv Penng, ta
 gi ha vör i fäse.

§ 9. Karin sam fäsean.

1. Birtat af int, enk. Maju Karin Nygind.
 En annu gaung va gi a birtat inte fir e
 sprök - na annu kora int e va. - gi kääm
 on kveld från stamden a ta gi kääm m
 tanfir iuthuoraden väron, si mört gi m kaar.
 a va nva si pass ginst fast e va mört, ta
 gi birtat säg e va m kaar, sam geeg gi
 samu sänd äf vejin sam gi sjölf. Men ta int
 hande Karin äsa gi ät sänd, jävku gi me äf
 at aarm ^(siden) landsvejin of me teamu vi ska gna
 fäsean fäsean, veed gi me na lita an jysen fir ti
 härt på m, men me teamu va Karin fir
 svärd a gi kan albi begrip, birt an ta vejin,
 fast an va si nva me, si gi ska a kora hirt
 veder an. - fäse, nva va hirt adäit mäkervändit!

9 N° 10. Karin ve seendjen.

Bräutend af vika enk. Maja Karin Nygård.

Slende Kappars Jakups Johans ha bräutur firist, her va e paa gaangur va int för evärfuadun, se-
dan an han dödd. - Si e va paa he vika, ha hunde
Johann han on ävaktig firist on giften an me
Jakup. A di saag, he hunde piäpian kommas see in
gemkitt länst späit dän i evärfuadun, för di
skv int ha vika, he sänin skv a drojijist me
Johann a teji on ti gäatse tu on dän haa hunde
kläppan. Tärne see int Johann hälle nain län-
ter behandling an piäpian. - Ein gaang vort Johans
täl a me af evärfuadun ävaktijist skoldu för
on skv a stä spän blönn a sedan vort e fela
on heit häp an. Sam on a vort skoldu för
A fast on dän maang länst gaang bebygg, he
on va ävaktijist hain e nygsvöd baarn - jän on
häp, he tu on skv gaang ti skrift, dän skv on va
slendans bäl sväat tan tygast sid pua, he
samm - mon int träd he evärfuadun nait
va on saag, int on see bara heit för tygsta-
non a talit skiftanann. - Stä, dän dödd an vort

saachin on gaang i Johann se hylpand brea, för
Jakup on on bebygg hain. Dän heond e tu on
nait, on tid baktit, tu Johans län i dän saag me
Jakup - on län ve seendjen a Jakup ve vädjen
- he on Klaus vätjen län on va, saag on Klaus
dän hainder kait ti seendjen an län veder on me
hainder. Häre Gi, sam Johans, jän vort an för
skrift, dän jän hild blästir stonnan i ävdrun. - On
mörvin talu on an för Jakup, va on ha vort. On
Jakup saag tu at on, he on näst gaang, tu Karin
skv vort tu, skv spän hvom an va a va an vi-
tu. jän, on anin gaang paa on pua tu on
see an hunde samm Karin, samm Karin a län
veder on i seendjen a fräga af an: - Häre gi
tu a va vort tu meeg? - Dän vort spöttje, he an
va evärfuadun kommas a an see int nain län
i gaafuen för an Johans skv förläat an, för he
an an skoldu on för ävaktijist medan an län
A Johans saag at an: jän förläat dän i jän-
er, Krista nain. Dän frävaan spöttje a Jo-
hans theaga int si on na sedan.

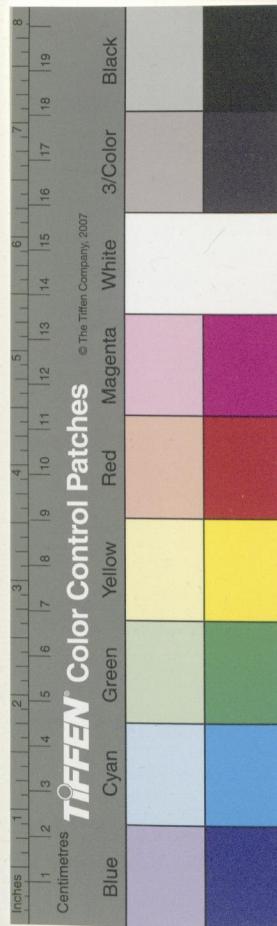

Nr 11. Karin me bölon.

Berättad af H. S.

Di brukar no för te mest grästen, he di
sin spötyr endast am kvällen i stjernningen
alo midt i neetren, ta e ji sam an nöckst, man
ji kan bestyrk, he fann menn säg e spösk
midt på ljusa daan a an sko a kona trer,
he fann menn säg "knäggobben" tre gaungen, för
an mäns no e smaka en smole kunde tidin, am
e int sko a träffa va am monstjör, sam a ha döt
påde sam. - A va en råmdung sextiojör / 1867 /
sam fann menn fann från höstves ti Lachal
/ höstvesi by i Mustasari socken - Lachala / Ta sam
en kamrat han an en handverker, sam kait
för Rådas. Væjör ti Lachal gaar i östernär
a i västerpäder. Låben stjern a gassen a säas
am stjern a fyllan piteu a saamy i teonon beiv
vejin. Kläcku böu ge ti elf på förmiddaam.
- Bäst di kånken tjöränd ut land vejin tejde
bänd, fann menn a Rådas a kånken neeman
en starr lammstärkt, men jysen flatakt baken
tar int e väst na synnerli kånken barn en no

ge sinribackar, jör a tär, fann menn sin
en stälvan, biten karr, sam ge på västran sidan
af vejin a barn en starr böu på ryddjin a huse
bölon säg int neeton sam e sko a vör na
slags bälter a starr kjänd. A ända kande ha
sin ge på bespinnerit, sam am an sko a gaa
me sin fäst på landvejin a me tan anvin
på aron sidan landvejdutje. Ta di kånken
neeman för Karin bräton a böu neeton
spring upp ett bakan. Men ti starr höppu
en gvi dötje a me tesam fäst an bölon
an barn på ryddjin. A starr an en starr
a framla ämörking me kånken, sam am an
sko a määru ta upp bölon tback, men ti an
säng stjern, sam kånken tjöränd upp ett bakan
böu an tu en ämör en betu uppst a sprang
a ävrigälet krot a löt a bäst e va, tu
am an veend höfvo it en sid a it aaron
jysam an sko a skäl bakan a a vör
bänd för tj, sam kånken tjöränd. A ti starr bö
va höfvo hans gaa att kiskan a kiskan,
astelid sam ta kväärvingan snovrar för

25
on Rännanngyp. Hade säg en gult ut, så fram men
tän triv, he e skr mätt va nu på lask. På di
Käim upp på backen i Karin, Säm att-
jätt ännu ätt äuf breife vejin, stjunta för-
tän en bäcka, en säg e neestam iute säm
Karin skr a vöri gynnostjuntle slo säm
e skr a vöri en slaps skoggn. Ä tu Karin
spräandji en nager fjeet tel, en kasta an en
hufvostjunt i en annin eirvickbäcken, en bara
frösten i händren sprätta upp i väre en stas
i sedan syntet e int na meir äuf an.
På di sedan tjööt nedanför backen, Säm Räv-
das rej at fann menn: - "Hva tycker ni? Jin
ha tiktelt förlust ett hange vejin, men nu jin e
bestämt en arbeten skr tjuvv ganggn jin på
hange sama backen ha rätt en Ravn, Säm
att ha bari en stas kölv på ryddjen i säm
sedan ha försvann i en bäcka i e län vtraanden.
föer aar, sam ha rätt hade sam. - "Fann
meint tu: - "På, säu ni na hange ganggn?"
"Rej, Rang Rädas. - "Men hange ganggn säg jätt
Karin, men rej fann vi Käim upp på backen

28
sam fann menn. - "Hade tyckt Rädas va besynnelit.
Säm en berättan an, he e ein gang skr a vöri en
drenng, Säm kan stöli nu dyrbaurheiter, Säm
angge i sam i en stas pæn. Tu en Käim ti-
harde sam backen, hende na ryggst sälluaten an
i sköt ihövt en på stalle. Feltje län nä ha
fösta gräuf tjär Karin liukne fält neder päsna
men int ha di hitu nam skatt.

N° 13. Karin Säm flög.

Berättad af systr. kv. Anna Forsdahl.
Ä va en gang, ta jag i na ann fleten i fjög-
kan jedan från bygn va i skr plack nu bign
på tjoms viden / skomalandet / säm jin Rävken
fö ä e sprick midt på tjusn davin. Tu vi ha
komi yvi fjänter i teji i laand där vi skr
plack bäaren, gee ti aar jin ha memme från
bästen enät sköjin, men jin lönn insand va
vtraanden. för jin tyckt jin lika gäarna en tär
männ i plack tjeggnen fält säm ti fytji
männ i sköjin, tär e va boldvot i äobendot. På,
fö jin a fläcka en stas kölv jin qua laangsett ti-
en i sä Käim jin ist på en slaps äufveeg,

sam ja geeg ett en betu. Men bäst e va, ta ja
 komi ti en trästjiseenda, fee ja hvi kor e sjöäen
 i loften sjövanfor me ä me te samu säag ja
 hiksäm e skv a vöri en slapp stöör, stöör fagel,
 sam jülu äaf ä full neder i vattne. Sä häde
 jüre - skv va e no komu va - ha vöri neder i
 vattne en litten ständ, en tyktst e jysst fagel
 opp tibat. Ä goudt stöör vingar han e jye
 komu no int anna än här e skv va en stöör
 fagel, sam ja int a rütt na för, änt int e
 skv a komi na anna baktu, sam va rikt
 hästjir. Ja han hinda hogg me neder
 ä tätt buri plack meir bär, ta ja fee si
 en svart kaar, sam stöör en betu spän
 mikkas vindu ä lägonu, sam lägg däs gyt
 att. Men ja hinda knapt videra me, för
 hande svart karin tyktst häpp opp ä neder
 ä ta slutt bura an fagel ä svärfu neder
 träner, sam en mörk skogga. Men no kom
 ni finstaa, ha ja fee bräatun tidan ä ha
 tan än vaant. Ja min siit meir, kor e du gge
 mar samt käm ja ti baktu ä sam tröst

ja int gaa, förän ti aar kamratun käm neder.

U St: 13. Karin, sam meita.

Berättad af systr. kv Emma Forsdahl.

En annu gaang heend e sä ä na be-
 agnrelit, säm ja tänker taat äm. - ja va
 en sämar ständdag ä skv bit ett käman.
 Ä ta ja käm ti häde Laandis, säm, ta
 di häger e spökas ovet, sä, säag ja ja aa
 kom. Siidon sände - e va, no int beger häde
 en jedange, ta ja siter ä ti hagar, tide
 ti Landavegin, skv ti, taif samu betu. - en
 kaar, sam sänt ä meita ä ha en hviit möss
 ni hofu, attides säm stöörten ja hauf.
 läde ja no sol nain herrstut, sam ha fagt
 ta hviit ti stören ti sämarin ä säm int ha
 na anna ti gäde, än ti siter hja me meitjir
 nafran ä tänker dragg opp fiskar, sam
 läde fins jere, saa ja för me sjöf. Ä sä
 ee ja vidan laangst sände, sä ja st
 ko. Sam tjenern juu, hvem e va. Men
 käm en nager smitt baktu, sam

29
styggnad för en smula i ta ja kånken för
tejjde, va karin me hviitborkeu a meitjöö
kaant a khaast fiveränni a int veit ju
än i tanna daag, va hätkenas täckeri
hädle va.

N: 14. Tā tejjde dööd vissa sä
för nämdis faadren

Berättad af rytm. kv. Anna Forsdahl.

Ä häär a fins falk, säm täkelt när
sä tejjde dööd a int allinast eiri a eiri
i gaangon, sietan stäänslom on heit häp
i stöitän. Di päästas an hande gaam
bet nämdis faadren i Björtjöjjen / Björt
kö byj, hande Deturo jävn, he an va eiri
af by, säm säg meir an anna falk.
En bevedt, te an jyst ha sili a läst
i büklin a sänt me amteägan ju bük
tjen a bejvorda va an nyys a liis a
träffe ti sköod nyys, sä ju an sä stögon va
neetan falk me falk, säm an bestämt vet
hv vör dööd för leeng seden, Tā säg

30
an Skräddar Sleik i Skräddan, Gaambel Kajs a
Buba, Grindarin a Hagnasin a mytji an bā slök
tengas a grannar. Di va visst millan trati a
föti stytjen i sin haa sä ju vilt viis a tan
annu pū he anna. Hov leeng hande appren räkkt
kan ju int sej, men sent lään e va. - Sä
nin, hande gaambel nämdis jukop, säm annars
va on slig a förtändö kaa a gäam vilu stö
dän i all slags böcker, lään a sä tejjde dööd
täkelt näv. An vilu jyst int stöfmannt taal
än va an säg, men berra an spränge äf an
se an näv höv. - Ä heund sä on gaang me
kan jukop ännu va i jäykäären, he Björtjö-
karan från nile gäalae va pū utgäälän ti präz
tän a sä haa di all kvarta näv äs an nat
tän. Tā di haa lög sä i ääning ti lög pū gäpke
lävkarst di a tykt e va na lte traangt me
amyplassin. Mon tū meinte fol jukop, he
it va e nänting mäst an di skv kom sä
all by, säm tū va i stögon itag meddän -
först skv di kom sej e va traangt. - Ändä
än-a, han säg fol han, he vilt ti aas kv
a sä!

N° 15. På en spöcka för Bents Helt

Berättad af borden L. A. Lassila.

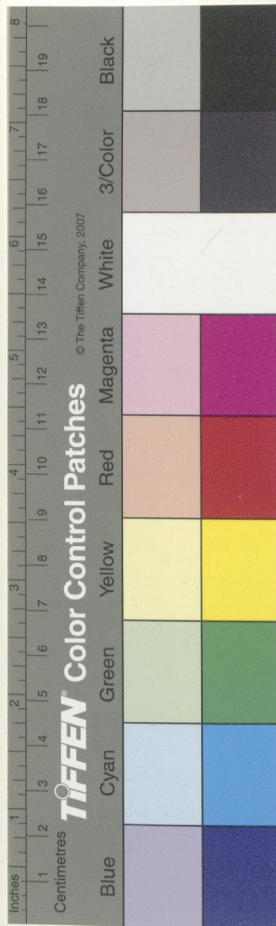
Å va ta västback jämn äva å ta haan å
jaag va i laag i arbeta på säkerbrädd, säms
di lopp till på maskläst / Masklet holme invil
Nasa / Å si han vi ti kamrat. Hande
Bents Helt, säms di säger ska ha sin
kostro jeer å tom aarn i Ameriken, å rö
tykt int jipst om hande kläddurin, för an
legu atteng så äövelst, så vi för gäur å
e. Må bärd i Hedmans en villo å tär
mätta vi ås så gärd vi seon. Na vet
vi, he Bents Helt va något rädd äf s
å så hita på paa en gaang på sko
rädd an, så konst vi skv slipp an led
Ne han di i stäv saabn på vittor faste
na na krätkar å ringar på väggman
me tanklistan, så di skv kom ha klee
nen ti tär där miffanät. Tyje va di rikti
kom passli ti he på tärkt gäur, ja tär
spilt snöör å så treed på gypom ringar
från sin siido äf saabn ti annis å i annis

seulan af linon baom på fast e spacklit stäort
jäärnstyck. Så klist på upp ti e hövrt å stäort
Kleskapp, säms stäv dar i e hövrt, å stäg e
an häle invat skäppin. På släpt ha jäärnstä
meder i skäppin å hövrt an fall på en hyllor an
seulan af linon dräv på laugget väddjen
bankom säffon, tär på skv ligg om natten. Om
kveldin, ta Helt å juor, säms vetu va säms skv
keent å stje - ha vääl kindt lägs neder på
pöfve, tär di brunku ligg å konstji di haale på
tärkt säms, så tär på å bora sakta dra
na linon tär på lägg i säffon å på hövrt,
jäärnstäon in i skäppin reist så upp
å tär på dräv en smolt teel å så släp
åf me quart. Å veit ni, jäärnstycke tär
slambra teel vär an ten skäb. Å fall
mät på hande hyllor å så raambla e ne
å fall me cens ti bättnin i skäppin, tär
haan en heit häpp gaambel Clock - å g
atjer. Å e teel no så hälsinglands kon
is, så tel å me jävn, säms vetu va e rikti
happa teel i bäddon. Men Helt kvitna

alldeles äf i dögon a suu: Iloa ji häls för
 skan? A matu bestämte spökas jier a på
 skollan hövdist e. Antingen matu no skollan
 man va dövd av a suu har jier stjeed na
 märd. "Jaa, meint vi, näo bet e besynner
 Am märdin bitti, medan gäon a skollan
 ämno lög a säff, smög ju me iet a suu
 gee ju på skollan äpönfir tär di lög
 På skollan lög en bet häp bätomästern
 a ääran a suu tär ju en bet famnfylld
 äf tjeda a lama döin he tidast ju va
 der på tär. A äntu he tärna hu skambro
 a skaka där in i saalen, suu e bet sams
 tu äskan kolbran all härlast. A skollan
 han bara darra a skaka a vilu int fl
 fram äsk. "Hje bön an int vaal bär
 gaud ti va tykt an. - Tä e bön va gje
 kärm e par Herrar tiid, säms frägn
 an di skollan suu ga in värme suu. - Tä frägn
 ni näo, "Saa ju, men ti all väst ju e, tär
 sämsk där in vilu va suu radd. A suu nöm
 ja en smola äm, va vi a haft a s för

34
 an natten. No träffa ti all loko sin äf tjeda bär
 herran va en bioktalar. Tä an kämbri in i
 säms, frägn an, hor di märd där in. - Ju näo
 skollan vi annars niu braa jier "saag Heik, men
 an vill int kom va bär gaud jier, ju e tykt
 spökas jier. - "Hörin ge ti ti räden tär skollan
 jier stäv, skada upp mävt tär tär a frägn. "Hörin
 a där? - "Ja a ju, "svara e suu innerst liist
 säms an e skollan a kom frän skollan - an
 rändu rikti braa bioktalar. - "Hä, "sua herrin,
 skollan koter dv? - "Hä, svara e bet upstjelt. -
 skollan gje do där du? - "Ja ha blifri mörda, "saag
 a där vpp på skollan. Men no skollan ni ha
 bitti på Bontis Heik! An stäv a spärra vpp v
 ämna a va heil hviit i bläsom. - "Ja ni no va
 suu saag, an säger ju an a vauli mörda.
 Ju kämbri int ju ti va nu benger a last
 ämna gasäär memme. A suu skollan an ihäp
 ti pukt a pukt a lög suu i veeg tälaren. Men
 an a juag vi skollan a skollan dagur bär
 a vi skollan a guai mörda. A int hempe vi bär
 Bontis Heik där na sedan.

V. N° 16. Sändasstjötten.

○ Berättad af Barnslärdarinnan Emma Maxlax.

Ät här fult int. va na brua ti fjärlas
ä stjötten på sändslarin, säger di ä för elv
reinan sken an kām ti aanger e.

En gaang tår hande Kaartorstjärso - jämn
en sändaskeeld tår bösso meste ä sko
skänd ett na ärrar, så vääka an för si
nainting, sām jäst så mytti, så an ett tou
gaangon allri gee int me bösso på sām
därin. Så jämn kāmber ti hāde hästje, så

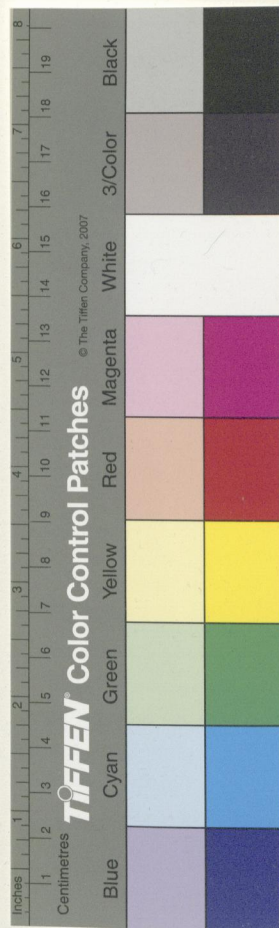
vi kallar för obkomplad ä e rej bōt
va frakktit stjötten, så fæ an bāst
va höv e besymmetli härt gjūd, sām
lēt neestan sām tū di gjūtar i hävne
ä sām kām att neeman ä neeman jämn
tår di bösso i handen, kröp bakām e
bāska ä lēkt för så spjōf. Ä mā na va
hvem faan e vitt, så ska ju tū me tuisa
kam öf e skōnt. - Så fæ an si två half
nätjen karur, sām jgossant svāfa förbi an
ä yri vātne ti aron siövn slaskar. Ä tje

bād va e sām tjūta såde helkonad. Men jämn han
sāt i bāskan ä tūstet int slapp skote iur bōss.
sipon. Ä kāmte he va hans lösko.

V. N° 17. Två Brinnand Gjuss.

Berättad af barnslärdarinnan E. Maxlax.

Jā va en tid mytti vāäl tjēnd me en
hika, sām heit Mari ä sām va heim från
fjāndom / Sundom by i Solfvekon. An
här sedan ti Petersborg ästu tjēn. Så en
hān tjēna där en tid, så heend e sū en
gaang va sko ga i tjākarin på na bestyg.
Där va e en fīst allolies Kāmörst.
sām e ju va på tåko stād. Men bāst
va stās e clai två Brinnand Gjuss, ett stōr
ett minder. Ä tū Mari veend sū bārt, sām
hikaftat tje bād gjussen frammanför sū.
ett sūt slaskar di ett en stād ä Ma
geeg upp från tjākarin ä fjāndra sū på
va a siitt. - En tid bāskat fæ en höv,
māvdrin ä hemus en litin syster haan dōd
ti heim, precis sām tūna ä stād,
sām tje två gjussen. - Ä maang gaanger

sedan. Mari Kåm hem, har en brädda en
handa ryggen ä sagt, he & alla full on så besökt
närlet, ta nämnen ä vöstron sko mätt vus
sui de för on!

N° 18. På sjömannen vusa så för bruden.

Berättad af barnlärninnon Emma Maxlax

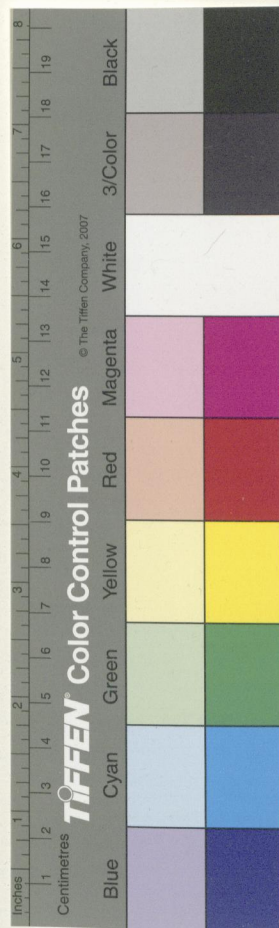
J' byggn väran bård & för int ast för leang
sedan en päjk ä en fläkt, sän tyckt mytje
än hvarast ä sko a vila gift sän, än int
pajtis förätkan sko a vör mäts & för di
tyckt fläkten va fäti. Sko di sko a vila, he
nen sko a gift sän me en aaron fläkt,
sän an int alls häga änt. Men tu int
när för hon, sän an di sko a vila
hauf, så tär an ä barka äf ti jvön. På
an a vör bärte rej i fläkt änt, på hauf
e sän en märon, tu bruden hand, sän
säng an äorigänkt, va i fläkt ä mytjen
kåman, he en för sän fläkt sän, sän
där ä va heit hvit kled, men va grön
blek ä an räckt händern at or
vör sän glad ä rägn an me sän ve nam

en an försvann bärte, sän an a komi. - En tid
förrätt för fläkten & bre if, tär a sko, he fläkt
sän an sän äntoni på haufve sän an sän tär
an han sän handa stöpan. Sjömannen han
sän från störmasten på stöpe ä diäktu.

N° 19 Gaambelsta spöktje

Berättad af lärarinnon E. Maxlax.

För en tid sedan talu di em, kor & spöktast ä
igast på vejen mellan Ronsol ä Gaambelsta
mellan Ronsol by i Mustasami och Gfu Masu /
Gaambel fäkt i bygn härd no bestämt a sko va s.
ant, men sänbel vilu int gäarn trö på na spökt
Tä va e en nager mydömmar, sän beständ
för ti ga tid ti häde spöktställe mör äm
atten. Men jysän di mytje vör hindu tid,
vör tu di en kaar, sän tröb en vagn me tär
an försvand, ä fast di int hvit alls nu kor
e sko bynd, sän tyckt di int häde va na besynner
fläkt di en ständ bärte för sän en annin
sän sko kaar, sän va dubbelt stör än en
antli menstje i sän tröb en grönit sko härt

ä vagn, ä vagnen ä hästen rulla ääp i rikt ä dand
barn en nager him äfan vejin, tu först fee di
he va na på tück ä taan baar e för vngläman
fäntan ä förtren vils bjeer.

V. N: 20 Stellanvänderin.

Berättad af bonden Zick Klubb, 77 år gammal
Ä va motan vi bärd i gammalt gästn till hest
ta brödr men, Her, va inte för hande Stellanvänder
ren ä fast an int nästän treengra stuj opp ä
neetren ä still mären, säme acra mätta gäns
svet, tu di stjuet hästen süm, sū va väron
märr tillafullt att bläckfiet. Her gissen näv, he
lanvänderin geeg ä stäta ät an för mären ha
beständit kräbom full me höj. Ä en kneeld
tänkt an: "Jä ättu spist ga ligg på stätskollan
i natt, sū ja späs sū her e guar tel." Hende
din laug an int na höj ät mären, mon bara an
an e ligg dū en ständt på stätskollan, fä
an höj e mären bōr skrapet ä togg höje
Mi kan annars höje på skollan ä mären
ämjelt näck e, intan äm an vilu kan na höj

kräbom, sū mätta en kan stuj opp ä drang neder e
från skollan. Ä na her kämm neder i stäta, va kräb-
om addelits fott stujen ä mären gäms ä ätt
en möjti en hinda. An tūv tū ä samble burt at
tūv frän kräbom ä an stäta, säme keengst ne-
der frän skollan ä sū ge an opp på skollan
tāsk ä ätt spist säp. Her int va e vūnt. Ett
en ständt bōr mären ättor kniper i höje ä tū
her ge neder kan en kräbom fott, sūm färr. Väs
ja kan vilt komi oppanfrän stätskollan, mon
her e kämm bōr ä i kräbom, he kan int näm
toggja. Mi tas solum ä skappa äs en hest tes
ä tū bōr Stellanvänderin stäta bärd hästen ät äs.
Lande naggan hästen fastna seden en gaang fast
me förtren i en tärant i skärja, sū an fee svut i
nät

N: 21 Ä va int möjlt få Lax Käse.

Berättad af Lilla Kniper.

En nager stöppjekar i bygin vū an drädelis
perra kunnar en gaang ä marit he skr int va
möjlt ti ga int e käse frän tjöknätk, seden e
vanti minkt. Ein äf pijkun, säm di Rotta stä-
Leik "sugtū": "Jä haaber vad med ee, he

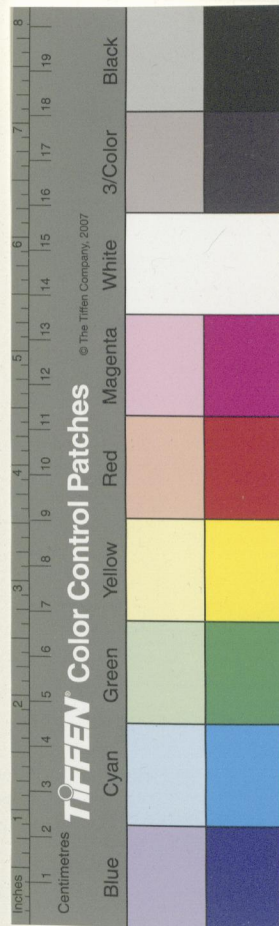

41
ja sken gu ti tjörkgräslin i kreeld, ta e vaad rühtä sünd
ä ja tänken iut kām taam. fien ja ham e käre memmer.
- "Me haalden, vi haalden, säga ti am e sū skä di vee
am fien munk. - Sä, ta sūna kreeldin Rūna, ta
gu Mathas Heik eä i veeg ti tjörkgräslin. Men on
stund buaktet kled ti am Nājkan iut eä i spöök
ä stypnd buaktet Heik. Ä medum haam va ja
tjörkgräslin ä fänta et e käre. gränd ti am sū eä
namfö tjörkgräslin. Men ta Mathas Heik eä on
stund Rāmkan stypnd me e käre ja Rylstjinn, ta
sū ti am gneten äjjas heit vakat ä haam sū ja
all möjli viis. Vi sappa ja gupman sū sū e bygg
i möjli e bläst tobakerstjinn mäst an. Ä ti
Heik all siest sken iut gneten gränden. bina di
bygg buaktet an. Sä fä Heik i käre an buad
kast e fäan eä ä räpa. - "Sag det dig tikkä
ur", ä sū klappa an i veeg telan. Men
ti am stypnd sū on gneten heine fien Heik. Ä
ti am Rām, sūna di fäag äaf an, hvann an
haam käre. - Ä va iut möjli fä taam na käre,
sag an ä sūna tappa an vade hode gaunge

N° 22 Sä e äjjas i graafvan

Berättad af Tilda Kriger.

42
Hande Glasers gobbin, käre binnkar va ävri-
gäut bra ti biut ad slaga lastu historjor, biut
on gaung on spöökstjinn, sū sū ja na Rāmkan
eä ti aar. - Ä va ja e stid di haam flytta
bi graafningsplassin, men sū länna di ha län-
na on nager graafvan addilis yppa ja ha-
de gaunkel plassin. Sä heend e sū on tid,
me gälge, käre bād biefve tjötjen am kreeldan,
ta e va möjli hvel, kor e äjjas sū färläand
utjelit fäan tjötje graafvan ja tjörkgräslin.
Länkot vut sū rädd hvel spöökase, ta e adde
skuta, sū di flytta bāt fäan gäslan. - "Sä heend
e sū on kreeld, sū Glasers gobbin, he ja Rām
ti ga fä bā tjörkgräslin ä hūken mesam ja sken
ga in skäad, am ja sken fä sū va spöök. Sä bāt
va ja stid di ä fäntu kast na sūna stinnar
ambring me, sū hvel ja fäan on af graafvan
on monstjo, sūna saag. - "Hvam ja e, sūna kastur
māme. - "Sä fä ja sū e va on hultamblv haar
fäan bygg, sūna di kalla fä Haabin. Ä hande

43
 pjaenrin an ätminstone för ten kvældens hette paa te
 ga hyg i hende yppin graafven. Saa va ta spötte för
 ten graafven. Men, tunkte ju för me ajöf, ent ju e
 va haalt, som allte spötte paa paa. Men ju
 ännu on gaang ta seida paa, va e ju, som äjju
 om kvældan. Saa on annin kvæld, si gee ju
 enkom in ti on gual i närheiten af tjörtjen, sa
 ju bestant aka för hvar, te e binn hvar nu Guld
 från tjörkgäulen. Saa ju thango old ent hilder
 lund af för bang för an e binn äjju e last om sa
 rikke humpis pjaen från graafven te. Saa ta
 ju a sa gee ju tid i tjörkgäulen. ju gee iant
 ju on af graafven, taen ju tyllt hute tjunde häst
 a bäst e va en flög on - up yppin graafven
 a seetis på tjörktante. Saa sprang ju af heim
 et lösser a lama e skant lugel i iufven sa
 an plampx neder i tjörkbacken. A tinn va
 he spötte, "meint gobbin" ✓

✓ N:23. Hende hvit hästen.

2 Berättad af Tilla Snigron.

En annin gaang berättu hende samu Guld
 bers gobbin om en spökhistorja, som ju bestant

44
 trær an hävd paa själ, fast an attu paa seji, he an
 ent träd på nu spöke. A mörkräddt va e me
 hende historjen a. - A heud an on vinterdag, berättu
 gobbin, he juag a on annin kamrat slev sam ti
 en af grannbygan, som lang halffannin miit
 från vägen. - Bäst e va en fee vi si en kam
 same tjört on hvit häst frammanför as. Vi seista
 tjört på vägen häst, sa vi slev hinde hende hvit,
 men ju häulan vi tjört ju häulan tjört Karin
 frammanför as a te vi tjört attu, jaet han sam
 tis. A vi kom rikke tygdet si spären i ännu.
 Saa vi kom tjört froka betan näo, veit Karin
 me hvit hästen aaf st samu ända af vejen, som
 vi slev rik aaf st, a ent va e mörkt för as ti hinde
 an. Si skiet, ta Karin me hvit hästen kää
 ta on backa, sa tjört on hästen på ända af vee
 sin a samu fast on va e hä. Men te vi
 kääne på vejen miit för stäke, va Karin a hä
 sten a st kant a skant försvanni a ända räng
 vi ent te drin nu - ju rikke mörkräddt va e, slev
 te gobbin.

N:2

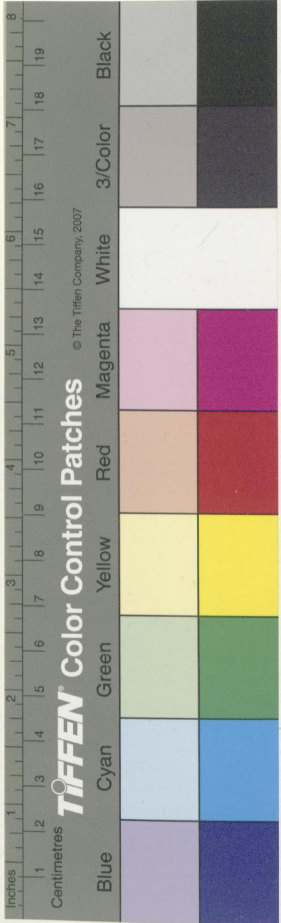

N° 34. I^a Solaris Hanna spöcke för Sapp

fortälad af Silda Skinner.

Ju hakesa jysst taal om en historje, som man
 kan vori med om en va org. - I en ga
 i bygin varom, sam di kutter för Solaris, han di
 en liten knäbb a trind tjälm, sam di kutter för
 Sappom a sam laura va e fästjäm. A tu kunde ty
 jom död, sa bön di fondän om skv bön ga upp
 daga. Thast bantat Sappom han död, gae man
 a en aaron fiter äta skänd et Solaris Henna
 en daga. Men tu di mörre sa ga heim tedana
 am Reveldin, hakesa di ju Sappom a tärst int
 tröst ga heim. Tu haka Hanna, som annars
 fästklappa me i lakheit a spetaketeri, ju sa be
 om skv ga stream döm. A sa gae om i framstap
 kled pæsa om stobb a om püs, som en veend aaf
 me häre int a sa sprang om barbeina i veeg fäst
 mamu a ten aaron ti tjörkjunden, sa di skv gae
 am. A tu en fæ sa di kääm, bön en lapp
 på att fygga fästhem mäst döm a ajjast hest
 tu. Sa tu en di vort sa rödd, sa hjäta vira fäst
 fast i bräte pulten a di härd e skv en Sappom

lika trind a rind va häre sprötje skpa. Di veend
 ginnat om a lang i veeg tibaut ti Solaris. Men
 Hanna va rindom ti spring a fäst aaf et en gien?
 veeg fäst döm a tu di kääm in, saät Hanna a
 rind fästom ve sprösa. A som di vort, he Han
 na va nystje spetaketeri fäst sa gien di hest
 om hest, he om skv a koda vori a skreend döm.
 Men Hanna bedygga a lang bara: Hju ha ju
 att haka tidra a stekt fästom, sa int häng
 ni skold na ju meeg. Sa tu mamu a ten
 aaron fästom han di int en ständ, sa skv di
 sa fäst tu ju en nyst keiso, men rödd aori
 gäli va di. Men bara di häre int gynn
 voren, stjunda Hanna ti kast stubben a pälkin
 pæsa tibaut a sa sprang om et häre gien
 veeg fäst döm ti tjörkjunden a jäst sombis
 eam för gaangor. Mäkt va e sa bara bjde
 vort beina på sprötje" byst a mörre. Sa
 fäst e va iktie ämögat ti skv heim a fäst
 för tjörjir skv di mäst gae. Fast di skv a
 kläba as på stide, sa skv vi int a tröst ga
 steeg beengor fram, sa mamu redon. A sa
 att di aaf tibaut me aaron i hakein ti Solaris.

47
Men ta di änter kämber in, sitta Hanna ännu ve
in i skratu ät din fr di va så de rädde. Lon
stäänndom va on iut i grinna på frister
din. A' sinner vort, he mamer i kammert
kennas fee ligg ve skolaris ton natten di
vlu iut råk iut fr Lappor na feli gass
- Sedan ta di bilda Hanna ännu fr din va
on han gjänt i di vort di sū fivargu på
tu on sku māt skram din sū di förhända

N° 25. Råddarin ve Hårback

Berättad af bismärken Anders Rönne
Ett gammalt sagor i rådgiver sku e jö
firs budi råddarin i tontas i sambel hie
i ja veit nu int, kor e ji me hude. Men na
rätta di, he e sku e spröckst tuktet nāv t de
Hårback laugst förän ji kånne tiid. Nu he
e int vör sū i lakt i kude stögm vi na b
ii, men för med en tyde gammal bād i ton
aron stögm, sūm stas på samme ställe, sū
na e gressär dā väve stäänndom. Di k
jysen na on vind komar di opp ä i kande
kammern han di i lte tåbera gulf. Men ta di

48
in necton i tan nedan kamarin, sū kröl di
stäänndom han e kua sū sūm tū katten sku a
gassärna miden lastje i vindkammargälfve. A'
tiid va int a möjlit. ta stöpp fr na kator, vne
sū dany sk nāt. - Ein gang sku råddarin mist
i natten hu vör i lte ät gammal mossen on
sku stög opp, koddon kennas huk kalfve. A' ta
gänjen ginnat stög opp ä gē i fivare, sū fee in sū
rändurin huk tale sent. - Ji hu na bēva ve
Hårback 18 år, men int hu ji näimstia kröl
sku i lte kēnapp sk lapp. förän gēr i iustis ta
ji va tjukskv i int vlu fr nain sūm i öger
na. Ji hūst tū tū sk lapp necton basketi huk
an e besyneret dāu, kām kröket jysen i
vindkamarin. Sū e mihanat liuks sprack i knis
tan tū e ji kadt am vintin, sū sku ji e kore tiao
va na lakt, fast e skape sū kett anlīs hūde
gude, men tū e att kröket jysen tū e bōa va
naamun 12 på natten, sū māt e bestant hu vör
na slaps spröcker. tū an i gästin lte att, sū int
he ti hōr na, intom tin iut natten, tū kröl fr
st. Sūm lagg i nedan kamarin, sūm dāe ä kōm pō
skō, he na tykt e bōden sū hāst afvā fr m, sū

all i gäulen skv mätti vaka - Lå på kii no am
hante gaambel rüadarin ve slårback skv bär
låt hön su näster.

N° 26. En mässtjo va e int.

Berättad af bonden ängen Anders Rönne.

Su anna spökas ha ju int ejöf vör int
fö, viidan an tu ju en gang i stöppningan en
kveld skv änn tjör me tjörn ti lenid vege-
sandan, tid de ut ve slårback. Då ju kün-
ken ti Lärmin, tär vejin kröke anf, tu sän ju en
mässtjo, som kääm neder ett slårback, som ju
barn en lönne steg från Lärmin. Lå pass
styggnut va e, tu ju int precisat koma sig an e
va en karn skv kinnu, ju tjör ti mörtes. Då
hant mässtjo mööt hästen, su verk en at ridda
ypsen en skv a mässtjo an, mon me kääm
hoppa en från vejin a gjönd an i en kääm ju
stär gjönd hästen a hoppa af tjörn. Os tu bär
ju bit i Lärmin breive vejin, mon tär fons int
en enda lönne varel, som Gist skv a skv. Lå
dam ju ha tjörn skv beten viidan, bär ju kääm
he no mässtjo a va nu spök.

N° 27. Ta Koggy Kall mätti veend an.

Berättad af bonden ängen Anders Rönne.

Su an skv frög anf hant Koggy Kall, skv
skv an näs veit ti bär an, hv a gee töl,
tu an mätti veend an me hästen a int fön
tjör tid en mässtjo su. - Koggy Kall skv en
möstkveld för nager äär sedan känk fons
ti Wälgund. Mon tär an kääm tid de ti Lär-
min, tär di Lärmin di ha ritt mässtjo spökas,
an kääm träs karrar, som kääm a bär kääm
an bär, a tär fust hästen a sang at Kall, he an
skv mätti lönne hästen at döm för di bär su
tong bär. Koggy Kall meit väd, he an int koma
lönne fäan in hästen, som en hant länna af
aar. Mon karran di skv me fust thomant ti
hästen. Då ha int Kall nän annu istveeg
an ti veend an a tjör för bärnand lifve tär an
a heim tärk. Os an pässtas bärkett, he an skv
kääm gjönd en dygg sid gjönd, he a int va en
vöti mässtjo an rög ve Lärmin.

N° 28. Lön va e sam Mästjo?

Berättad af bonden ängen Anders Rönne.

Nedan hante Metaback jämen brya, så bisk
an an va sam heud an en sambrukelst, så
an it m i biter karnan i skäpja. Så an st
te de ut ve Kålasöron i bygdiet ett kastjakt
deira, så fca an bäst e va, kor di skutta upp
på backan mittinast. St så e leet attol
li sam ti fca mäntje sk a vör lvi på
backan, så gluta an yvi ständon i sk fäng
af fältje, sam an träd va lvi an di kua ritt
karnan deira. Men ti an karnen fram säng
so hörd an ut ti en endu träfte fast an
kala tet dmi. An gee ti samu vejer tibar
men ti an karnen ti samu ställe sam
fvr, så skutta di äter upp på backan i k
brar härt. Men sam an i ligger iaf tui ca
kongaugon i biter attans på backan, men tui
va ut en endu lifand mäntje. Så vort jäme
i vior te tidust an va: - "Halsen tui ora ti
sam jästlar" i så lang an i vejer tidon. Men k
nan fca ligg bält tui natten.

St 27. En skan goss.

Berättad af bordenigen Anders Rön.

Tide ut ve ett af tjde fiskeläger, sam vi kul
lar för fytgrynnon. Men di no ständon ha ritt
ett i anu, sam fide falden beymalet. Sam
gang, tui flectos Simon, sam no ji dörd, ett st
mat ömsand i en baste på fytgrynnon, så säng
en en liti goss me grue hett på hafva, sam
stiger en gynn dören i gynn ti spicse, tui
an linnu stia me händren baste fytgrynnon, sam
en veud mest elden, attolies sam vi på gynn
ti vi har kelt i vit vörn so. Så gossen har
stigi fiska ständon nio, så gee an ett tibar
gynn bastedören, sam stas viddypen. Men ti gub
ben karnen ut på backan, så sank an neder i
julen. Stute an anu gang tui Simon st
träffa ti ut ömsand an kneeld i samu baste
i högg upp na fjälungstjinnleav, så fca kua si
en hvit haud i an anu, sam lang äter basted
ren - Bestant mitta e i va nu spökt lvi på
fytgrynnon sam tidon. fvr e karnen så sed an
på hördon, tui att fiska har fvr bält från
grynnon he di lika fält ti skarkadan, sam ligger
barn en på vort från fytgrynnon kua si an kua
sam gee lvi på ständon af i an i bygdiet an

6. bestyrer där me ett mått.

53

N° 30. Skadan va tan tiend båtten?

Berättad af bondsmannen Anders Rönne.

Ida ut ve tjule båt fiskalagren, som ju mygg
se tala om, Skärkatten a Tutoyngnen a sam
ju sang ligger bara en par väst från hvar
ann, hand e så för en nger om sedan en i
maximium, till båtten från Tutoyngnen a 4
från Skärkatten från ut äste ding upp styo-
ten, som di kan lyft ut kvällen för, he ka-
ran, som ligger kvar ve baston ju båt luf-
ren sang tige båtten, som va ut ju kaufve a
drav upp strömgan, fast e va barn nige. A ju
håls kätt håls Rönne di rikta tyglet iin döm
döm sthåp. Ta ti am båtten från i laud, bön
na tan tiend kvaar en ständ, man båt e va
så va båt båtten a tjule båt fiskalagren
va i an, förvänni. A ti, som kamm i laud
me fiskalagren iin vetu int matten om he di sko
a vör sam för mygg där ut ju gjörn. Tan
nais munnje no rej, kvadan tan tiend båtten va

N° 31. Ta Wäktars Johan Erik gae oppdraget

Berättad af Tiden Rönne.

Hande Wäktars Johan Erik döl ju i kammert. Di prä-
stare an sko a kerna kuf an, om en vil sko a myt-
ju för mygg a takt af brännvine. - Se hand e ju
så jern i kättas, he hand jontaris Maj en kveld
kamm heim springand me andam i kättgräppin
a sang, he m ha ut Wäktars Johan Erik luf-
tfrand ve spannmålsmagasinene tide nedan ve präst
gålsbackan. Ta on sko ga an där, sang en en
kaar stäv upp ett magasinssvädagen a hand
karin, som va karkofen a ha röö tiggje piäse,
likna akollies Wäktars Johan Erik, som m vetu
haa luf i graafven rej i flevin veten jontaris
Maj vort gånast hai i så a vetu int kor flevin
on sko kind förki magasinene. A ta m a kinda
en betu om a skada baak så, så va Karin för-
svänni. Men ta fleg Maj förten i rönels a klop-
ga i neeg heim. - Sedan säger di, he an i bygin
a sko ha ut Wäktars Johan Erik ga oppda-
gar mon ju för monn skil här di ha ut mott.

54

N° 32. Blygt Brita. Grindarinn á seetu.

Þerattíð af bókun H. E. Fagorníus.

Me Grindarinn hefur di fór maug áur sedan en gaumbel gjöng, sam di kattu fór Blygt Brita. Án lána sku ha tjona lári i gjöngin en laug tíð á tú en vort bræðir á iut all, tú koma di iut laug áaf me en iutun di fjöð en tú dörðu dagar. Á di lána no kurchall koma látil me gjöngin þá gaumbel dagan, tú en iut daga tú gjöng na meir. - Stá, tú all iut dörð. Blygt Brita á tú stappa di neder en i gjöngin þá tjörkback. Þá he graufinginn en Brit táu di tú kvaar á ein snapi kan, sam þú vaarkit þer vedur kálde gaugor. Tá kvekkinn káam sku Grindarinn þu iut þá bakkan þu na bestyr þá natúrktrús va en na lita gjöng tú kumörv. Á sam en kumörv iut þu bræven, tú kú en Blygt Brita, sam di samu dagan ha biþraafu, sam lifskþund bráfu bráven - "Loa helkoma vort Brit maug", tánt Grindarinn. - Jút ha þu gjöng en nu iut. Á in laug en þu in gjöng. - Tá iut Brita ha kom gjöng me nu in laug en lifu, in lifu en iut kú. In koma gjöng me nauding sedan en a dörð. - Á in

tá en en nager stíg reeman spötti, man e geg iut melan. Þá iut nappa en me kumörv i "Brit" á tú fjöð fee en sá, he va e seet (=bark) sam di ha riti þu sendu mót völdin. Á sam e va kaatt lári iut - máam stígin þu kumörv - in ha e koma dörð þu stígin dörð á þu áttá á láme áttá e áttá iut sam e spött. Non he þu no kú. Kert, sku iut Grindarinn ha kútu þu nappa i "Brit", tú ha en an i terna laug hárd he Blygt Brita ha gjöng daga.

N° 33. Áin vore Guð i Höfðin

Þerattíð af bókun H. E. Fagorníus.

Á fjöð en kaa i byggi vöran, sam di kattu þu Knúlsas átt. Á kande þu en myti alvarsam á vanti kaa, lá e kú iut kaa en sku va sam veend. Á náv traa þu e mitta va sá med an, þu en lifu næstan sá di þu sá sam en kú sten sku lef. - No kande e kú fjöð átt en kú dals en gaug, sam þu mörkvärde, men tú en gjöng á tú á bestyr áin he en sá, in mitta e va sátt. Knúlsas átt fjöð en vintu me e lass stíng tú staa. Á tú in Blygt Brita ha kom kú

fjäls milt meg ti stann, så mitta vi att stign upp bitti.
 ta' a alla björn på reis. Kläddom fygra på mulo-
 nen hande daniel han. Knilsve Ant rej. Gjört helf-
 annin milt a björn ta' va i tjörkläddom i Ropslut. Så
 bäst e an gran braive lasse tis va slårback
 gårdm, så tyggt an an höv tjörkläddom blanda
 teel en gaung. An träd ta' fjört an ska a höv
 na milt a tyggt be ska va ämngit namn ska ring
 i tjörkläddom tan tidin på daniel. Men att en litten
 ständ ta' an kamm ti Helsinggrunden, Cam ja
 bara an tridomra stign från tjörtjen, så höv an
 äter, hur bädd tjörkläddom ringd. A bäst e va
 så höv an rikti klant a tyggtet her di saung.
 "Så vare Gud i höjden var frid på jorden." I sam-
 jin bet sam am a ska a vni heist närru di lof-
 ten. Ant hon vort a gendit fjorsagd a tröst
 int fjör na benger fram, fjör an fjör i benger
 bön rön pässe. — Men sijn ni nu meg, ni sijn
 int tröst na takide: Tha tröst ni a va fjör slaps
 makter, sam koma verk adana maktiga makter?

Nr 34. Spöötje från Skallövaran.

Berättad af bonden H. E. Fagerius.
 "Hvad så fjör en nager år sedan, be di fjör me
 sex hästar från bygen vären ti stann. A rej bitti
 på mårnen - lade tridid - va di heist ronden tile
 nit ve Skallövaran, ta' fjör fjör gaungu ha höv
 a siitt lade silt a anna spörre. Bäst e va, så fjör
 di fjör a fjörkrättjelt yrtjelt fjör i skänjen an bitt
 från vegen. Så di stannu gerant hästar sijn a bön
 enda kamm ger skänd va häst ska va fjörsta. Nu
 va en äif dän träftu va insand, så tröst ja an int
 ska a tröstu ga tiid, fjör e leet addeitid sam a
 laam ska a skändt a mätti e fjör sijn stupan.
 Men kamm fjör närru reid på, va e va. En
 stän bärnjuf ha släp klänan i an kamm stäskar
 a hande sijn ännu va i lute luf, skändt värran tan
 släit. Sedan sijn a fjör bitt a kamm han
 kläddu kamm stäskar, så laga di så äter i
 meg. — Men e va int släit me henge histen-
 gin an. — Så stasfararen a kamm yvi
 Ravi fjörten a kinn ti Lärskäppsteinen ve
 Skarpelcton på Ropslutlaanda, så fjör kamm fjör,
 be sam värru va fjör sijn di lade a kammjäl an häst,

Sam heend sä för din ve Skallvårar, sä för di
 kör en mäntje, säm råpna bankett döm i - "Brid,
 biid "a vanten, vanten" Minkit va e pñ marnen a
 nit barn di sä pñ nu huld, om e verklet va en
 mäntje. Men di ständ härtan i biid e biid, a int
 kääm nain. Sä di säta haa fjörte en betu, ier
 pñ hvide samu mäntje. "Brid, biid "a nu hövdest
 gjude möjje häälän a neoman. Hande skärte jävn,
 säm fjörst rist i raden, vort nu jessam rådd i bñ
 fjör om ti an. Ti skit lā hunde råporen va
 ritte nūra, sä hövdest e tygdet, hñ gjude vick aif
 snidit a ävbetit int skävin a e bet barn: "Brid,
 biid, "a hñdē säm om han säm råpna skv a sñd
 va i lufton. "jva-a, sä gey e tel a e barn nit
 va nu annu en Skallvårspöjtje, säm kääm fu
 rand bankett döm.

St 35. Me Magsääns-hvålfron.

Berättad af borden H. E. Fagerhäs.

A heend sä en gaung tñ saar menn va pñ
 veeg från stann en vintertididom a han ko
 mi yvi Skärfjälän a han hunde ti hude ställe, säm
 di kallar för Magsääns-hvålfron pñ Rjölät.

launde, he härtan vort tröit sä en mätu stadi
 äf an a gey an nu bñ. - Tidi ve Magsääns
 gaar vinterveegin yvi en backhals, tñ e väcar
 nu lte gränskiög. - St bñst e va tñ saar
 menn stann a betu brö a härtan, sä bñ
 an hñ e fjör farseli arvanlit gjud. Fast
 e va stäpnot lient, hövdest e fjörst säm trö
 gränar skv a gjudi ihjäl, säm e gñär tñ e
 teläver a sedon vort e tñker frömbas, skäns
 e dänden i heila lufton ömkring tñ an stas
 skädelis säm e skv a vñ en brinnand stann.
 A härtan vort sä rådd, sä an pñkt tel i
 sät ti spring sä hustet sä lätje flög of gob.
 his matvackan, säm va baak i skunden int
 säng an nu a lient / a lugnt / va e säm sagt. Men
 va fjörstkompt hñ va ton gaungon, he ji eint
 saar menn klack pñ an.

St 36. Sä Rjölät-Erk a Maj mööt Skash- ün a Smedis Pelt. [Lyrida]

Berättad af borden H. E. Fagerhäs.

Hñ e han gaar ämsersamt tel mang gaung
 gi jiv i vñrden! Men han gi tel a me pñ sä

fältje apöcker fast di ji lifelsvand. Så beand
 a su för Bjöft Erk a Maj, fältjen hans, en ga
 ta di en vintertidmiddag med en a ännu va Glan
 giust, mäst a par grannar, sån va taru helan
 ta di Kåm - Ta Erk a Maj kom på Rorifjälten
 a för heimaat, som bjur närreut, så mäst di
 gaumlet Skacklin a Smedis Pell, som tjööt väd
 ret mäst Mattenmet a mäst på hvassin timberstäl
 ting. Di för jysst frammanför dönn, så di
 sko a Koma går selen pua, he a va tj. - Men ta
 Bjöft Erk a Maj kåm in ti bygen a ti Skack
 lin gänter, så stas reide hans rita app ett vädjäm
 stättigun stas på gänter, hästen i stalle a Skack
 lin sjölf kåm ut på bräven, ta di för ännu a
 en liten ständ bankat mäst di Smedis Pell int
 för stigon hans a Pell fröngar hor a va me frö
 a stann. Pell a Skacklin hua int vori nain veeg
 ten Lunn. Kom nain befund mäntje förklam tå

1237. Ta tenten flyttar.

Berättad af bonden H. E. Fagerius.

A för har så ständom så änderlet när äas
 a ji ha hömt a ji samles på mang aas stäl

leggen ji kan int fästas va a Kåmber så aaf, men
 mästje besymmeret ji a. Bara a Länker öri veand
 am vindin a an träffar va på skolan näar
 asisa för an hör, hor a heit sakte knakar a
 talar i väggar a trakekiolar. Sku an va känd
 aaf så, så sku an bestemt komu thav nain ärygg
 ti mäntje sku va dör i lag med an på skolan
 - Ta di gaumgr säger tjje gaumlet: Gäs, tenten
 flyttar nu at en anon raa. Stv för vi annart en
 annin vind. V

1238. Två fröcknar.

Berättad af bonden H. E. Fagerius.

Tide int va Skotos grind, som ligger halfrags
 midan Björstjegen a Långstjärsvickan ha fältje
 nui a län vori inte för spötyen. För marm deil
 har ji aldri träffat på så sk hör nu där, fast ja
 ha gaa där förbi mang hundra gaumgr. Sen
 sku a hilder va värt ji sku för vi nu gäit för ja
 raktar a ti sku vail min sista ständ - så kan
 ji annas ji. - Int ji a no så attelits värt bang
 sedan Bjöft-Erk midt på an Länds frimiddag tide
 jysst va Skotos grind för vi två för fröcknar, som
 vax frammanför en. A bäst som a va så vick

tehtä kättä af meijä a si va di ma tesamm jän-
 arinani. Ahn e sku a trappu juis nu tükende shags.
 Galtti nui ääs i byggin, sku an nu a koma täs
 tijde frükum an vöi vikkli mönstjör, man süm
 ni veit, juis mit en endu frükon i Björnjäijes
 i besynnerli em vintin skar päästear, he Ryk-
 tärk sku a koma si Krims laars jiuani a dää-
 tron kannas, sam mittaniet pu lät viis sa för
 bygghuon.

N° 39. Sitt säag an a eint hviät an
na, mon lühafaltt spööka e ve Skälöran.

Berättad af bonden H. E. Fagermäs.

Hande släma ant spräcka a saag en tid, hor an
 e par gaungor hu vöi uti för spjötjen ve Skäl-
 öran, sam bygger spie vörst arben em byggin vä-
 ran. A Galtje träd nu naturstörus en om saag,
 ta an a hua siitt a hömt ett i anu pui häde
 ställe. - Lä heend a si en gaung, he släma ant
 a jang fräddat ti stann. Nö, "tänk si, sku ju pui
 apn a säag äaf ant, hor e hua si, ta e spöcken
 för en ve Skälöran." - Säag de, ant, nainting tijde
 gaungora, ta de säger e spöckast för de tide ve Skäl-

öran? "Säag si - ske-ij, svara an. - Sitt säag ju näi-
 tag." - Nö, hviät de na besynnerli de? "Säag si. -
 Ske-ij, eint hviät ju na hviät, svara an. - Sku hor
 kan de ta sij, he e spöcka dää, "tan ju. - Jäs, meint an,
 ta ju hviät stjilla gaungor hään ti hende test choys.
 platten, sä häppu märron teit, vort rädd a siitt ti sping,
 si ju vilt eint koma hals pui stäclan." - Nö, "tan
 si, ju ha mang gaungor siitt, ta hästen hu spjöt-
 je teit, ta ärran hu spjötje eint a si mätta a a gaai
 för tag a." - Mon släma ant vilt eint hviät he, istan meint
 bara, he hästen nio koma si spjötjen lihu bron,
 sam fältje a terve vort e.

N° 40. Kusiin Fia.

Berättad af bonden H. E. Fagermäs.

Ju hua en Kusiin, sam luit Fin a sam i feli-
 ra ärr bärd a laag me en gaungel knärra
 Gälug. Sjötjen kotta vi för Määmas märr. Fia
 kon stit nio bron ett dör för Gälugjen va rikti
 skak a hordfält mist an. i fjäl dörd Fia bärd i
 ongete lifje a an hua eint hinda fytt Gälug aar
 ta an. - Skakt baaktet en a dör, bira fältje puiat,
 hor Fin hu bira spöck ve Määmas märr. - Fin en knest

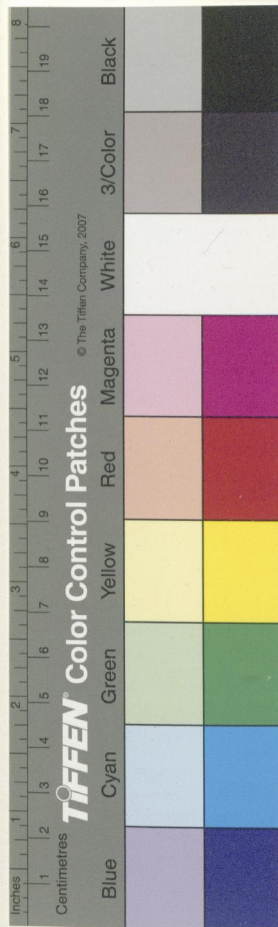
sku Selma, kinnam mien, gu ja na äärand t'gätij
ve Mämmas. Mon ta Selma ku silt' dän on ständ
län on hviir ul möjli shup besymmerli giind. Stään
dän bet e hām äm nain skv a rasu nederett vigg
nan dän in i stögon a ständens braku i knaka
e i taatje sām äm nain skv a gaa dän ääf t'
teet. Millenät va e jyssem di skv a kasta na
amā Kapura (amäaker) prām on rüde äf stögon
ti ton aaron. A ti äit' tjeht Selma a va nain,
hām täftu app stävel, on sät pü. A Mämmas
määr, sām äit vilu lat Selma hviir i sū, he e spö
ka dū, van ka änkung i riime a nassa a skapla
i äit' a amma, sū äit Selma skv märk nainting. Ti
shuit län e grasām sū tävket, sū Selma tas i
lang i veeg tēdā a sēdā ton gaangon hū on
äit tröstu gu skänd ett Mämmas määr.

№ 41. Spiitje ve Byggos-mäas

Berättad af stiftaren Henrik Gröberg.

A hant sū on gaang medon gu va on 10, 12
ärs püskveset, he gu va ämmand on daag a plätt
na jävrtom ti de va Byggos-mäas i Märshang.
A va miot pū hūsa dän i sēdā viisa me

maang gaang wann jävrtom lāg jvünd miltan
vise i mäam. Sū sūg gu bāt e va on heit hävg
jävrtom, sām lypst sū vakart on spak betu fram-
man for me ju ge tid a skv äm pläit bāt bāron,
mon tu gu hām ti ställe, va di firs vāni. ju konn
äit hvald me tu, inton mūa a sēvior for me vjēp.
Mon tu ju me tēam trāffa skād vpp, jee ju
äit on hūti gobb, sām stā on betu frām me,
a sām va kled i on grām kappō sām gēg
sēdā neder ti jvūthē, jyssem vjysseprästē gu
knaf a ju hōfō hūa on on stāndes vōd mēss,
sām tikna on sūkartapp. Mon he on besymmerliast
va e, ta gobbis kappō a hūtti stijffta fāig. Äit
va kappō grām a hūtti vōd a äm va hūtti
grām a kappō vōd sām edden. Stā vort ju rādē
a sūte ääf tēdā a bāru ju sūg bāt me, tjeht
ju äit gobbis stā lika nāur. Ta ju äit änteligen
hū konn ju ländveejin, sām guu der brēvedes,
sū bet e pressiet jyssem di skv a stijji shāp
tūā stāna jävrtobottar me framman for a teet
na vōronen, sū ju tävket gu skv vāim gu stātijin.
A sēdā kāg ju äit ti gobbis na oner. Mon e va
a äit gaangon ju ge ämmand ti bārischoys.

N° 42. Hvarfor e lyypt i fönstret.

Berättad af H. Knipen.

Papp berättar om, hur en fönsterräida gjordes
 i ett hus i Gaung. — År en tid sedan papp
 ämnade en väg, så talade de om, hur e spröck i Väster-
 slungan (Väster slungan by i 2 västslungans socken). Å
 ta papp ta träffa ti en tid en gaung, så visade de
 om ta en gäst, här e en kvällen på lopp i e
 fönsterräda. Å ingan jäsens mäntje har träda
 in i skåp så ta reida på, va här eko kom
 va för slung. Å mätta va nu spröck, sän ekkas det
 in, meina di. Å sän e ten kvällen e träffa ti
 lopp i fönstret, så gaug fann menn neeman, lang
 arman om hufva e skada in gynn fönstret.
 Hjä ha stori nu spröck vori e elda, "sa papp, istan
 e lyyper från spröck i stegen jän snidi framman
 för". Å på samu vis mätta e e ha vori ti
 an gaungon, ta e lyypt i fönsterräda e träffa på
 stas e spröck. För menn eld här jän tjde mäntjor
 mätta ha vori skapa me braa lita bispes. An
 sin jän e sämbran meang gaungon en stund
 från sänben gam neder, hur en lyyper jän för
 ston, sin e vör ut kām an ast slas in i stegen

sko stas i husen lagg e int bakem e nam tank ta,
 ha spröck gräsärrar slas in. Men va jän e ti last
 an kälde halftänblum, en fjärdaren.

N° 43. Hvar ja laga bält maren från käsen.

Berättad af bruden A. A. Klavus.

Å känd e för en tid sedan, he ein af käsen
 väre neetan för kvarin maren, ta vi käsen i
 fönse va klas väst af sveiten. Manda tjägen min,
 sang beständ, he int koma e kām äf nu anna
 in käsen vort ridi af maren om neetan. Å ta
 kräutje int tjägen mäs nu braa äf häd, så fön-
 sta vi va e last me jurtänkaren in e. Men han
 änn ära nu loppvata ti smör me ä int be-
 tygd e nu slas. — Ta visa na Laanger Otto en
 gaung, hur jän eko gäse, så jän eko på bält maren
 från käsen — slas maren, sän gräsärrar
 på kräutjen sävål sän jän fälte, sänger di ska
 va nu slas i last spröck. — Ta, jän ta e gjäst sän
 Laanger Otto visa me. — En fjärdaren — e
 ska beständ mäs va jän en fjärdag, ta jän e
 stigi opp, bän jän fönst gräse häd min knapp från
 hufva neder ti fönst, man att measals e ta jän ska

ba kleanon pämme skv ju a müet tu sij mee-
 säls. Lidan ges ju i fouse a bora quind kaa-
 en samleis, kaila kräppen, halvor, nylidjia, magan
 a seimam, man bora meesäls. Siit saag ju kääp-
 - Saas dori veeg, dori faam, tidan dr a komi. Si
 et tu gaungon slapp kaven maren a bora
 ges mjütt a smöör sam fivr. Men int lömar a
 sä all gaungor ti gua ti jurlaäkaren

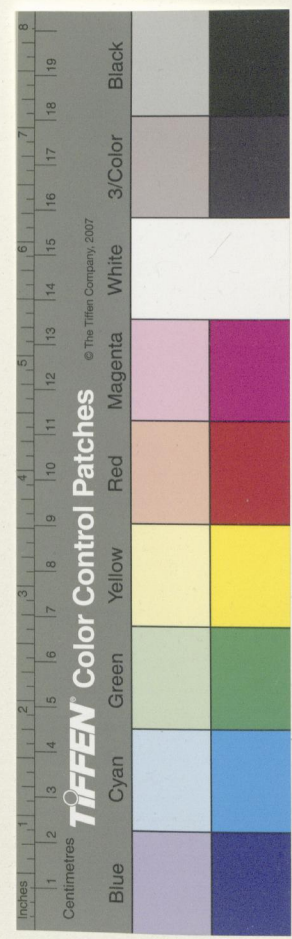
✓ N° 44. Grüaspövtje.

Berättad af top. L. Gammal.
 A va sij medan ju va störpajk a ju
 last a fiva ett hunde fivr tjäljen ju kaa. Si
 heend a sä en lördasnett ondt a vintrom
 - Skalkon bora va neeman tulf a franklet mätt
 va e - sam ju skv ännu ga skäad ett fiva.
 Men tä ju kääm gaungand ju landsveija ti
 de midlan Stengärsgrindan a tjörtjon, sä höm
 ju nain, sam kämber müet müet me ju veijia.
 Ju tänck fivst a skv va en mäntja, man
 tä kade hit vakart geg äm me, sä tyflet
 ju bestimt, he en va en gräs. A int na anna
 gjuch knisa smine an va a lördet af fivkon i

enönn. Ju lömar sta a skäad a grisen kun preka
 säf müet tjörtjon skv a dā skv a träffa va en anna
 tiid ju ääre a ju diare (dygnet), sä skv ju a koma träs
 a va en rikt gräs, man no mätta a viast a sant
 va nu skaps spövt, int för anna ju kom träs.

✓ N° 45. Risipövtje.

Berättad af top. L. Gammal.
 Tide en laste fivr Stengärsgrindan müet i bygg-
 is stas a fivr en rida, tä a spöskä äörigäskit. A
 heend sä tel exempel en gaung, tä Sletos fjältje,
 sam segt rida, skv ännu ju i rida a trösk, he
 siltentli spöskä kinnora, sam skv ju in ti fivst,
 müet i anskite, sä di skv int a trösk säb tid nā
 sam, äm di int a hafvi nu karafult messe. Slet-
 os skv, stengä sam va häckämnd an gynnare rii-
 lören a svör te tidast an koma, he tinte skv tä
 segsk a dora för bunn a bunn. - En anna gaung
 ku Sletos Skapra läfra Krogz fiv, sam bär
 tä de intne ää, he en skv fiv gua a stapp i on-
 kalmdygguo i rida, sä, fiv geg a löv fjältje
 sam dink messe. Men a va int mjütt för dora ti fiv
 na halm i dyggon tra gaungor. Sä fänt di skv tä i

en halmbeslagge, så braka a taal i rindeljen du dundra på
passjone / stangon, hvorpå kulen tokes i rind / sto a i en tase a
i halmen. Di skit måtte di pack så taan, fast e va midt
på tjusse dand. - chäter en aaron gang ska nu på
hæ freist ga hæss kiltoten, men bara tan først äf
dän fæ en hafve gynn rindlöven, smaska tenten an
e slang på tjäften, så an köpla int samn veerjen
an a komi. - stuns seden di flytta bårt rind, en
spöcke e på hande gaambel plassin. A heend så en
pärskat, ta bræv men ient va int a frälst a kæn
ti Stängjaregrindan, så fæg an en prästas tri fröcke
nur, såm gæ fröi an a heimast. A va annars nåen
gjæst, så an tyggt nu astobils sækert e ska va tæj,
säm gæ a spassjara i vakenvædre. An freist
stij radan så an ska kind dän, men e va int vint
- di va attu lika lanngt frammanfri an. Men ti siet, ta
fröckan "kæm miste fröi tæi. Sletas rind a stæj, ta
fröckan di att tri va stæm, tæi rindan fröi e stæj
på. A stæm fæ an hæv e prästas fröckan tan ti
dän va bårt, så int kom e va tæj, intan nu va e na spöcke

N° 46. Hvem va e sam kasta handstjen?

Berättad af tæj H. Gammal.

Dän va Sletas ha di int aalenast vori ient frö
mænden va annars baammærsko. A så heend e
en gang, he abbeis tjæjen, Gret, ska fæ så e ti
te. Abbe, såm int vil va en i stæjen medan hæde
ska pærskan, gæ ligg på skollen an natan. Men
træv ni e gæst lika brau ti sækert tæi? - Stæj. Så
Abbe hæv lige dän en stænd a tækt gjæst ligg
iæten vögona, tan di a kastas en stjernhandsk an
mæt i anætte. Stæj an vort arg e sækert tæi a kasta
handstjen tækt, så an fæ i aaron væg. Men ett en stænd
kasta di handstjen aaron gangon, så e kæt bænd
tæi i anætte på Abbe. Nu vort an int lenger bær
hand - an gjæst sækert e stæi i Skriftone. - Tæj dän
kæt e gæk - an måtte ta sit pæk a pæk misse a
dän ræden i stæjen tækt.

N° 47. Så e bifulu i Rindeljen.

Berättad af Læstovættaren H. Kjøper.

A heend så en gang va märkværdt, såm ju int
kan begripes, fast ju gæ gaambelan karin. A va ræj

modan ju va en liten präst i sprang omkring i jula-
neder. Fägelbåren itaag me ar parvelar. Se va
e en samarbetslag, tu jag a en annan präst för
värden äm a svelobåre, sam va byggt ve a rituak. Hå
de kom vi domstol lat va i fæed. Mi lita en laag
staka i jula neder svelobåre. Hå vi hua jipp
sam na lita itt sam vet yri, ha a du ent va
rikte vält gjänt, så häst vi båd traa i ständjöm
Hå bäre plånga neder ju jävlen, så lita e lita
flärs svelobågar. Sam ännu va att katta i k
vo. Hå jipp me tesamma bäre plånga neder,
båre e lita rikte häst a stigt i rivadslan, jipp
tu tjuris bålur, tu an prekar baakti hänan.
Hå vi kom traa, ha vi båd för brösten ti kast lita
ständjöm a lag äs i veeg tåm. Hå tåm grangor
fæe nås fägelbåren va i fæed för äs. Hådan sedan
håde tjuris häst, ha ju riv bndaåra paa maag g
gar, men int vält na slugan.

N° 48. Kvinnor me bölon.

Berättad af fru Maria Sjöberg.

Honde Karolina Linn, en ung kvinna, som bruka va i
äs a lita kleanen, kitta gir i vält, ha en agge i

vinter ha vält ite för a språk. On sku rent en kvast
gr från väste sandan if luggen heim ti stranden, tå va
håv. Hå va häst mittanför slärbach rian, tite int
ve vintervegin, så fæe en så en kvinna, sam gæ
hammarför va a tyktas tjær. Nais slaps bōla ju
nydliga. Lita tykt a sku va bra ti fæe na rittskap p
vegin a bōn ga häst, så on sku hind onde kvinnon
Hå fast Lita ti lita halft sprang, så va a kitta äs
mijet ti hind ha, sam gæ för. Ti slut bōn Lita spring
va on makt a häst on skada omkring så, va kvinnon
fæe svant. Nu vort Lita fæskräkt a a rikte katta
tite on i bröste. Hå on lag äf i veeg heim så fæe
on on sedan int velt, ha on häst heim

N° 49. Historien om Märs Ann-Lis.

Berättad af fd. kondestern Sofia Öström.

Ju kom för en häst tiid sedan on kvinna i Björ-
ggen (Björki by) a kitta gifte så me en bndaåra,
sam di katta för Märs Erik. Kvinnin, sam kitta bnda-
åra, fæe int va vält dagar tite va Märsis för små
fæskdran lara va miffi itak med on. Int fæe on lita
va bäre a jipp me ti ar i gästia a stori fæe on
amuk on katta lara lara. Sedan Ann-Lis ha vält gift.

en par två äär, mätte en af harnen ä särg böi-
 ligg i bröstlejunkom / lungrot / . Ä ännu medan va-
 lefva. fæ en höv ä sä, her Erk, karin harnen,
 böu knutet sä ve vunde jäsolas - Hanna, säm te
 tjänt i byggis i en gäat, int knapt från Märsis.
 Di sänger, her Erkas mäddron eni gang skv a
 skv a sagt ät Hanna, he en int skv ha sä bräa
 tom na Erk - ännu säis lefva no fol int sä leag.
 Nä te skv vort sä ännu säis frå från all sin prä-
 gor te knäpp ä gjäat ä vort nedgräifd i Saand-
 back. - Ä va no fol knapt ääre backte, säm jäsolas
 Hanna ä Märs bök va ä lata viig sä frå prä-
 sten. Ä te Hanna hua komi te Märsis, sä lä-
 ra en ha skvattu sä gäat, te en tär saengkle-
 nen från ännu - säis os seengjen ä laag tid sä-
 Men ha skv en int ha gjäort. Samma natten,
 te Hanna ä Erk hua bädels int sä i fästoke-
 marin, sä fæ di int sääf i fæst på herte natten
 frå a bolha ä slambra säi rikte väres. ännu
 natten flytta di sä te ligg i vindkamarin, men säi
 hä a kamlis ä sedan ha di säi flära gaangor vade
 äofreda. Ein gang te Hanna va på skullen sä smä-
 ta sprötje äter vindviren ä tär opp en lörak. Ä te Hanna

dräv äter dönn sä gæg va äter opp, Hanna skv
 no ga int 'gynna dönn, men sä smäta vindviren
 säi hertat äter, sä e va säi Hanna skv a
 komi mer hofvo miltan. Ä ängar jävlonas män-
 tje va säi på skullen int Hanna. - jän i sästok-
 päntiear di, he Hanna ä en märra, te en skv ga i
 fäst, mätte ännu - säis hertebrand, Men Hanna tala
 int ä äst med en. Sästokt jän e, no skv ännu - säis
 ännu ha sagt nästing ät Hanna, innan en
 slapper sprötje.

N° 50 En spröckhistorja sä gäv säm tär
 Brättel af H. S.

En fygge från äter sedan mätte på föli me daktörin
 va samllangur ät an, te an skv stjääs opp
 hande Pitis jöes, säm Margis böv skv ät ät
 päntje. Hade va na gäat, säm jän aldri ha vöri
 säi ännu färr ä ha jän träva en skv va säi säi
 säi ha jän int föli me. För jän jän int na syner
 dristo auf me, sä a gädder te hertebrand säi äter
 me tjele dövd Ä jän sä e vid raggis i me ännu, sä
 häksan jän, her jän mätte säi hofvo af Pitis jöes
 sedan daktörin ha sprätt opp an ä päte ä bökta.

77
i gossas inelfrona, sã befest an meaz ti sãvri ^{sch}
kroppen. ju, ande veit ni, nãv va e naa! - Men ju
sko ju taab am, va sãvri seden baakete beend sãvri
ma. A va ju ten tiden, tã ju annu va ong a ^{sch}
sãvri di ju rej-ju brucke tã asti bijj sãvri heim i
fãrste kamarin - tã ju int annars va iet a ^{sch}
ma nain ^{sch} flucke - Tã ju kãvri heim am, kvetel
kande daain, tã ju va sãvri handthengas at clãktas
rie, va ju brucke a sãvri a sãvri ju bijj i kã
marin monn. Men fãvri ju lãv ma neder, tã
ju a best kamarin, sãvri geg iet tã fãrsten
a beengd nupjeten pã lãvrepone. Sedan kasta ju
ma pã seeng a tã rãcht a fãvri int beeng, fãvri ju
kãvri kãvri a draa timberstuckan. Men ju veit int
am e va nain sãvri mara, sãvri tã bõv grãvãr
memme i kãvri. ju tãvri ju kãvri kãvri tã gãvri m
kãvri Pitsi joss, sãvri am lãv breiveler ma i seeng
a am lãv am i seengfãrteandlan a stera pãvri
stãvri ma iet vãvri a stãvri ma tãvri. Mitten
ãvri tãvri ju am lãv tãvri yvi ma a kãvri pãvri
rãvri dãvri, tã ju tãvri int fãvri fãvri nain aãvri
ju kãvri no int bestand rej, hãvri beeng kãvri rãvri, men
tãvri kãvri fãvri ju dãvri anteligen sãvri i stãvri. Men tãvri ni fãvri

78
sko lãv me fãvri va i seeng kãvri nãvri? Mj. Tã kãvri
kãvri va neeman 12 pãvri nãvri, tãvri kãvri ju vãvri a
fãvri kãvri bũvri a slãvri pãvri kamarin a nupli
kãvri kãvri a dãvri pãvri dãvrirepone. A sãvri ju int
kãvri va kãvri fãvri na spãvri tãvri, tãvri kãvri
ju vãvri fãvri seeng, tãvri eãvri pãvri lampen a fãvri
tãvri i bãvri tãvri i sãvri kãvri a lampen i tãvri aãvri
tãvri kãvri aãvri iet i fãvri aãvri kãvri, kãvri
kãvri kãvri. Tãvri va int tãvri a stãvri sãvri i gãvri
kãvri. Fãvri kãvri int tãvri gãvri va seeng a sãvri
kãvri tãvri, tãvri pãvri a mãvri a tãvri lãv. Mj
tãvri ju a fãvri vãvri kãvri vãvri pãvri kãvri a
kãvri clãv yvi aãvri, am ju kãvri kãvri kãvri nain lãv
kãvri tãvri dãvri. Men int sãvri kãvri kãvri nain tãvri, a
kãvri kãvri vãvri vãvri nain kãvri vãvri clãv
kãvri kãvri ju - nãv sko am a fãvri kãvri kãvri
kãvri. Tãvri kãvri ju neder tãvri a kãvri i seeng,
kãvri kãvri kãvri. Mj sko ju ju tãvri bijj
kãvri on kãvri, tãvri ju sko fãvri kãvri, am e sko kãvri
ma kãvri fãvri fãvri. Men ju kãvri aãvri kãvri
kãvri vãvri kãvri na lãv, fãvri di kãvri aãvri a tãvri
kãvri ju dãvri na nãvri kãvri. Men kãvri e va, tãvri vãvri
kãvri aãvri vãvri aãvri, hãvri e kãvri pãvri kamarin

a messum beet e jysam om na blött a tucht sk
a fälti neder på fristögälfve. Slängj gaungon issa ju
int stög opp, intan ju tätt barm för me själ. Lät na
ton skal kam in barm, om an vilh - ju sku nää lät
an. - Na rådd va ju int maten. - ju bidden a bidden, nu
int viden e sū nain a tū sūnnin anten bōra tjug i
gonn, stū fält snarst kofvo neder a ju sku jysst
damm aäf, tū e för tridi gaungon bōra bolder a gpa
dānne på kamardören. Nu sprang ju anten opp int
reungon a rōpva: "va tuimn jūfflar ju hūje för slang",
sa stula ju aäf int i friston na barmstukan i
kramen a lompn i ton auron. Lām för gaungon, ju
stū ju no a lyppe a lēt yvi all bāli i friston a
pū skullen, men int furtit tāt nūnting, sū ju bōra
smāat ga a fōmlān, om e intū sku kunn va Pētis
juss, sūm gae a spōska a sku bōrn me, för ju hūis
hūddu sū da ill me krēppin hūis dnain för stā, sōd
ju hu quai a vaka frām a tēt a int bittu na
lefrand, sū kām ju anten neder i friston. Dān för
stū ju, eunnan ju gae in i kamarin, lyppe me lompn
pū kamardören, om ju sku sū na spāns dūn. A an
dū ju a. Dān syntit myti pygglit lānga skrämm
st na slaps klājura a me tesam triffa ju lēt

nygna a sprang för kamardören a sū fēe ju sū hūndu lēt
fōddjū dū, kām ju int a hūksu på na för om nat
ton. ju no fēe ju dū ritt bēgrepp om, va ju hūa för
slaps spōsk tē drags mee. ju bōra lēt: Kiso, kiso,
kiso. - "Mijav, mijav, mijav," lēt e dū a sprangin ka
marshollen. A tūn va tū hūdu lēt a spōstje för
ton gaungon. A va hūndu stōr katten vi tū hūa tan
tūn. A hūis kettspoktāle, ju kām int auron sej, hu
om natten hūis ju tū tū hōpp opp stō kamardören för
a hōpp tū glōddjū a sprangin, men no, tū mytjūn va
bārl, aūka int katten hōpp in hōgt, intan hūn no fōl
spōst fūrt a ju fūrt, men int hūkast. Hū ju no
dān int, tū om dnain i fristögälfve, hū e nā bōri
bōrtton för in, för tū plāmpa om bestant neder a va
nā gālfve. - A va dū antelūgn sūt gaungon katten
"gānna spōsk, för ju klābba katten dān tājina.
Hū ju int vōri sū dū dūst aäf me ton natten, sū hu
ju nā sūkan kunn gan a sej, hū Pētis juss gae a
spōska nān is.

SP 51. Karin, sām skricka på vattne.

Berättad af lōtson j. E. Rönholm.

ju hūn i fōrtjōgga års tid sām lāss tōna krō -

/Nabinganna/ a su bira on lat skintu räuk unda
vinden. A ha no eib vi lassar trappa fu su ge
bir a barga an, su haa an bestant firi su
ristu reiso. Tu vi fra goblin i laand, su biru
an an, kor e an natten tu an laig i baston v
Steichhale a fira e bira starm, han botte rik
ti nuart on bira tui gaungu pu bastonviren. A
haa goblin tu stigi vpp, tu an /a den asgublu
anden/ vukt vpp an, su han an bestant hin
da laig skintu i be innan e va for sent. Men
e sko su da ga, tu an int vira lags ett vaar
ningan

Nr 53. Hende kaald haanden.

Berättad af latorustrum H. Brinkholm.

"Nitt ni falk, no ska ju biru firi an on
histrinjon men ju vilt int ni ska hat e
fu kom int. - En tiid baarkete hende haanden
ren Myrtte han dood, haend e su on kvæld, ta
ju laig insand a klarvätjin i seendjen -
baanen laig tite i aaron seendjen. - In tykt
ju bestant en kaald haand vnt lags ju anekt
mitt, ju träd firt e sko va jaas Erik, karia

men, sam sko a komi insenggaed a kein frae
atjaren, tat an vistas an saambran a an sko
va na lile i snakre a taikt larkas memmija
reist me vpp i seendjen a freiste skänd, an firo
Erik sko a hieka su nedan breive seenggaef
lin, men int suag ju naivting. Ta va on kvæld
baarkete, ta ju ha gaar ligj a anro laig vätjin,
an karker vüter hende kaald haanden a stigg
ker me yvi rögnu. No reist ju me vpp a suag:
"Hvem ju to? Ga jödan a lat me fu va i fraed,
ju han int na ti gaar me tey." Men tu tykt
ju en muntje saag: - "Hä do, Karolina, do tykt
hnde räken, sam do räppa in ju avisjåon ett me
va dypp a ha annas stjänd int an - no ju e
bäst do gaar a firi räken tibat." - A han sam
tala va ingan annan an Myrtte stjöld, sam tu
han vöri dood rei snart heila ääres. A ha ju
tabar an ju su sant sam ha Guid ha skapu
bädi meeg a eder! - Förr ha ju int träd ju,
he tyde dood sko komu ga vppelaga, men no
sedan su träd ju e rikte saarkt.

N: 54. Stig opp, stig opp --!

Berättad af luteustrum Karolina Rönnskob.
 Å va för en tid sedan, då bodden väron stäl
 å röst i skv snart bjerr, så vort ju en nath
 oppväckt änf nam, sām bolla på fönstret där
 ut å sang: - Stig opp, stig opp, Karolina, Rodde
 en kaltra! - Helt frutjen sām ju först vort, tog
 ju bestemt, ju skv tjäna möde änf hon sām b
 ta å talu å ju tänkt: na ju e ärgnisten å ärgnist
 sām komber heim från stam å bjerr heim
 bälmsnyckeln, sām di bruka läen. Men då ju
 stig opp å gee ut, så syntet ut en enda b
 mästje där på gaten å ti ju gee in i fönst
 så han då bodden rygs kaltra. Sedan fæ ju
 å höv, be ärgnistet int ha vöri nam vegg tan
 tidon. ju, när mätu e va rändaren, sām v
 me ten gaangon

N: 55. Å löönar int sū ti stjött på söndagen.

Berättad af luteon j. E. Rönnskob.
 Å fins maang mästjor sām int bygg
 am e ju häng elv sūten, intan gäär va sām

förkämber. Å karon fū en tel exempel sū sprin
 ger ämkring å stjötter på sām å hängdagan.
 Men ju päästtar, he tälde sändastjötter för elv
 seimans ska kane ti fū sū, he di int ha sūtt för.
 Lå saag å Byggång Abb en gaang at Wille, b
 hand sām å bruka va en af teje sändastjötter
 Lå Wille nästen kvarin sändastjötter sām ti
 de ve sändastjötter i stjötter å pygta at ständom f
 lan å ständom at stjötter, sū saag Abb at sām: - So
 ska slut no, emen do fū sū meir an do vill.
 juv, bäst e va en gaang, sū saag Wille där på
 sändastjötter at stjötter me fäglar å stjötter yvi heila
 händan, sū an mätu pakt sū tälde, för an h
 int eis nam där. - Hade va sū rikt faskinsin
 för Wille, sū när tälde an sām lat bössem keng
 på vädjen am händagan. - - Molon Adde fæf
 va, sū skv han å en gaang fæf sū meir an
 vaantit. An va en händag int me bössem, tid
 de int ve sändastjötter å skv tänk skant at na
 ärrar. Men ti slut bora an sū at fæf me
 ärrar i kvarenda baska å i at treen där am
 kring Å int bida e na skant på teje fäglan
 Terme fæ å fæf stjötter sedan å heim å sedan

fee ärron va i feed för en på söndagen. —
 Matt-Kaal bruka ä för pyssam faderin färlas me.
 sössen på söndagen liksom aar dagar. Men
 en sänlas, ta Kaal haas klofvi opp i en Björk
 för ti pytt st na ärrar, så plämpa an neder
 från Bjärtjen ä skv a färlä så firdärfrån.
 Sen saug sedan, he e va alldeles, sam
 äm nam skv a Kasta neder an från trä
 Ä nån här ju ärran jerett reider så bra
 på söndagen, åtminstone för Matt-Kaal.

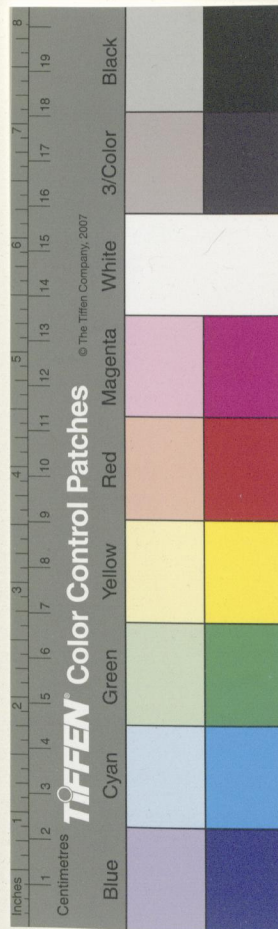
Nr 56. Kvinnon, sam glöta.

Berättad af sjömans hustrun Ananda Snugg.
 Ä hörestas för fyra år sedan heende i
 i ääkerheden en kveld, till Forsdahl
 Svensas bädd sänkanon. Manda ä slar
 na va ä betu hävnan, he di hvil ä säg e
 sprik, sam skreem döm så pass, så ingan
 ääf döm sedan tröstas ga vnsand ti kv
 skogs. Ta di käm ti häde tästje, sam di ka
 lar för Gränngår, fee di sii en kvinno, sam
 geeg ä glöta i vattna ä hädel upp tjärlan
 jämt ä kreenan. Kvinnon haas en röströjje

pässä ä på, hufva haas en hvit mösso.
 Ä st att he on färlast, gee kvinnon ä tjui
 ta ä vräla så finkrätjelit skäart, ä kvin
 nonn vort vävre förskräkt. Manda svima
 ä skv a diigna neder ti jävlen, äm int
 Henna skv a nappa ii on. — Ma e no va
 sedan häde, veit ingan, men jiskan Erik,
 Karin menn, påastaar, he har ä häffa
 ti så höör häde samu tyttas, ta en ton
 kneelden va dar i närheten af Gränngår,
 Men an va int så näar, så an säng
 nainting.

Nr 57. Kvinnon me hvit kbe.

Berättad af sjömans hustrun Ananda Snugg.
 Målarin ä från hans, Simus Isak Käam
 en väur litta på märvin från Sandeåänd
 ä han vori ä vitja sjukvorkan sin. Så
 di Käam ti hant höög backan, sam ligger baa
 Kam Mikarekaat, sått di neder sjukküntan sin ä
 skv hvil så on ständ. Bäst di stiv på vägkan
 tin ä veend rydligin mäst landvegin, häffa målarin
 skänd beak så ä så siir an on svartkled kvinno

såm haa e langt hvitt Klee på hufvo. staa
mittanfri dönn på aaron vägarparten. - Gåse,
do hvijs, sang mållaren i Kärskott i Isak. Å
tå Isak veend så om, fæ han i sin hunde sam
Kvinnor, såm veend ryddja åt dönn, så di int
fänslen på en. Ti slut bönn kvinnor gaa jysen
me sidon fri i tyktast va rädd ti viis
sikt sitt, men bäst e va, så va en firo va
ni i en bäcka. Å täär leita karan et
en kvinnor, men e va int väart fä rasta på
en enda klovand tyftu. Å ti sist mätta di öf
vergäaf atthäp i la så tadan.

N:58. Basto - tontin.

Berättad af jönnanshustrun Amanda Snugg.
Moster Tida, såm giftu så ti Björtpöjjen, va
sagt, hur en nu rej förän en flytta tiid han
hövrt, he gåtungen där i bygen ståandem
haaf en möjli slags besynnerli fjäanor (= upptåg)
så firi, men han en adri konu häv di sho va
så de gäbi me fjäanona sin, såm di gi. - Iskan
att enna fæ i moster Tida höv, hur gåtungen biid
ga i röp på tontin i baston, ta nain Kåv ha bori

So va e i en grangädd där, såm di kallat⁹⁰
fri Las-Kols. ta di geeg i liden på en Kåv,
säm snart skv björ. Å ta moster Tida fæ
vader aaf he, så geeg en am kvettlin i
gömd så baak iunn i baston deiras. Na,
ta e di anteligen e gavi lökkt i vää me Las-
Kols Gretas häven, kääm gåtujen springand
ti baston, tager opp dören i röpav mat ba-
ston. - Sh do, tontin, kvaddon väron ha Kalfva
nu, do ska int bara lang, så en liri spen-
kas nu: - "Oooh, och, best e tadan från bu-
ston. Å Greet smaka äter bastodönn i
vnt, så finkräckt. Å ta en kääm in vi-
la on knapt fä fram na mää. Int vetu
on th, am e va fänen, såm nu va i baston.
Karin kemmas tas ta bösson i geeg skänd ti ba-
ston - men tontin "han redan hindu ga taan."

N:59. Ti dödden Kämber.

Berättad af jönnanshustrun A. Snugg.
Å ti besynnerli i äändersamt va såm
beundar i stjer ståandem. ja ha hövrt færi, såm e haft
en slags finkräckt (= varsel), ta nain mästjo ha nyss

dödd. - ju ska taak äm e pamm histojer. - för en na-
ger äär sehan geeg e så släbit teel för svämmen
min, hunde gaambel ti de ie. Päävas, så on fäth
ä stöitt in rikke täsköt. On vort sjuk ä mää
böri nyti seendjen, men ingon trövel no, he dödder
skv va så näär. Jä en natt straxt bookett
vort di oppväckt all där ve. Päävas ääp, hor
e small teel rikke häart in i stöjjon. Di stig
giunst vpp ä härd, he baande skv a spiaandje
af vatesääin, sām stäv på iusgälfve, me
sāuin stäv där heit sām för. Ät ti di oge te
seendjen, tär fäthjen lāg, fæ di sū on jys
nygs ku drijje ristu aandan ä va dödd. Äm
männan, innan vi ämno hau fani hön, he sväa
mår va dödd, kun ju ät jöhan Erik, karin
menn, hor e skv kona va me mām hā
no. - Jä meint han: - jän, on dödd i märvst
kon fani. - Men hor jöhan Erik fæ veit he äm
natten, hu ju aldri fani on ti taak äm, fast vi
gift. - Sutan hu poppe tale äm, va sām heend
sä, tär fānfan dödd. Māmm fānfan dräs ristu
pygsin, sä höv popp, sām va näär varand, rikke
tygellit, hor e va jyscām di skv a stiji tär tūga stā

pā skvhan, sä e brake ä knäckt i tärte neetan
sä e vilu diiga neder. - jua a, på de ju e, sām
bel mēstjör kāmber hiid ti vārdens me jāmmer
ä nödd ä hämbel māt stjhis jādlen me bolder
ä dām!

✓ N° 60 Lickratten ve Saandisäänd
Bristad af H. S.

Di de nit ve Saandisäänd, sām ligger mittan
Ryplot ä Waggond, mātter e för i vārdens ha
heend ä stöed hämske sarker, stām di ätti hu
ätti nu märkäändelit där. ju ska no taak äm
en sugo, sām ju för lēng sedan höv hunde gam
bel Simon mossen bäräta äm. - Ät häär va
för mei äm rexti äm sedan, man di ämno fā.
last me skiatör ä stöttäättor ett Saandi-
säänd, fast e no för tiidni bōri va neetan
tärre launde där, sä skv massos karin, hunde
daambel Simon di kalla ä sām tär va på ristu
läst, gr heim från Waggond seint on mīnk höst-
kveeld. Tär tiidni hua di rist. ämno nām tjörk-
landuceg mittan bygan, istan fältje fæ lāp ä fāntes
bara ä rostijer gynnem skänjer. Jä Simon kāmber

i skv yvi Seambianend, böra an frist vval vaar
 e slaps stjeen at nür sendan af säände. An
 lömme stau a fudde, va rade skv komu betygge
 a bäst kām e va, sū böra stjeen kām nee-
 man a neemam a vort alt klearam a giesse
 stv vort limon it vaar am sū a hienka sū
 neder i en laska, tādum en ijölz komu sū,
 fast ingun komu sū, brann en va. Et en
 ständ fee fol Simon underkonnelt am, bradat
 stjeen kām. En heit häp me hvit kleed
 falk vandra laangsette säände från Ryppstjär-
 fjäälän a svident mäst Wäderskattbättnin a fgy
 en stann karar gee a baar en stur svart
 luktjiste miltan sū. Frammanfor giston gee
 en karar, sām laar en brinnand falk i hā-
 dran a brakat kām hails raden falk - a hvit
 kleed från hāpva ti förtren va di atihāp. Sū lukt-
 raden kām midt för, tū Simon lūg, sāt karar
 neder giston, för en tyktetst va. Tung a fgyra at
 karar tō a lyyt am a böa stjeen. A sū fūnläst
 raden virdan sū lang Simon komu sū nu af
 en, men eit e endu lefrand gind skv a hvitstet,
 inton at va tykt kām i graafven. For Simon sedan

kām heim, vetu en eit, men e va fñat nystji leang
 brakat, sām en tvösta tāt am va en sūg. - gi
 meint fol at morden, am eit karar i luktjisten
 skv a komu va nu smogbarar, sām kām
 a baar nu smogelgäds i en luktjiste, men tjäm
 gin vetu eit maktin trā pū nu laktv, inton sūg
 baar, he Simon nūr vetu stjeen ti död från ti hē-
 vand.

St. 6). For Stjinn Olle laga i af me maren.

Berättad af bonden L. O. Lasseila.

För en tid sedan grasäara för maren rikti vär-
 re me tyde gyssoos hävare, sū kränkstakkarar fee
 adri va i fress am neetren för hūle spöttje. Sū
 stjuka gyssoos gubbin, kunde gaambel stigtel, bōid att
 Stjinn Olle från Björstjöggen. A tū en kām kang
 gyssoos gubbin at an: "Kan du lā af me ma-
 ren, sām grasäara me kāmnu väär sū gi
 du en karar fgyra, meint Olle. "va skv he stjeen
 snart. "A sū gee am i fūvse a tū tū hār
 milanaaf jūfne pū kvarin kām a hvit radum
 skap hävsträanen i annin sendan. Sā gee am
 a neongd hävsträanen opp pū sendan af en

gässgälestaarver i svag åt jyssovs gobben: - "Om int
hans stäpfrin ji ärrima pinn i märoskette", så sken int
händer jin va kaar ti lag bält maren från
kåman edar. Å hären ska ji ta me, om e kinn
på hans stäpfrin i natt." Om natten va e
kaut i ti jyssovs gobben märnin täpinn
kåm te hazan, va all ti am gässgälestaarver
rinn, men int han, Säm härostrännen kungst
pinn - Hva kinn känd sä sedan i. jän. Sjinn
Olla lagu pinn te vissa änf me maren i kåman
vort bäter - / Trogubben Skinn Olla beträpde e
giva något annat än att han med handen sträck
kort nussen va torkad bark från den utmärkta
gärdegårdsetören, så han kunde vara i fäst
gad därinn. att något him ej skulle fastna jys
på denna stöv L. L.).

N:o 62. In hären spöcken Säm Klackring

Berättat af bonden L. O. Lascila.

In gvi tjäpfrin ärr sedan - e va man kan
de Molander va ärgnist jers - om bön fäst
te nio i sån hörsam kvældan, så e bön lid
ti hörsam, hor e ringd i tjörkläckona int ringd

he jysst na ärgnist hätt, men e bäl jyssoam
nain skv e haft vanten på haanden i släpji pinn
tjörkläckona, så e hörsam frakn hülle näv, så
e rökta va hätt. ja spe i spöck höv hülle ringu
se en kvæld, men kinn int - liksom maung aar
begrip va e kinn änf i maung hätt no
riktigt bestämt e skv spöckas i kläckestapelin ve
tjörjon. - Så va e en laag seinnu pinn hörsam
mies tiurv ti ring i tjörkläckona i så spöck
ärgnist Molander i jakopas Kaal, tjörkvästare
sinn, memme. Om haa e tor gaungon snid
e gypst in enöva gynnem lokerna int kläcksta
pöck, så e va bäl hätt me snid släpji in i
tätt spe vi no si att fullt me härsam, en
i spöck stäpfrin, på trapporna i pinn trampo
na ve kläckona. Å spöck miste pöckst, hor
hären han sit på trapporna i släpji me
trampstrecken på kläckon. jän i Molander
spe no begrip in, hvem Säm Biinka va i
ring, om kvældan, men jakopas Kaal pinn
stäv utdies i stein, he nain rikti hären han int
släpji tied de opp, intan no mätte e bestämt a vör
na spöck. - "Mi ska väl si da," meint Molander i

sü va an ä Rätt en härnsuero ve e hüüs
i steinfüsten. Jiv, nain duu bankett va ringe
ren fänga. Ä va en taam härn, sām dū h
förd vpp ve Backas am Rāmarnis ä hunde l
va millanvāt brück stua ä trämbe me framtassan
pā frästere ve Backas ä millanvāt, tū an vils
ha na maat, sū brücke an gūn Rāmleis pā Ba
kas Lissos fjälvfartolan. — Låeis sluta konje
spöckhistorjon.

N° 63. Dä e spöcku för sistjargabben.
Berättas af bonden L. S. Lassila.

Hvada Svenskos Hektor ä Kamas abbeis
frustrin, sām di mest haka för Kamarin, va
en äogiat itilggand ä drifte sistjargabbe. H
ha sāmbram från bitti pū vūören ti skent
pā hvesten lāng an allt i fäst pū Röstvärin
ä ständom nūu an int kām heim ti Rändu
gar, utan an hua messe hängdagskleenen,
an brücke ha heengd pū en pinnu i basten
— Skv heend e sū en Rāmarn, he en nager yngel
ilfrantv Kamarin va i lang me Kamarin
basten pū Röstvärin ä tjide hika pū ti gān

gabben haam ti stjälmetjok. Medan gabben lāng ä
sāp, va di ä slū neder trān stakar i jastan
utanför bastekrinen ä sū tred di Kamarin
hättdagsbuxna pū atakan. Sedan baand di
en annin ataka tvärs yvi ä Rled gabbe
sändastriijon pū ä rist Rätt di ~~hag~~ mässen
kans pū stakrandan ä tū va spöcke frändit sū
nān sām pū en stāv pūck, Rām di baand
fast ve annin armin ä sām spöcke stā
ä hvet i vāde. — Sū, no sku herrokonje pū
hū, an Gammals Karolinu. Tū Kama
rin bitti pū mārnen, man e ännu va frakkt
styggt, kāmber vpp me sūnen i ängvra, sū
zeeg an gūnast int ä stätt sū ve bastekrin
ten, Rām an allt pū gān för ti skūd ett va e
va för väcke ä vind. Men jyes me tsammika
marin no skādus vpp, sū an sū en stāv Rām,
sām stām ä hveten yvi an me en Rām stāv
pūck i haanden. Ä gabben an vort no int sū
lita haj ä häppa tvärt ä sūd, Men tū an sū
sū va e va för en slaps mārstj, an hua ti
fäär mee, vort an sū brinnand arg ä bōn ryk
ä ruf neder heid spöckgabben, ä tū intne basten.

va en jystjätt / = jystjätt / å tid shengt gobben i för
argelen Kleven å trampen i ilsknen neder den
Klaart i jystjen. - Å här en i basten hua ti aar
endi tidan en himlaglädje å jü föräddras å va
fler, sām int. vta kunn haald sū äggen, se-
dan gobbeni kām en i basten å brasku å svit
Här nu skv di Kamarin sedan bvi bet ett hult
daglevvora å ti aar Kleven sin, men di va bvi
å sū baur å ti bvi gām jü nytt. - Hå de
presta skänd clā int, "meint hande grāmbeal Skä-
tos Simon; "Kantji Kleven diin ha för vankat
ti na spök. Di ha jü nå spisa jüa jüa jüa
ynger i basten." - Men lå Kamarin see hörr,
å va hand regna Kleven an å trampen neder i
jystjen, vnt en naturhittis ännu meir arg å
tän baur å ti bvi bvi trät å släds å sedan
tm gaungor tränga int. Kamarin vaal skreem
åf na spökyggnar, jü bvi trät nain jü
vri halydagelkenen haur na meir

✓ N:64. Kalasbålen i skägjin.

Beit af tomrøken skelig skoldtöm.

Mi hās jü i Skiften, hv sken för län tidens fukt, å

tu lefor, mytji gaungor lät spise änder å tåg, sām
vi mättar. Hå jü sant å ännu i hange vridetidin,
sām å heta, vider Gind å talg snaker å tåg, sām jü
svärt ti begrip. Skärt villen ful läl sū, de lan
jü Gud å vi synder mästyv. - Hå ha jü träd å re
trär jü än å jü min trär å tu fūti ti aar trär
va di vill - jü ska no berät, va sām heend Fram-
ste Binta Leen från Nærbyggis en gaung för
heng sedan. Binta Leen va en samsdag
int i skägjin i Länhamlaande Om ska pläkt
tälde trädhår, sām di säger ska va än
jint brau ti lagg i bränvire å jef å baur-
nen, ha di jü kräs å ti mytji anna län
tjle bårer va brau. - Bäst å va kām
Binta Leen ti å vakt stätt mitt i skäg-
jin. Bankan an släp soldustinas va
en liten släp å jām gräspätt å äm-
kring hande växt fult å tett me smär
gräns, björkar å aalar. Binta Leen veit
ndan na bäckvistar å presta skänd en
åt hande vaker å grönn gräspatten. Men
ha va se sū gjäst sū mytji sū va tärst
vinn åf finkrätjels. På sūg trär radan me

101
 samu bäl, som va kledt me grönit vaker
 röd-ä hvitfransu lakan. Ä bälben va full
 av me tabaker, poet, knippar, gafflar ä stjer
 lar ä mikan fästen stä brännvinspätter ä drick
 kanner - att jysam tū di ga hauf kalustä
 ben kled ä chuka. Biata Leen kom lūna stä
 skäld ä spärre upp rögon, sū va nūa int
 blisk häder. Men ett m lūn ständ va att
 häpp försvann. Nu ska ni träs, he Biata
 Leen sedan vandra äf heim me an tan
 kar i hufva än tū va geeg. Ä ä syne no
 stjernbaalet, he kunde syne i skäggen i
 bälben na bra, för en tūl tūrett dūd Fram
 stä jävn, Biata Leenas Karin ä tū fē di
 ve Framst kled ä drick bälben pū begad
 nenjen.

✓ Nr 65. Spötte i Stögoräven

Berättat af typ. orkan Helvig Nordström
 Ji hūkar va jysst pū en historje, sām mār mē
 ku tala äm fläim gaangor ä fast jū va en lū
 tū fläim kan tūlin, tū tūl beend sū, sū mār jū
 än, sām än jū nygk skv a sūt ä spjē. Mamm

102
 i yngen är ävgint tikelt i lug me. en fläim i sū
 der andan äf loppin ä sām di kusta för Mallos Leen.
 Sedan di vnt gift tūle kūd, mamm ä Mallos Leen,
 kom di ämijkt hadt sū beng från hvarnar, jysam
 di skv a vnt i stjer Ständen va mamm stjernad
 me äs baren tū Mallos ä ständen sūt Mallos Leen
 me pärdase när äs. - Tū beend ä sū en drag,
 he machan tās sū skarp sköpp me Mallos Leen
 fästen lūtlykt mod, att sūra magkrämpor pūkom)
 sū va mātte kast sū i seeg. Ä dūm tūgja
 fē mamm gfolk äm, he Mallos Leen hū dūd
 mögje kastet. Mamm vilu nästun int träs häde
 skv va mögje, man va fē nū enarst sū ä va
 sant. Äm natten vnt bräw menn, stik, sām tū
 va bär 5.6 mēänar. ävrat, sū mamm mātte
 stij upp kläcken 12 jū natten ä ga ä vander me
 mögje yvi stögoräven. Men bäst ä va fē mamm
 sū Mallos Leen i en rā i stögon. Ä tū mamm
 vndt sū äm ä geeg ät auron rēdne äf stögon.
 säg va spötte i en auron rā. Na bär mamm
 - me mögje jū armin - ga snidi yvi stögoräven
 från rā tū rā, man att hā va hūle stögon
 i rāen frammanför sū. On vnt tū stik spjē

å lagg. - Herre Gud, va ha ju gjäort teg elv va
vill do me? Mon ingan svar. Tänne fæ na mamm
gna i vander anka ti blecken 3 ju mårnens tait e
en dragas i tå fäst firsamm Mallos Leenas spö
tje. - Mamm tröstu int ju ligg sñ bang va säng
sñde. - Skändom sñg e int sñ pöjjen stigt skv a
sitt spöge a, för en lykt telt tå spöge tyktas lilt
sñ sñg firkä dñ a flytta ti en anm tå. - chika
nå ju e ^{ngorskande} nagerlaand, va an kien fñ sñ a höv ju
i snäddin!

N:66. Från Krökdans ti graaföl - från glädi
ti säng.

Berättad af torg. enkon Hedvig Nordström.

För i värden pa e ju va vaantit ti haald
krökdans (= förlofningskalas) elv gässbuid (bäck)
tå nain skv gift sñ, fast e no för tiden bñi
vaal gaambelmiaochit, ätminstone me tjele gässbui
den, sñ att pa rick tñ dagars tid. Man ju
va ing flitko, treunga di int bed me maang gam
gr ti tåide kalas, från ju sprang sñ
håran. Men sñ kääm e sñ on drag, tå ju
äntligen fæ nå af bñ krökdansar a

gässbuid, ju skv telt am, bor e gee telt. - Å va
tå Kappars Agost a Annon kan krökdansar
fraz a va dñ sñ kakt a di haald pñ
a dans a ^{Agust} pñast dñ rej pñ tñdi diund. No
kan di ve Kappars tñå framkambrar, tå vi
kärka mantin a kaffe. I stöjen dansa flickor
a pñjkan ämähing sñ daambel stñ sñ i
rian a spelmännens änt a gveit pñ fias.
tan a nika - a nika a spela a e gee för spilt
bara. Å tå di dansar en vñt di tñst a tñ sñ
int vilu drick Brännvine skv ha kaffe. Sñ e
rej va bra mytji liti pñ natten, skv ju änt
on gaang ga in a bjus dñ kaffe. ju kamber
me kaffebrikon ti dören a tager upp on. Men
me tñsamm va e jysam di skv a lagg e
fla me för ögona a ju tykt att i stöjen
va förvandla ti e laggelvis, skvile sñ tñ
skv a vñ na graaföl. Tñ sñt gaambel
a ynger me nassdikan för ögona a salmbö
ren i händer. Skv pñ gäpve stñ on stñ
littjisto pñ e seet a tñ kær skv pñ kær
sñ sñt af tñst a änt ju vñt sñ kñ
sñ ju vetu int tñ me a kääm int me

ti ga in. Men bäst e va vort slöjje bärteji
från rögon a min a sedan vort att sän e
sho va - di dansu a di spelu. Lyyneen äckit
int bara en nager bländar. - Jis, no sku
ni ju höi, va häde bäde för! om märonen
kaän di inderfrand me kappars agostas fua-
den, sam kan bijsi en för mytji starkvaror,
sä en va i lita lif. No feistn di jo roll
an a änter med an, men stä on par timar
va goblari död. Kan e no vöri glösti a stäji ve
Kappars för, sä vort e no ti stäi säng a am
sändkan stas liktjosten på somn städe tär
ja säg va om naten.

Innehållsförteckning på Spökhistorjerna.

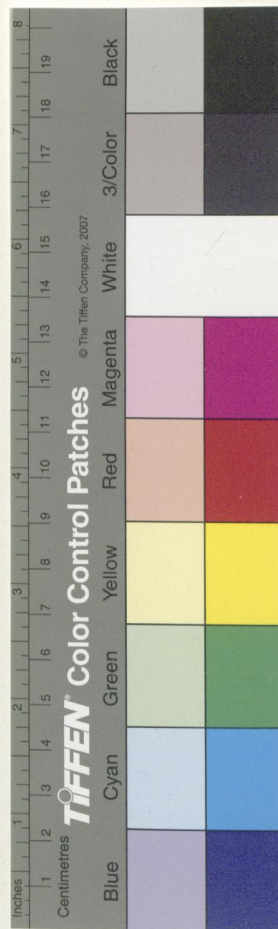
1. Lunde svartkhet kvinno.
2. Leugspötte.
3. J. graafhus.
4. Spötte ve Lättöurin.
5. Baarne, sam skräkt på Järkyäbin.
6. Baarnekräkte på Kapellbacken.
7. Ta Mist-aste Kajs vort Krafen äfse spök.
8. Fäusspötte.
9. Karin, sam försvarer.
10. Karin ve seendjen.
11. Karin me Bölon.
12. Karin, sam flög.
13. Karin, sam neite.
14. Ta bijsi död viden sä för nämles Anabrin.
15. Ta e spöcka för Bontis släk.
16. Ländastjötten.
17. Två Brinnand hjus.
18. Ta sjömannen viden sä för Brinson.
19. Gaambelste spötte.

nr 20. Lühauriädaarin.

- " 21. A va int miht jä kaan käree.
 " 22. Tä e äijast prän graafvan.
 " 23. Hende hvit kästi.
 " 24. Tä solaris Hanna epöka pr Lappan.
 " 25. Räädaarin ve Lärback.
 " 26. En mäistje va e int.
 " 27. Tä Kogg-Kaal mätta veend am.
 " 28. Hven va e, sam skratte ?
 " 29. En liklan gabb.
 " 30. Hvan va tan tiend bääti ?
 " 31. Tä väktars Johan Erik see uppdrag.
 " 32. Blyt Brän, Grindaren " reeti".
 " 33. Si vare Gud i hujden.
 " 34. Spötte prän Skallöran.
 " 35. Ma Maggsäans-hvölfron.
 " 36. Tä Blyt Erik ättoj mätt Skallöri ä Smuck.
 " 37. Tä tontu Blythar.
 " 38. Träa spötkan.
 " 39. Int säg an ä int hvit an na, men littenfull
 epöka e ve Skallöran.
 " 40. Kolin fia.

- nr 41. Spötte ve Byggos-mäas.
 " 42. Hvan e lyget i fönstra.
 " 43. Hvar ja laga bält maren prän häden.
 " 44. Grisespötte.
 " 45. Rispötte.
 " 46. Hven va e sam kattu kändtjen ?
 " 47. Tä e böula i rivdalen.
 " 48. Kvinnon me bölon.
 " 49. Historen am Märs Ann Lüs.
 " 50. En epökhistorje sä gao sam träd.
 " 51. Karin, sam skietu pr vatten.
 " 52. Tä e bolla pr bastadöran.
 " 53. Hven kattel kunden.
 " 54. Stig upp, stig upp ---"
 " 55. A kvinne int an ti stigt pr Rändagan.
 " 56. Kvinnon, sam yfita.
 " 57. Kvinnon me hvit kbe.
 " 58. Bastu tontu.
 " 59. Tä dövris kamber.
 " 60. Lihkrasen ve Laandisänd.
 " 61. Hvar Lijann Ole laga ääf me maren.
 " 62. Tä karan epöka sam klackringar.
 " 63. Tä e epöka pr Pietingobben.

109
№ 64. Kalasläkten i skågen.

„ 65. Sprütze i stöjvriden.

11 66. Från Krökdans till guespöt - från gladi till
sång.

109
nr 64

Häfte nr 2.

St. R. A. Gjöberg

11 Säger om samma person från
Aplet.

Lagus Rönöls Sömlängens inlösnad för
50 mark.

Obs. att Gjöberg vanligen tecknar *a* som *u*
— hvilket grannetligen bör beaktas i och för dialekt-
formernas rätta uppfattande. H. V. U.

Mkr: s *ä* motsvarar landsmålsb. *o*

" *aa* " " *o* *l. e*

" *o* " " *u*

Långt *u* har blifvit *u* (liksom i *Norra Ljunga*)

Ind. - *a* har bortfallit och kort vok. förlängts i
inf. af verb (undantagslöst); likadant kvantitetsförändring
vanligtvis i svaga msk. (*hag ~ hagen, skat ~ skat*
mas ~ mosan, flad ~ fladan, starka ~ starka (lik
~ löst), stundom starka msk. (*dag ~ dagar*) och fmm.
(*mar ~ mareen, rad ~ raden*) *radj. (frak ~ fraka)*
Som synes - inf. aton, f. o. ex. *hag, mas, flad, rad* a och *ä* (e)
Obs. pret. *hale* (hå) och sup. *far* (fär, fä)

Jdm 2/11 1905

Lågner om dumma personer. ¹⁾

N:1 Moster Antos Pajkan.

Berättad af H. S.

Ju ska nu ta ä teirätt för eder en nager kieting
om två hufstämblarar ti karnar, såm bär pier
i bygin ä såm di vamlitvris kallar ti Moster
Antos Pajkan elv Moster Britus Pajkan. Tjyle länd
här ti ke fukstapje, såm vete ha vamlitla ne-
der i stöfvelekaften ä tarme spär di heit "Paj-
kan" i all sin dagar, fast di nu gi neiman fem
ti år gammal. Sam gammalt ärf diu heiten
Pajkan Erik, men di kallar an mest för Juss- elv
Britus Juss "ä tan annin heiten Ant. Hlor di hu fani
heit Moster Antos Pajkan, kääm se äf. he di
kalle spadrin för Moster Ant "ä pajkanas mävtron
för Mosterän Brita." Medan spadrin lifva stas
di så någelmda brua. Di hun i tärp - sam
di nu antlägen haar ännu - ä pü he koma
di förä två kääm ä ständom en häststera-
tjel mee. Ä ticiutem haar di en heit hup fisk-
mytt, såm spört ä nåät, för spadrin hun mää no
ä pöfju en snölv nöög ä tääg. Men sedan spadrin
¹⁾ Se särskild förteckning i slutet.

111
dödd burt a' Brit lömna ömsand me präjkan sijn,
sån lömna e gun nederför dönn, för Brit haan int bi
der faai nu bäter veet än präjkan - skinn lömna
ha Britas Präjkan röri i all sijn dagar a' hi
siter ii dönn äm all väkhaast ji di, tu di sligges
gröit sk präjkanfate, för tu sijn an änteligen
di ji karar. Tämme vill int näin löst ha dö
i arbeit, för äm an lägges frammanför dönn brat
et gröitfate, sån när lägges di en gröitän sån heng
kan ha stjiden i fate. - Skide löpse di haan ji
annars e braa löp, men tu di int a' isen gjärn
pö e, sån har e nu lömna alldis fall i vöd.
Först sädd di bårt faabris fiskreidskapen, sån du
skv för betaal mjölskololan sijn a' en löst baad
mütte di sädd bårt auron Käven. Lott en no
ger äar, tu int tejde gammal lindvorn lömna
lömna sån mytje löj, sån e skv finstän för Käven
di haan ääter a' mären, sån sau ful fute a'
dönn, he di skv för all i vörden tu a' la äaf m
mären a' stis Käven tess meir. A' sån tykt di
it dönn, he di skv no komn va löst sjöf a'
draag heim veder ät sä, di va jo sån stark sijn
äksan. Men löst jæg int i skattan för Britas

Päikän. Di tihkt barn, he fätje va aufovdajusk jüddin
 för hälle märakeriutje ä frän di lagyn ääp me kam-
 pin, täs di ä slaktu ton sist käven. Märren
 skv di hua, för skv di jeet barn vattvöljzin ti
 grütsänpvel. Jaa-a, ja frotit, ta di sedan maang
 gaangv eint hua na slantur, sū Brit int fce
 fcege skinnu mjötzen, sū fce Päikän nāv lās sū
 jeet vattvöljzin. — Hende mäven stila di an-
 nars rikti vää, sū ständom va on fceit sām
 prästas veggva. Ständom skv an a konu skütt
 ihäut sū et bjle pjasaren, för di hälle mäven
 jjeet sūm e litte barn. Ta di va iut ä tyvöl
 — me gjüddor, kläcker ä att slags vakart pingel
 i lonkar — sū skäda di sū höv^{hanna} fäut ämkring
 sū, an na fäut skv sū, va Karur di tū va.
 Ä mthanaät fce Aut ä lala keil vakart me müs-
 ren, sām me en mäntjv Ständom va an org ä
 kannast ä gräda ju on int nāssa di lāgg na
 lass på vn, sū e va nar iutan tū e fce na
 tynger, sū fce Päikän ve hvassin siide ä dräs
 sū skieku röck för on nager äär sedan vort mäs-
 ren iutab ä tū mätta di gür ääp me vn. Man
 di sijn hälle küetheriutje, sū ja träv di fce int

nu maat isä ja fleira dagar, elv for tiori arbei-
tar Britas Pajkan mest me graftas a stendryg-
tas, men for te mest, su ji e pu he viise, innu
Britas Pajkan a hinda graft vpp e kappstaande
elv puur, ha di for lang sodan hinda jett vpp betu-
ningjen. A hande vppgit mantin ji lang te betu-
svika Brit "ji i siistis - ji meenar di ha barga-
mjole va handlarin pu firhaunde a ta Pajkan
antelingen faar graftlaunde faadet, su matu di gi
nast loun heid fongarsten at handlarin a bi-
ri barg pu nuppt. - Ta teje baad, ant a juss, aka
maar sa gau nain neeg, sa ji e sam e stat
i viison. - Den ena giu altjont clai ston andu
gar for di frolt alt aat. A staandom prekar Brit
baakt dom me stikksoomun i nupun. A su teje
e aaf te na arkeit elv gaar, tai ein aka va tell
raekli. - Ant, hande yngar baebrin, laas va na liti
fistandvan an juss, su an sist fustane on am-
lu, ta di sputaaklar meddome. Ta an talas tel dom,
su svarar di baad pu ein gaang elv a su singer
ant fust aale a juss presist te samu bakteti,
sa e lauter sam ta ein haime bakteti tan annin
- For masng tuisone gaungor teje Britas Pajkan

ha voi uita for alt tasteri a spetackelsri af ong-
daaman jir i bygin, ji no atobabe amaght te
saj, men saekt ji e ha nas ha di faai va mee
staandom ha amapajkan jura dom, su di ha
vori su bremund arg stikona bruka staandom
drugs meddome a haeser laaf dom kam prii
st dom, Men ta Britas Pajkan ha komi an-
natten a aka amu blak pu stikonas ka-
marfister su ha stikona bara amatra e
ekvater innu for fustagradine i tani ha
ant a juss faai ston a vant fongarsten. -
A hand su te stut, ta ant rej va yvi fusti
laas he hande fjær dis pu stakivork,
sam ha faai en avaktung en gaung, fæe nar-
ra ant te gift su med va a sodan fust-
ta dis te Moir-Britos. Est on liti tuit vant
di stidland teje fupen a su fustan ant a
dis for su apotf a ji am teji pu no tui-
ken birt on historje.

nr 2. For ja fæe strampsaichen tlaak
Beratet af borden L. B. Laccila
Master Antos Pajkan bruka annars va fjend

ti va äärlt sinna. Just di jü jümbel, men ju
 aka no vüs, he di ent ät jü ti trus vüt am.
 Ä va i jüvämest jü hua arendäsa kom,
 jü iuteendjen äuf düm, süm di kaktar för
 Lasevfladen. Tü jü va tiid i bärge, süm va
 e mytji gfiitot düm ä tū jü vut vütstkaad,
 tū jü äuf me stämpeläkan ä kengd düm jü
 kaktarvädjen ti tük i rävte. Men tū gfiivend jü
 düm, tū jü gee heim. Ä tū jü kaktarvädjen tiid
 düm baktet, va di jüvämest. Hven tam smüet
 ha nu üsa jüvämest äuf me e jüvämest
 stämpeläkan, tük jü. Tü jü gee heim müt
 jü Britas Ant, süm kung ät me: - "Du gee
 jü mytji huj tük i Lasevfladen." - "Näa
 na to vut ti Lasevfladen? jüvämest jü gfiit
 nast - "Ä jü süm jüvämest i vut, he i va braa
 vut düm." - "Näa, düm jüvämest, tük jü jüvämest
 äuf jü jüvämest presist, he du ent ha vut ve
 Lasevfladen na för i äuf, iuteend i jüvämest
 tū du ä kaktarvädjen meeg ä me tük
 tū du stämpeläkan mün, men jüvämest ha
 düm tük, va tū kaktarvädjen jüvämest, - jüvämest
 ha jüvämest jüvämest me äuf. Ät Ant künst jüvämest

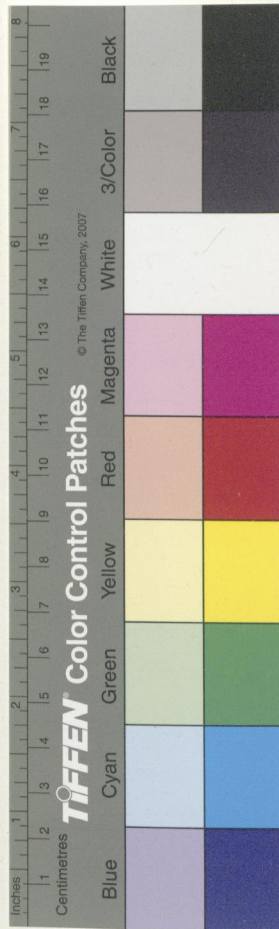
e äuf - Ät kaktarvädjen tük jüvämest jüvämest, süm
 tū jü ä gee ti Britas Ant ä Lüs, för di bär
 kaktarvädjen äuf! jüvämest tük i vut, he di
 kaktarvädjen äuf, men bär di jüvämest süm jüvämest
 äuf me, süm kaktarvädjen jüvämest äuf kaktarvädjen.
 Men he kung jüvämest äuf äuf. Tü jü kaktarvädjen
 jüvämest, süm kaktarvädjen jüvämest süm jüvämest
 jüvämest äuf tük ingun tük jüvämest jüvämest, süm
 kaktarvädjen jüvämest äuf äuf: - "Süm ni ent
 stämpeläkan ä kung jüvämest düm, süm aka jüvämest
 tū me tük düm i bär düm ä jüvämest."
 Tü kaktarvädjen düm Lüs ä kung i me
 ä tük jüvämest i stämpeläkan, kung äuf äuf
 kung äuf süm jüvämest nüt jüvämest
 nüt ä kung äuf iut. Ät ä Lüs kung iut
 e äuf. - "Jüvämest, süm jüvämest süm stämpeläkan,
 nüt ha to tük, he jüvämest tük süm jüvämest
 kung e kung kung kung äuf tük?." Ät
 vut jüvämest kung kung äuf süm. - "Ät, nüt
 tū jüvämest nüt äuf tük, süm äuf äuf äuf
 süm. - jüvämest, süm jüvämest jüvämest äuf kung
 tük äuf tük stämpeläkan mün, du kung

från ledordet "Lassor" "Lassor" "Lassor"
 jänfrun, he ska ju se för sig: "måra" "bete" "mer"
 "nå", "kän" "en" "samt" "i" "Lis" "bära" "gift" "i" "pän"
 "vän" "än" "Ljussmärke" "måra" "kennas" "i" "suag"
 "he" "tå" "skv" "färrin" "kennu" "ju" "tän" "pän" "flöt"
 "jin" "än" "bete" "hva" "teji" "strämpa" "äcken" "i"
 "merq". "On" "hva" "nygpi" "stika" "sü" "i" "sü" "maang" "pän"
 "skv" "sü" "äcken" "i" "bete" "i" "vitt" "hva" "an" "håller"
 "vitt" "nagerstans" "fö" "i" "stjäl" "i" "sär". - "Pä" "län"
 "en" "ju" "vaat" "sü" "brinnant" "arg" "ju" "sprang"
 "opp" "i" "stampa" "färrin" "framman" "fö" "bete" "i"
 "kvitt" "nager" "mätt" "nåsan" "hand" "i" "suag".
 - "Aldrikt" "teji" "än" "du" "vitt" "innan" "mårus" "bitt" "hva"
 "gar" "sü" "ju" "färrin" "strämpa" "äcken" "min" "teback". "Pä"
 "Kämber" "ju" "hått" "i" "hugger" "hått" "de" "pränt".
 "kan" "ju" "i" "sü" "gje" "ju" "vitt". "Men" "Lis" "hva" "väng"
 "vitt" "håller" "lägg" "opp" "senn" "symliga" "gjöfta" "i"
 "bete" "hva" "stas" "i" "dara" "i" "stika" "i" "hått" "Kämber"
 "ju" "senn" "en" "grannhått". - "Jis" "va" "henn" "i" "sü"
 "beaktat"? - "Än" "mårmin" "Kämber" "Lis" "smöo"
 "gand" "me" "strämpa" "äcken" "vitt" "armen" "i" "lägger"
 "dinn" "pän" "bräven" "i" "pän" "he" "vise" "fö" "ju" "dinn" "i"
 "beaktat".

Nr 3. De Britas Joss va rädd för hulkarn
 Berättad af S. L.

För en nager ännu sedan han ägnat sig
 Meste av sin Tid till hugg sånder vedin
 it. s. Men när han såg att appentvåra
 di, he gjen han färrin från lidre.
 Di gissar na smätt, he Britas Tjåkarn skv
 a Kona färrin äff me va, men vitt va di
 rikt sätter, tå di aldri hva kvört, he di skv
 va ännu pän na viss. Men senn hva di skv
 kvört, he Tjåkarn va mytje rikt för hulkas i
 tåttode Kinnfärrin pän. A tå Britas Joss
 en dagg Kämber vitt ti ägnat sig, senn senger
 niestm vitt ägnat sig tå Joss hva vitt en
 stånd: - "Hör du Jinas, vi skv borda färrin
 ti Brändi i tått me den dagg hulkarn som
 bor dinn i som di sätter skv vura senn bru
 att du reda pän sådana dinn sätter, som i står
 na. Kanke vi skv lyttas pän rätt pän
 vür yxe, senn vi mätte hür i sistens."
 - "Joss senn i Kinnfärrin vitt i äff, men
 ti skv färrin som fram: - "Vitt hva na ju vitt"

minstone teji yxen. - ja så, vilt skyllen vi de
kärle, saa niesten. Men en ständ suakst i
preka jiss ääf heim. A veit ni va länne
keend & juu, en daag larett, ta ägnistän gze
i lidra, su rütes yxen tää. Mauraris de
Moster Autos Pajhan haa hikeränt teji va
ä ta di fe nypis am he Brendo-hat-
Karin skv skaff reidu ju on, su tra-
sta di int hypp yxen na benges.

184. Hor e gee teel tä Riiback Ann träffa Britas Ant.

Berättad af borden Loh Lasseila
A va va fönn Ant gifta su ä medan
Riiback Annen tjenn va Misterback, su
täckast Ann ä skv a lüasa en vilu ha Ant
ti frias. Men su lang Ant, he an int skv
ta "knövla Annen", fast e int skv jiss na
föer menstjör an ti buod ju jällen. A Annen
hon sang: - ju sku ha Britas Antin, för så
sku ju häd an ät me. - Su va e en li-
ten näjk i samu gäälän, tär Annen tjenn.
Su lät hande ä kläpt hääre ääf su ä su lät

an na kint. Knadpolvre, samlin, Länstän-
ren ä fingernaglan ä su bländen an ikäpp
äst häde. Su leides en seden su slupp i
juipen äf Britas Antin ä mesam
smogfa püppin tär tjide suakren i lang
me tobakjen i Antis poudjen. Ä ta Ant
sedan kämber heim, su skv an freist
stopp i juipen ä su bira an hita na trö-
la saaker i tobak. He an hita, vira an
ta för Annen, mädrin ä jiss, brädrin.
Men Annen sang: - Na ji e för skua? Ji
e na jüäpvelsskaap? Du frint bärst
attiköop, vi sku bränn vpp e! - Ä ta vi
kastä e i spüken, "börättä Ant", su sven
Ka e ä dödrin i en spüs, su vi bröd all
breender skv rypp inät stöjor ä su läfta
e jissän äf tjide döds ä bestant va e na
hikessand, sam suamben vilt ju spüsstei
nen. - Ä su för Antis Annen vi trää
minstjör tänker de tärko. Sam va ääf döds
fötje. Teji sku vi int bränn, sang an. Ä
su tär an tändren ä gze ta Skrädders jiss-

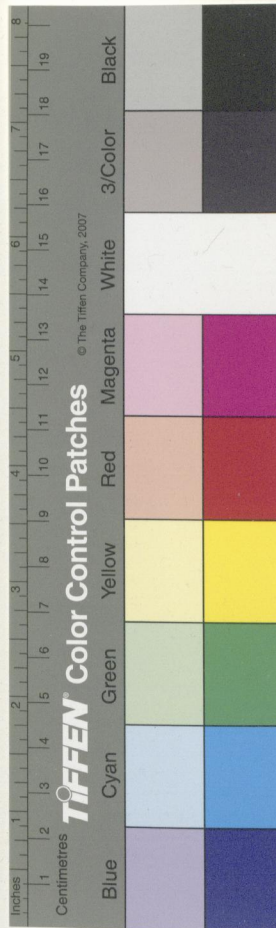

Erk. - "Häje matu va na mänsjü tänder,"
 saag Antti Jaadri. "Kunde küöda annan skü
 ja ku küda Antti värsu." - Jaa, gäsi, iluäx
 "joss - Erk sei, "küde sku do ju alläng i väär-
 den juu ti trükkbacken." - "Sü baka an tüd
 me tänder skax i värsina kunde clöd, di
 va teji aaf. Selan gee an ti mestback
 ti küöden." - "Ma viä do, küöden," saag an.
 "Laag eit sü tänder sku rüft uir munnin
 püdde tüd back." - "Kum eit rüd, guantel
 klöuren do sku do ju amak trükklen,"
 saag Antti. "Sä stüden vort sküt, buar
 e kü aaf heim ju gobben. Men sä an küm-
 ber, süät Antti i greit i tjend jossam
 in dödestank i näsun. i kande stantjin
 baka an tjann aaf edan i kü vekk
 tüd. Sä an vort sü gülin et küöda stu-
 non, sä an matu ga tüd skia gaagor
 an daan. Men baka an kääm, sä an gee
 sü kama finste hemus, sü bida e ginsat.
 Sä ti sküt saag sküt on daag. "Taan ju
 ta me, an küöda annan juu me." -

N° 5. Sä Britas joss kaa vöri ti skrift.

Berätt af bonden L. O. Luskila.

Sä hend sä engang, se Britas joss va ti
 skrift en hägrumess sandna. Sä an Pucol
 den skv angaa ti trübaits skivis ju e
 ärrand. Men sä dansa di täär. Sä va ju
 tan kveldin, sä sit ääres skriftskvöj pöjkan
 skv matt biäta ti aar stöörpöjkan i byj-
 in. Sä joss kääber in ti skivis, bär pöj-
 kan biäta brännvine it an. Men no
 va joss lika glöpin ju brännvine, säm ju
 grütti i tü sä dötiga kunkar. Sä baste
 e va, sä va joss müd i kätjesin i sä
 bär an kapp i dans. Sä kääm brännin
 kans, sküt i gee sü joss va i pytkon.
 "Du ska küm heim no!" - Ju gaar int,
 "Jän ju vaal juäli," saag joss. Sä vort
 di trüttand i sä gee sküt heim. Sä all
 sist vort brännvine sküt ju skölpöj-
 kan. Men sä kitta di ju ti löri jöj pöj
 flaskona me petoljon. Sä joss kääm tas in

bara ä ti äst brin an int. Kunn gna. Men
 no Käim papp ä tää jies i Kragun.
 -"Mann ha du vör i dug? Sko du gna
 på dansin, ti du a vör ti skrift?"
 Ä jies han bara vein endu int. ä
 nuppu fadren i Kragun ä saag: "Ja gna
 int förän ju vaal fäddi." - Ja men ju
 säger du ska Käim heim, sa fadren.
 Jies han püäst ä an geeg int. Men ti
 skat fæ fadren bjöpp, så di fæ jies
 heim slat ju på en tjälken - ä så bis dän
 di björnen heim. Tu di Käim ti bräen
 rest jies så upprät på tjälken, så
 int arman ä räppa ti tilast an va-
 lje pi en, sam int pi karmen! Men
 ita an Käim en i stöven, så stäls an
 int et gäpve ä tää lönna an sam
 en dödd. Nu böu Mosten änt ä Mosten
 Brita skiaäk ä tää jies skug ä däj.
 bält ä Brita fæ spring ä mjölk knö-
 en ä så tää di en trätt ä vinke jies upp
 neder ä trätt ä en mjöltn. En ständ bar-

124
 rett böu jies spring skiaäk änt änt, så di han
 rikti värf fädden yvi heila gäpve. Ä ä luf-
 ta du rikti värf äf brännvin ä petrolium.
 Ti skat vort du jies baten, fast ä va nūra
 påd äst gaungu an skv ä vör ti skrift.

N.6. Tā Mōur Britas Tājkan fæ en jiukslopp.

Berättad af bonden Lef. Lassein.
 En jiuksloppveeld för fæin änt sedan
 Käim Ad Chris Tida ä Simos Sivs fælan-
 na yvicens di skv freist ju kast en en
 jiukslopp at Britas Tājkan. Di luf meeg
 ä Kati Anders ju nyys änt ä på firkand
 ä så oge han ä juag tid ti Mōuraris ä luf-
 an tu bindane värt meeg jissim vi skv
 a guai ti byys me na gñar. - Nä, bält ä
 vi ha äti dän en ständ gran stöpel-
 ren opp ä så kastu di en na, sam va
 inlinda i na gränt paper ä han sam
 kastu in röpa: jies ä änt. Men sam
 Tājkan fæ värf äf ke, sam Käim in, stie-
 lu di bält tää int på en gaung, så di skv

ju' fast han, sām kasta. Men tjile bād fliskv.
 nu haa hinda snul aite fästodören a' tū
 ant fäst kamber farund, sū baar e i māt
 re aif māt i fästodören, sū on geeg haan
 ti smätin a' stuit sū blāds i dögona.
 a' jiss kamber springand strast baaket
 ant, men me beamen ant stritta tibaak
 från fästodören, stuit an jiss ryggbendjis
 skott a' sū bā di bratas a' slās. Et
 on stānd kām di dū on i stöjva tibaak
 a' ant ge a' tārka blāstn från onast
 te. Tā di haa lagna sū on smolt, bā
 ra di hāks pū hāde, sām vort inkasta
 a' sām āno lā pū gälve. "Ma ji e?"
 san jiss a' ji nū fū nu fāisakaag
 hāle nūder, "meint ant. jiss bān pūst
 u' e me on stān. Gu int hōv i' pūpa
 ant gūnast, hvem veit on tūllas di
 haan tūle. Men ti stuit tās dū jiss vūp
 e från gälve a' ant baar e dū tūl ti skēt.
 "Li dū pū tūsam, saag an, a' ji on tobaks
 pong a' e par strāmpaand!" Onli heitā
 tūlān hūn kātā andro a' jūng fälti gūnā

126
 ti haald is för skrott. — Sedan am ryggvā
 kveldin, sū geeg ant a' jiss a' kasta in
 vassin tūstjūd it flikona. a' tū ant va
 a' kasta in sūn ti sild shris, sū linnu
 on stā pū baakan baaket an a' ka
 sta in stjūden a' tū fīdas mūdron
 kām int, meint ant: "Jū stān an"
 — han sām hū kasta in. —

127. Tā Järn Lūs spin ett Britas
 Anten.

Berättad af bonden L. S. Lassius
 Lånne Skatverk terk saag, he on on
 gaang trāffa ti fū hōv, tū Britas An
 ten a' Järn Lūs lāggjūt am, hū di skv
 slān sū ilag a' jift sū. An stū baakan
 na bāskar tūle int ve. Skatverkshatan
 a' heend sū on vaker sām saag, tū ant
 hū nu stūp bestygt tūle de māt Skat
 verk, tū Lūs bād, he Lūs passu pū a'
 geeg int, oppstāka från hōv ti fūā
 tron, sū on sū māt ant. a' sū bān di
 lāggjūt tjile vān, ant a' Lūs sētis neder

127
pü hvasen stein, ietme ejöndon. Ant säät ä skä
me en minder stein müot han on säät püa
ä Lüs säät Rambi ä püa ha jäädfrak-
dan me en riis-skeko. - Bäst ä va, sä
saag Lüs: "Hä du, Ant, ji tyker jöss skä
to skä bädd ta en en Rinnu ti grästen
snaant ä ji tyker, he to Ant skä va
mytji skaplan ti gift de ään jöss." Jä,
meint Ant, "näv skä ä bädd va sä, mon
teje Rinnu vill no hand sä ejöf no
fir tiiden." - Sä, saag Lüs, ji skä näs
svaar fir Rinnu ja, sä int skä du treng
va hvaru fir he. Än du vill, sä skä du
fir Rinnu ä fir ett meeg." - Di stjälles
sä firu hvaru. Men ta Lüsvo mäddon
bara grästa pü Lüs, fir en skä bñi
droge me Antin ä stjält ett an, sä tö-
sta int Ant ga fir ett Lüs ta heime.
Ta fann Lüs pü rädd ä sä tuv en Ant
messe en saag ä sä fann di bädd ä jät-
lan yvi fjäddin ti Mestervägen, ta Lüs
va tjend ä sä fce di sä firu Lüs. Ä Rinnu
vmt, he Ant va ä tö int hygeningen näin tiid
lätt.

Nr 8. Hov Mörr Brit dödd.

Berättas af H. S.

128
Di püästas äm en ska Rinnu ä näin älvökr, sä
ska en ejöf müot hjälpe tel. Ä sä geeg ä ä me
Mörr Brit, ta en mypli püus ihäat. Ä ji heil
yntjehit ti taul äm, hov Brit fce döddin, mon ha
no int Pükan kennas vöri häften sä püamlets
säm di ji, sä ha no Brit, mäddon dieras, bfru
än. - I sämlast, ta ä va häde skenans rätkvä-
dre ä ta int na anna pätk völast ga gäul mit-
lase, fce Brit i skallan en skä ga ti Moll-
grand. Närbeggin tiid ä ji yvi trü fjäddes veeg
fir ti freist, äm en tär skä fir intarendäara
häde täpne dieras ä sä en naturlilvüs skä fir
na handpöngar pü firhaand - di lövi ji atti
vual intan ti jeet teje ve Mörraris bara
ä lövi tiid pü vintien. Ä Antin skä ji hon-
je gangon ä va me, säm Räcklon i gress-
ten. Pü tiidvegin ti Mollgrand, geeg ä sä fjät-
pandes brua fir Brit. Men sämben geeg ä
fot pü heimevegin. Räcklon trü-tiiden pü ätmiddon
en, ta näv Langobben/nordanvinden/pnygts äpna

sam all härlast ä snöön gyrt sū an vilu
int kom skänd opp, bon Brit vander sōf heim
iät. On va pū slyttitche ääre gvankeel i tess
intom sjunkroko ä iustavält. Två kinnu lukt
ett laga chutun sū först pū vegg heim. Men
tā e va dñst för ett landsveejin, sū veit an
äuf ve Saundisäänd ä geeg ett visin. Men, tū
sūt kämber sū heim, va möröron bält ännu
ä sūnt pū kneeldin bōu e va. Ä Pöjkan, sūt
ä jies, di bida ä bida, mon ulri kääm e Brit.
Ti shūt geeg jies i gramgüalan ästa skänd, änn
möröron ä gaai in nagerstans. Tejde domhof-
vann fce int i skahan ti ga skänd, änn mörö-
ron ha jñäflis opp pū veejin. Di gaar sū ä
lugg Ä först änn möröron bōu di leit ett Brit.
Tā di a gaai en beta möröron di Pöjkan
sherr, sām kämber jvörand me litje. Tjätu-
jin, sām ä ha aadteppon, ha jñäflis opp pū
veejin nittan Saundisäänd ä Mikarokant.
Först ha va kroni laanya colan pū kneener
i sedan ha va stignu me ansikte nede i snöön ä
tāt fce va lönn ä fygge ihuät änn natten, fast

730
e va bara 6 grader kaatt. - Jua, na skv Britas Paj-
kan bärda ha fani kmanu püskon, tā di int
kom lu sū ä skänd ett möröron pū sändas kved-
din.

N. 9. Sherr, sām lätta narr sū.

Berättad af borden L. B. Lassila

Ä va en gang pū bände en flicka, sām va ä-
riggult grann ä vakar ä sām ni ska fū kōn,
sū va en int na domb hädde. I sāmme lugg-
in bād för en tid en herrstudent ä bände sh-
fleur gangor ha vilu pū ett hunde vakar fli-
kon. Men fast va nās lägg slaugme aar pāj-
kar i bygin, va int e värt för herrstudenten.
Tā saag an ät va en gang, hvaför on int
gita läff han ti kām skänd ett va en gang
ä va on ha mäst an, tā on likafullt tāv
mäst aar pājkar. Men sū saag on fct ät
an, be on int iisu drags me na herrar,
för di ji int na ti hit pū. Men studen-
ten va eintiejin ä ti shūt bünd an flickon
hundra mark, bara an ska fū kām ä fū ett
on en natt, jys sām ti aar bndpājkan. On mätta

73
di läff an fū kām, men on vetu nāo, kor on
sku ejen sū äät. Tu e bōi vual mōkēt i
kucelē, sku ni fū kām ti äs a tū ni kām
ber ti kamarfōstre mitt, sū sku ni fū all
dail int. lōlder nu mytje häärt. fū sku seden
reit vakeant a tūst kām a slapp en er. Men ni
fäur int knygs na a int fäur ni hālder tende
pū na bjus, sōu flikon. — Jaka, du va bra de a
tost sku du ha, sötungen min, meint stōbsten.
Men flikon hon va a akārdnāru me en gaam-
bel tjālung a lāfra on brau betāst, an on sku
vill ligg i kamarin hennas am natten. A on
sag at tjābujen: — chū hōde herre kāmē a
beis en i natt, sū sku ni tū a slapp en an
a ni mātlan no fot a lēt an gūas allēlēt
sām an vill. — Nā, tjābujen hon geeg en pū
atthāp. — An natten kāmē stōbsten a bōi
ser en a flikon gaar gjinast a slapp en en
an i kamarin. A tū an a komi in, bōi an
straxt kleed äf sū a sū baur a dā äf a
seeng fū dām bād. Men tū stōbsten sku
tānk bōi smēkas a possas, sū tjeft an, he fli-

kon hēftu tēvākli il frām monin. An sag tū at
on, he on sku va snäll a tū a smōri sū na
lute int hōde tūst lūftan glaskon, an hūi stult
i fūstre. Nā, flikon gjāvt sām an baur, men
i mōkre lās on mist pū glaskon a tūv blōk
hōrne. A sū smēta on sū i vōgōrn a pū
kvit nat-tjōjjon a seden lās stōbsten glaskon
a smēta seeg samēis tū i rygnen a pū
stjōrtlōrōste. A sū vort a att brau a tū lāftu
he sū stjōrt. — Stor beng di nu lūng lūe
a hāld äf hvarar, sū sāmna di tū an-
teligen a sū vakna di fōrst, tū sāvōrn slā
hōvgt pū himelin. Men tū vort all nūder
bārt! Sām stōbsten slā vpx vōgōrn, fee
an sū, kor hōde graun flikon va allēi-
les tandlōst i monin, skrykolo a svart-
strūmo i rygnen. A sū vort an arg a bōi
an damb a slā tjābujen, sū on mātlan bōi
kāp pū hjōp. Nā kāmē hōst bōndē tūst a
luga dām frām hvarar a stōbsten packu sū
fjōrtan en vaantit tesan. Men bara an
mōöt nain tjēnd, sū frāgn di, hvar an a vōi
— tū an sūng int sū de. A bara an pū lōngt.

hätte

(Jee vi en münstjē, sū sang an fōr sū sjōtjē: "Mān
tō den dāi vōtē vōt, kvar jē sū vārē." --

Nr 10. Nā di vāntarām Gōst Juss.

Berättad af bōden H. E. Lagermān.

Hande Gōst Juss jē nō dōd fōr flāne ānē sedan,
men an vā ā en stāv tāmblan, sām māang an.
Sō beand sū en gang, tū Gōst Juss sū frist vā
i nānkar pū vīgglāken, sām di hān i e lāvōde
stāv, stāv, gāmselivōdet klāke kēpē, hē an triffē
hē sūder glase pū vā. Nā sū Juss frist ān e
sū vā mīglet fū tū e nūgtē glase. Sō hōr an dā vā
hē jūte ā sūvī, sū fū an dā āndlāgen an tūnd glase
sjūfōr āf vānlet fristēglase, sām pūan pū klā-
kōn. Nā nā sū glase mūt vā kōdōt (= kōpēt).
sām e ā vī i fōr. Sō tū Juss hūn sūjē ā klā-
sū i hūfva e pū timar ā gōvōk pūv, hōr an sū
kūn fū hūle gōvōt, sū fū an tū sūst pū iā
ā tū ā sū klākeglase i gōvōt ā kākū e i vōt
nē an hēil dāng sō mīkōnēt vā an mē pūv
mōlīfōr i gōvōt ā stūtt pū glase, mē an fō
an e blōvōt sū kōdōt āntā ā sū mōtā an āf
vōgtēf āntān

134

Gōst Juss vā en gang brāntā / sūrgud / tū lamp-
glase gē sūder vōt ā sū sang an: "Nāstē gang,
tū vī fōpē an lamp, sū sū vī trūpē an mē mē-
sūngglase ā ākrām / gōreservar / --
ān ānīn gang beand e sū, tū Gōst Juss ān mē-
ānīn sū kōdē pāsē vōtrūjē, hē an sang āt trū-
jē: "Hā hū dō sūm āt mē fōr an trūjē nō,
sūj, tū jū trāder i ārmān, sū spitar e pūābōk
pū rōdōjē, sū jū vīd vōt kōn rōt ārmān". Nā.
Hēne Jee, mēnt trājē, dō hū jū tūjē pūdele bōv
an mīn! "Sō sū vā e ā.

Gōst Juss ā dōs bōk brūke fōr i vūāder
sū fōvōt i fōtē. Sō sū lū dō en sām vā trūctō
bōtā ā fōtē mē sūmāntē tūjē bōd. Nā vā dōs
bōk fōvōt klappa mē iūktēit ā sū trūctō an
en nūtt, tū an vōtē ā sūāg e sū klāvōt vūp
an stām: "Nā sū jū tū ā frist nū kūjē Juss
an sūvō." Sō sū sūāg an vūp ā fōr sūmūd iūtt
sū sūvō ā dōvō vūp nūtt, sām Juss ā hūn hū
sūgt vōt kōdōt fōr. Sō an kākū i bōd,
gōvōt an nūtt bōk bōtā ā sūāg an āntā vōt
vūp kōmōtā, sām ānō lūā ā sūāg sām vōt

keet. - Gär, lude opp no jves, "meint Erh, mi sku spar
 a draag opp naten, a tykes biri kläs opp en
 brinnand stärm." - A si baur e du vaf på gjörn.
 Men her di an lita a beta, su va vart e vñart
 - naten va firsörni. A juss va su gromlit
 harnu, su an vilu skräuk, tu stömmen haa firi
 aaf me bragdren hans. Men Erh han flesa su
 innerlit gudt för su gjälf. - Na, om kvelden, tu stä
 min han vakar aaf, kånker Erh skingrand me naten
 inat bastu a enny at juss, he naten han a skrapu
 a ärvaderskinden a su tjo an vaur pindim. Men juss
 han lufva an int skv räf su tngt en aron natt.

N° 11. Gobelonka.

Berättad af H. S.

Ha mi hövnt talas äm hant Gobelonka täändlerit
 som gi heim från Närbygin, men sām di säger
 nu ska bäs i Skogsgäddan i jussu. nej. Na tu ska
 ja pjabler ihäp en nager raller äm an. - Ha ta
 halftularin ha fari namne Gobelonka, veit ju
 int, men nej sām liti präk kattu di an su.
 Di päästans an ska va halftvstjen me mädv

a döttersien ti fadren, men ju Gänder int ti luv san-
 gen, anna an en kläpp (= väktning) lår an sku va.
 - Men Gobelonka va i vppvästen, haa di gromlit
 ulakt ti su na lās i skaran ju an. Tu an va
 på Guldrottridi äre, sku prästen haf an i skift-
 skölan, men tär kām prästen ti mät kläs
 su i hufva maang gaanger. Sen laa, kiräth
 di, sku prästen ha Gobelonka ti lās innan
 Erh från Nya Testamenten. Gobelonka lās a
 stäva: "Att alla drinkare och horkarlar skola ej
 ärlva Guds rike." - Hvem är det, som ej kan ärl-
 va Guds rike? "fråga prästen. Men han sām int
 laag opp monnin va Gobelonka. - Hvem är det,
 som ej kan ärlva Guds rike, är det du. Men dör
 vider en nyethar? "fråga prästen äter. Nej,
 int na erar. - Na a de ju du, som int kan
 ärlva Guds rike? "su prästen ti all sist. Nu
 knuffa präkan, sām lät baskom Gobelonka
 a an i hviska an i vörre: - "Laj juu." - "juu"
 räpna Gobelonka a prästen haa int knugg
 an annu an: "Litt ner!" -
 Nager äm baskett Gobelonka haa släp
 fram ti skift, han an fari nu äte bäter

nålföränd. För till prästen i Gjötyön en såndas
han predika yvi tride lunde. Å sedan gee å
fränga i bänkan å haöm mitt frammanför till
Gobelorka sånt, ed steg an upp å svara präst
- "Wafri sku an präj å fräng tükede af ää. an
sko no fot bård veet na sjölf å."

Den gaang hitte Gobelorka givå, he an sku
tå å å sjapp ääf ti Sverige. He tå först å
stul an stjuvlsbåt af Mannas skick me segel
å lön å segel stilmot insand yvi Kvästjen
slor å va, sū hua an int frasi med na styg
it båtten, intan an sånt å stygt me en ääran
På vejen bōr å blås upp en stēm, sū stēm
sege bläst ländes å Gobelorka vort tröitt
åti å handl båtten i vinde me bara ääran
tå tå neder framsege, lunda å omkring sū å lund
sū på båt båtten å boud en bōr tå vār lēv
- sām an sedan bērtta. Sedan sāmna an å
vektan upp först tå bātten haa släp i land
på å katha grāns ve kvenaka lundom. Stå
mæt haa an int hālder hāksu tū massu
reison å tärne. Gee an no lōj å svāt på
grāns i två diän, tāt na fästjurar. Frās

Sverige va å bārgu an. En tid lērt stjēts di heim
byggmelenjen tēakt från Sverige.

Gobelorka ha åti frasi lōj i vejen för onghöman
sām ständit å jämt sku ha anir tå drags mee.
- En piskvändasnate hita di på tå skarp bāt
bröen ve Gobelorkas stōjon å sū skarpa di tid
å lēte å skōrt ratukaar, halft me vāt. Sedan
gee di å kasta i vāggan, tāt di sē Gobelorka
på fētten. Å sām an kāmber furand, me bara
stōrtan å bōrma påssu, å sū ämna spring int
för tå kat ääf me pāsktullen, stūle an me
sens i vātukaare å tāt va å jyst int na
hāft me värman för tōfats.

I Blimonsåändelaston skv di sū gaang ha
koma skritt ihāål sū rikti it Gobelorka. Di
hā dū å skāta sū na idur å sū hua pājkan
hita på na hūsigg/ fāknāsigg/ Gobelorka
va trāt å hāg på lāfvan å sūf sām an yriis.
No va å en spelår dū mee i baston å ham
le hita på tå slāp hūsiggan i bōs sēkan
på Gobelorka man an lāg å sūf dū vye
at lāfvan. Et en stānd bōr Gobelorka
sū pāssu å bāt å va sū veent an äm

en i sönnen ä ha en på sidan Kraas, bet e ä
 till för äggen. Du Gobelunka vackra bön an
 Kraft en i bönna ä sagg. Ma ha ju feni för ma
 skinsiga hiedja? "Ma va e domjelt för en outa
 af ti var bäl yngre ä gnamblan h kudd si för
 skatt ä ja bär sänket skatta en di fee lilla kl
 to bön sam Gobelunka. Ä työget int vata, fast
 Gobelunka lafa ti työr int adikapp, äm di vata
 haall työften. - juu, va aku e ju va mytje ti pija
 der äm Gobelunka äm, men ju mitä span e lät
 en annin gang. —

Innehålls förteckning på

Läsaren om dummas personerna

Nr 1. Mosten Antas Pajkan.

" 2. Hor ju fee skämpisökan tianok.

" 3. Du Britas juus va kudd för tränkaren.

" 4. Hor e gee tect, tu Rikack äm trättu Britas Ant.

" 5. Du Britas juus hua vöri ti skrift.

" 6. Du Moster Britas Pajkan fee en jinklapp.

" 7. Du juu Lius juia ett Britas Antin.

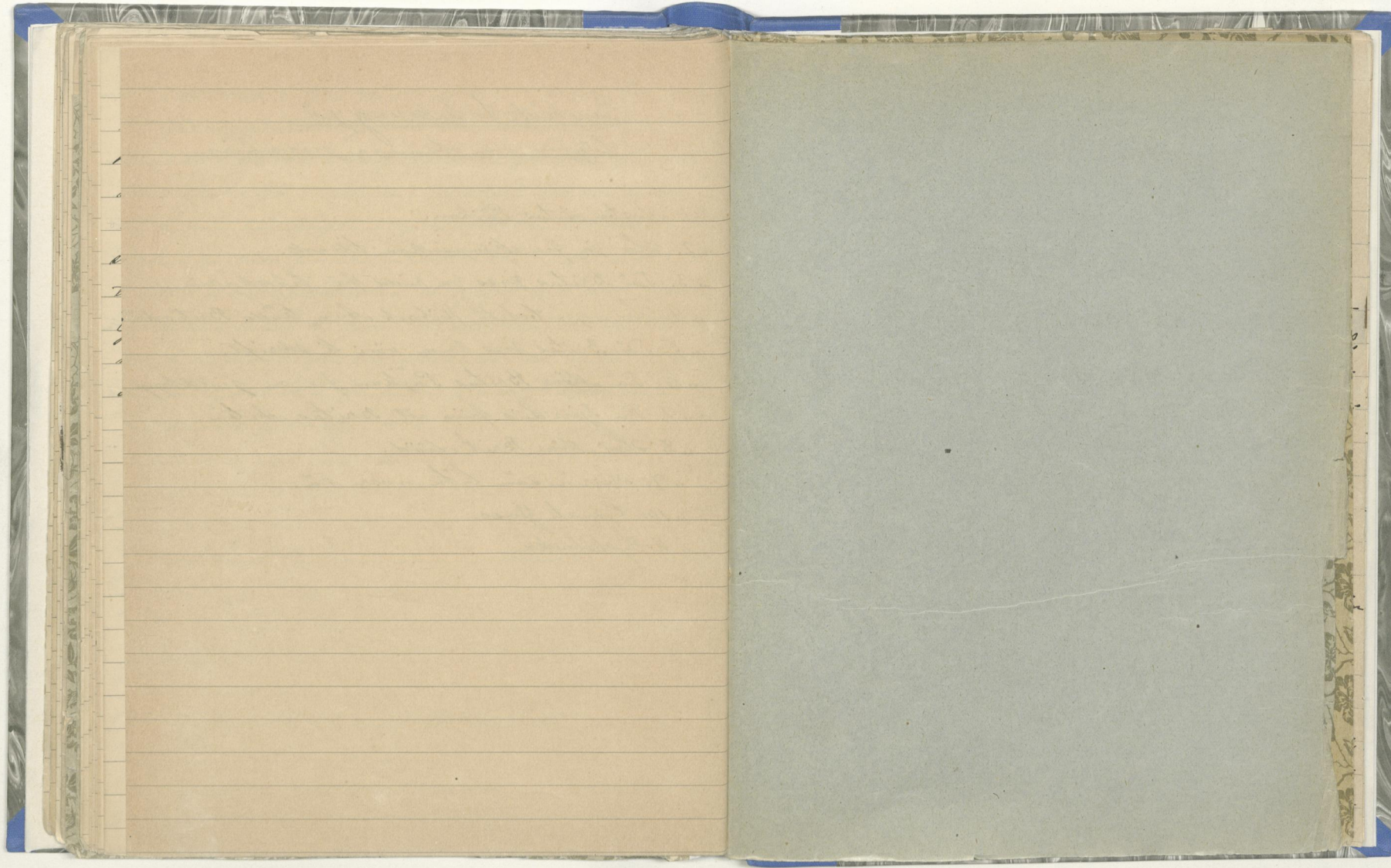
" 8. Hor Moster Brit Lööd.

" 9. Herrin, sam lätu nura en.

" 10. Günst juus.

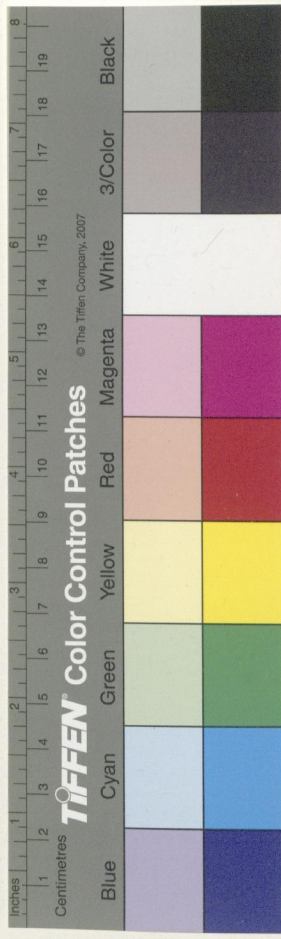
" 11. Gobelunka.

H. R. A. Gärberg
Märklige Dömmen, 1792, fr. Replat.

74

Märkliga drömmar
samt om
Sömngångare.¹⁾

V Nr 1 Fressos Fress. Dröm.

Upprättad af inh. kvin. Sofia Lassén.
Ända om han dröm så sant man jag-
gar, så a ji heit märkändelst! - Sam ni min,
så va a för flera år sedan, då hanle Fress-
os Fress, skomakarin ti de neder ve straan-
den, färr a gjävt ääf messe, ta om skv raa
me jottan ti Brättje (Grönviks glasbruk).
Om mätta vist a vöri vörmin af stukkva-
rma ton gaungon a. Ingon ha ji i ten-
na dag fani veit, hor an fse dröderis, an
an stuln så ti gjörs etv äm bästen för från
an medan an va i laand. Ni mino no ful
a, hor di bitu et an anetans me straggat a
bestyrt i flera dagars tid, men di hitta jo int
nu anna än tärna bästen, sam samu eluain,
ta Fress färr heimanifrån häm rätkand om
dan vindin. - Fast ji int annars han na tiggär
ti se innerhills förteckningen i sistu sidan.

me hude Fressos fultje, en tykt ju a va su iilakt
 for Fi a baarnen, sam linnu baaktet Fress
 a an varst va en, ta di int. Komu hit an, ta
 di sko a fusi huf nedan an i fjnkgjaten. - Hor
 ju nu mu a fustäura ju hude, su heud e
 su en paus vektor baaktet a Fressos Fress
 amkäm, he ju drömd en besynnerli dröim
 ju tykt ju va imsand i en bakt ju fjän
 tin a sko tu na löf ju na grann a su tykt
 ju ju käim ti a grann nageretans ve Fjers
 grann, tar ju int a vör na fjör. Hade grann
 ge jysam i sästet a närr a va mytje bot
 drot a steinet. Jär a tar väst e na amän
 bäskar a rüt. Bäst ju gane lamgane väster
 hiden af hude grann, fse ju su kräppen af en
 kaur, sam löp ju strändan mittan tvåa
 stäv steinar. A hunde karin va su lik Fies
 sos Fress. - Stv vort ju en fjöskräkt, su ju
 vaktua me cens. A hunde dröimien län su
 tygdet fjörme sam am ju sko a ritt atäskan
 i verkheiten. - Am märvien gee ju ginast
 ti Fressos Fi a hake am, va ju su drömd a
 sang en sko mätt scend näim lät et Fress

143
 ti de nageretans ve Fjersgrann. Su gjävt en
 a, a samm. Lasse hitu di Fressos Fress ve
 Rögrann, sam ligger västerom Fjersgrann, ju
 ha altri vör ti hude Rögrann, men sam di
 beskrieva e, en tykt e atetilis va lik, he
 ju sang i sömnen. A väggona hua skvat
 pa vpp Fressos Fress mittan tvåa steinar.
 - En tid sedan fse ju hörr, he di a vör nu
 ger fjörer från väste sandan af byggin ästa
 plakt na lingen ju Fjersgrann - rej fjörän
 di hita Fress. Men tar ju Fjersgrann ha
 di int vör bärjand ti va fjör tar ha e
 skaamben i bästobreen a klappu jysam
 ta an skaat i basteindan, men essit fse di
 su. A mättu vist va närru Fjersgrann,
 tar an dräpna hunde Fressos Fress.

Sp 2. Ta Lidsto Agost gee i sömnen.

Berättad af Ch. L.

Jhu ni hörrt am hunde sömnhörraren Lidsto
 Agost, sam kärer a hake vett i sömnen a
 sam län ju a stit märran se bjer en veden

i spisen i logar på brason medan en säll-
 var 3-gångar, ni har int blivit e. Stå, ta sk
 på taab om för en. har Lillste August gjävt
 en gang. - Ib va en sändasatt ngen äre
 haakt en a gift su me Olla, su stiges,
 an opp midt i natten a gaar int i bara stje
 ten a länfärdren, om an allt ju gäse,
 ta an gaar i sömnen. Stenja gangen
 häksa an nu fol, he an va gräjk a ska
 ännu ju för it Olla ti Wälgjörnd. Ib rän
 ka nu va midt i hvidbärningen, su e va bide
 först a varmt om natten, annars har gobben
 komi ti frys en smolv. Ib vitⁿⁱ ten klj-
 parin tann a smalar äuf ett land vejen
 mävt Wälgjörnd, tiid vi har heit gånabel
 miler. Ta August Käen midt för Mikaskat,
 su mövt an jannes Lüs, som Käen från
 Wälgjörnd a mära su heim. Lüs vort
 först hiit järskräckt, ta an säg en kaar
 som Rämber mävt en kled i bara stje
 ten a länfärdren a tänkt rätt in veeg, men
 me teamm su säg on e va Lillste August,
 som geeg a sägfd me rögnen vid ypin. Käen

annu skv na fol int a vetu, hvart e sedan
 saars säf för ten pjaeris, om an int sjölf
 skv a tala om för Olla, he an vakena först
 ta an Käen intanför Väja-butas i Käen-
 byggen. An a säleis gavi tui fjärluclis veeg
 innu an vakena. Men no träs ju an sed an
 see bräatton ti bätes säf heim, innu en fjörkfulltje
 Käen i farten.

N° 3. Karin, som gövmd stjärtton.

Berättad af H. S.

Lepp menn Gricku taal om en sörvis Käen.
 Käen a ju ga i sömnen, men ju först int taal
 om, hvem e va. Stå, a haend su ta haend könn
 gangen an mära vakena opp, ta va an
 intan stjärtton a an kom int byggen, hvart an
 a stappa m om natten. Ditt va e hälder
 värt, he di heit ett stjärtton, för e säg int
 Käen om on int skv a färmist i heit him
 ne. En tid bankte haend e på samm sätt
 - Karin vakena opp om märonin intan stjärt-
 ton a ti an i gälden mätta fäst bvi haend
 vakt om neitren, su ti skv för su, hvart stjärt-

tuu tää veijin. Mon ti neetren, tää di haast vakt, kää
 gobekin tää en laag ä iint vort di en shigun.
 Di shuit, tää hääde bää stjee. Fleira gaangor
 ä karin bää vaal iutan stjäärtor. Anna tjätn
 jän huns pü räid en natu, tää gobekin laag ä
 hää i kinnin. On bää püag ääf en, hooth i
 jesso namn en a gjänt ääf me en stjää-
 tor. Mon tää see en na fol hää ranningen.
 - Baak niuren pü skokan, müra gobekin iur
 sä, veand sä e seandjen ä bää clada hinken
 stöcken. Mämin tärpää gee di ästa skand
 pü skokan, ä tää hää di pü hää gjö-
 mon baak niuren - minst e halft dozin stjäärtor.

N° 4. Phuton ä Phuton. Drööm.

Örtäijä af Kontor H. Knipen.

Äv skä pü tää ä bääth för en en mäskväädi
 drööm, säm handlar äm e mänd, säm haand i
 hveflaks tjöskleppin för neeman 40 äss seiden.
 Magerstons i byggin bääst vändan för seeg en kaar
 ä en kvinna, säm di kalla för Phuton ä Phuton.
 Ä i näähkeiton äf Lidsi baak ti de ve Lapsäen
 de bääst en gobek ä en tjätig. Tää haand sä en mäsk

natu, he Phuton ä Phuton kitta püa ti gva ä tää
 liipe ääf tjete gaambel, säm bääst ve Lidsi-
 baak. Ä sedan di e raffen ät sä pungen
 ä ät ve väärde hua, räth di eleden pü stä-
 gon. Jigun endu järdones mäntje skv a vetu
 hoo ät gee tää, för e säag iut säm äm eleden
 skv a komi tää äf sä stjölj ä he skv a äv-
 sukten, he di brann opp. - Paru beinon bääst
 di hää baakst döm i askon. Mon sä haand e
 en en tid tää, he en kvinna, säm bääst iur
 na laangt i präan ä skv a vöri na liti skatit
 ma tjätjen, säm vort mööda, drööm en natu riketi
 tyytlet, hoo vää möödu kvinna stää liipe lef-
 vand fram för en ä bääth he Phuton ä Phu-
 ton ha mööda döm ä di skv bara ge tid ä
 bääst i tjätjen deiras. Tää kvinna, säm drööm
 hää, tää äm va en a drööm, gee tjete tid te
 Phuton. Ä stää di hämber en ä bää skand
 ämkring sä, sä see di sä, he Phuton ha en
 väästjäl, säm skv a täävöör tjätjen ve Lidsi-
 baak. Di bää tää sedan leit vääst i stjög ä
 ti shuit för di i tjätjen hää skagjövmon
 äf tääde, säm di e rääf äf tjete mööda. Pümon

vont, he Phuntin a Phuton vont fantejji a kasson
sedon pu bejännels. A fantejji fæ næs hæn, hor
di beas nû eint. - Melt i nutten sū gee di. - Sū
sopt - ti atogon ve Eidieluck a Cudra in sū.
A kass di va gienst fult, atig fantejji onp i
slæpser in dinn. Men me beasun tann fide
tæstjen a slæn ihæst in a slænger in i fæ-
stion. A sedon gee di ti seendjen, tui gæstien lica
a klappa i fæ ham a. Sedon slæpser di lica
i fæstien a bæt a pengun a va anna dypp-
baurt di hite. Sist sū di eelden pu heile
stogon a gee heim tlaack. A histogon mien
slæst me, he Phuntin a Phuton vont drömd
ti hætæts fængels.

V N.5 En Lann drööm.

Berätend af f. dragmon Nils Petter Klavns.

Stæ brinkar ju drööm tækt a mytji, men fæ te meot
glæmmer ju dinn fært, æm ju int annars bætter
æm drömmen, tæ ju vaknar ju ha aldri drömd a
viset, sām ju drömd ein gang a aldri ha nu anna
gani sū beas i fællærdan, kām he ju drömd ten gang-
gon. - A sū pu nittetæ (1893). ju ha vori a dreiji læst

ære fæ a beasæra me meot, tæ ju hæt a ill ju
annu vori, a ju bæra i fæhæppeningon, he ju skv slæpp
heila krigestjænten, æm a beend a sū æm sū.
marin, tæ ju va i fæstje pu kærstjæren, he ju
drömd hæn drömmen, ju tala æm ju kæn no int
mies nu meir ti bæt æm æt, va ju drömd, men
ju hæt gæst me hætæ, saubar a gævæn a tæ
ju vaknar, va ju rikt klasseveit, sū ju ha æ-
leite i dæmmen. Sæ ju sedon tala æm drömmen fæ
kamræten, pæstæ kæn, he æ int skv bæst nu
bræ hætæ ju, va beend sū a sū hætæ fæ ju
ærdæ ju skv mæt ti Wilmanstæand, tui ju
ærdæ ha tækt ju skv kæn. A tæst fæ ju næs
maang gaangor sigæt me hæt bæt a sveit me tæ
ær dragmonar.

V N.6 Heila milt hif. Drööm.

Berätend af f. dragmon Nils Petter Klavns.

En annin gang drömd ju a en seymmerli drööm,
sām ju ha kækæ pæ maang gaangor. Ju tækt ju
sæng a drömmen heila milt bæst - æt va ju
ha iktætt a æt va ju ha sūnd a gjevænt ju tækt
ju gee pu en veeg, sām va gromit smæt a tæ æt

siis kääm jii ti on bräc, sām gee yvi on jiggpa sjöör.
et tū jii ha guai on betu jii bräven, sām va äm
no traangan ä smaulan äm veegin, kut miöt
jii en sām saag et me: "Ho" dv. dv. äm veend
äm no ä böri vander ett en annin veeg, annars
gi dv. älvöckli ä dv. kämber ti fall neder i hangje
sjöör. - Jaa-a, bjöle ävlen i hande dröömien starr
sä bryund forme, sū jii bär jii ha vörre en
heilt annin manstje sedan tress.

N° 7. Sväärmäör miin Drööm

Berättad af J. dragmon Mik Petter Klavrus.
Hiltt mygje drööm jii ä en heemsk drööm, sām
jii sku taal äm. jii tykt jii sääg sväär-
mäör miin, sām jii adri nanstien ha sūt, fö
on va dööd. föän jii gifta me me Karolina. jii
säng, kor sväärmäör lääg i en listgjäst, sām
va mytji breid ä ti lääk jii tjiston han di lögte
rihet / en lida med mygjet gles beton, sām arvänder
ett sūdu agnarne från säden / mytji fjätk tykt jii
stär ämkring tjiston. Men bäst e va, sū böa jii
gynne spryngurii jii rikslä rii, kor sväärmäör
böa rior sū i tjiston ä tū va e nain sām saag

151
et me, he jii sku tū fram knifvii ä hugghäut
on. jii-a, tävk gjävt, sām gjävt beadt. jii
taar ä kaapar teet me knifvii gynne rikslä
i strupen jii litje. - Ä me tsam sū vak-
na jii. En läke heemsk drööm ha jii int
drööm na föv. Ä mättu vist bäad föv, he
jii nain saag baktett fce höv. Pjikan ha jii
vöri ihägg ä släggat ve hangje slagi starr ä sū
höggi di Mjösos Mari me knifvii i halsin ä i
strupen, tū on sku gu millan, sū int bröodun
sku vaal hvdipi. Vi mätta jii sedan föv on ti
daktarim ä ärsäukert jii e, äm on kämber
ti lifi.

N° 8. En nager historier äm Kami

Berättade af J. A. Lassila.

Kami skob jii ä en af tj. sām kan säg
kvann ä näär e bäst passan ä sām gear
appdagn medan on sääpver. Bäst on siter
ä taras me en böri on rit ä nick ä tū
sämmer on ständon in sū härt, sū on
sku mätt skraambel i en tjätklääka ve vöva
na hand, innan on vaknar. Sū gaang, biäth

Gärlagen haus, va Abb bält iir seendjen, tå on vake
na an mörnin. Å bær tå äuf bet ett an, å
så litta on Abb i framstegen, tåär an binka
va e snick lagar för. An sät pñ on stöckar
å värm förtan ve episin - tår ingan cell ha
vör pñ laang tid å sät han on hålder nu an
an kben påsså an tå an haa i seendjen.
Tå Gärlagen kääm in å bür taat lät an, vake
na an först å tå frös an sām on stöckar.

En annin gang steig Abb opp mit i Käl-
märken natten å spend i mären å tåstet tår tå
skogs. Vintien va e nå, men kånje gangen
haa an tå anteligen hēkan tå påssin påsse.
Tå an kāmte tå Kämbeeng intanfö bygin, mōst
an Käckat Gosta, sām hālen: "Gu mären, Abb, tåst
ska e nu bjeer?" - Å tå först vakna an

skutan on anen gang, tå vi va i laag i fästja
ve Klabbhällon, sū beand e sū on laag, tå Abben
lū pñ bupvan å markā, he on tåst e va spang
opp å bür rāp: - "Mā brinder opp, vi brinder opp!"
Å sū fer an i stjöten sin, sām beand i tåstje å
bör skit å ryk i dām, sū an sū a, sū pñ Klabbhällon

der dām. Mā mitta napp i an å fästje va an fästje
å tå vakna an. - "Mā ja pñ tåstje, sū an, sām
riifver hānder bageren." Å Abb fer sū tū dagur
bakter å bygg stjöten sin.

Å va sūnn sāmaren, vi lāg dāt pñ Klabb-
hällon, sām Käckat Gosta, pñ å Davis Hannes
on daag pñ tåstje freiste sū, hōr hāst Kām Abb
va kām tå sūf. Tå an a sū å gite fästje strögan
sū mytje an ärke å dātje sūnnstjōten pñ, sū bō
va e anten tång pñ gubben å bāt an sūst
å an: - "Sūst sū vi!" - Å: - "Å va nu komma!" - sām
an att pñ han i monien, tå an rāggjāt, sū fāt
bupva māt bröste å tå skit sūgnā an neder
frān bātjen å lūnn līg pñ tūitan å hūfvel-
kanvna, sām va pñ bātstgälfve Mackan tāt
an haa mātten sām lūnn stan vūd oppin.
Abb, nu ska vi haaf Kām. Abb tå dām an bīn-
der opp, an kāmvanen at me. Å sū ger Gosta å
sū ut ett hvassett vatsambur å stāt sū in-
tanfö bātstjōten. Å Hannes lūnn sū dām in
å daag pñ pñstjōten. Men sū mātten on, sūf-
varandes ha fāt nam fñtje cell frān pñstje å bāt

va, så snart cellen i Karna me ens yri hile gäff
 ve. A Abb han fäst upp a röpa så mycke an äkta
 -glorre Gier, Gasten Brinner! Hjörp, hjörp! - Na stygnde
 Gasta a jung in a kasta vattne em baren gvi Abb
 a celden a ättelup, a celden vint slöket. Men
 Abb vint vät sam en hyndv a vattne kääm in
 i vuckan hans, så täre län emvaskan a
 brökhalfvora a flöt lang me mjölplåsan a anna
 kapina. Men Davis Hannes fce Gier upp
 skolden An an a vör i vällöös me celden a
 di trätt Abb a han sedan an dain, så
 ju härd di skv bön släas. V

N° 9. Ma a spöök sv en dröm?

Berättad af lärarinnan Emma Waxlax.

Nedan ju va my a va baren, han ju en
 liten syster, sam va ju yngst äre. En han
 att vör spöök a läst a ti sist fce en slag,
 så en int att kona nyti ena fästn a anora
 naanden. Hade gee mamm så langt ti sinnes,
 tu fliken skv miitt val så de gubbi, så en
 bär gret a rögt. Men sedan fce en ännu störr

Räq, tu fliken dödd burt a slupp tid ett bätte kon
 sam a heiter. Ju härd a va int så alldeles mytti
 laang tid baktett, så hand a så en natt, ha mamm
 tykt kunde söte min stas ve scendjen a va
 så innerli glad a vusa haanden a fästn
 a sang: - Himm, äri, no han ju nyti dönn,
 sam ju vill a no han ju så bra. - A så
 fcevann en. Men mamm en tykt så va
 alldeles klar vätjen a int veit en an i
 daq, an a va en dröm sv a spöök.

N° 10 Ta Björkas Hilala gee i Sömmen.

Berättad af jungfru Sida Kriger.

Honde Björkas Hilala fce pingvord bren
 kon va bespeend ti gaa i Sömmen a a
 skv va mang historior ti spöök an kon
 na, men ju skv no tult en bara tri
 ti bön mee. - Ein gaang skv Hilala ligg
 i lang me en arm fliken i bygen - a va
 änn hövsten, en kveld tu männen stjern,
 så an kona sin rikta tyggt a bra. - Na bätt
 a Hilala a ligg en nager timur a svfri, så stä

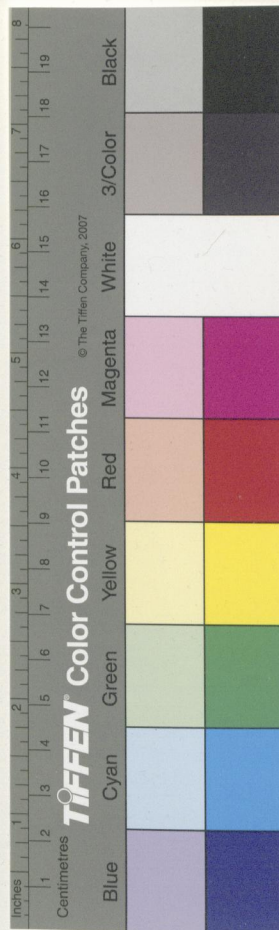

ger on oppi ä gear iet pñ bakkar ä on
 vñ bñ on tñnn gñst pñsse. Kamruatin,
 sñm vñt vñt, tñ sñlde gee iet, vñnta on
 skv kñm in tñbaak, men tñ on dyggd lang
 sñ gee on iet ästñ skñd, hvort e bñr ^{soj}
 tñ on kñm iet, gee on sñ Björkas tñl-
 du, sñm gñst kvñtñr pññ ä klñfñr gñi
 pugñ ä tñgger äñf heimñt, tñd e va bñ-
 gñndes laungu betan. Ä sñlde hon tñ-
 ra pñk äñf sñndu keim ä bñr bñk ä dñ-
 der pñ fñstñdñren. Fñrst tñ dñ kñm ä
 tñ opp dñren ä stñt on on, vakñu on ä
 tññu va mytñi skñm, tñ on sñ dñ kñm
 tñ ryggñ frññ kamruatin, sñm frñññdñ
 sñ, hvñfñr tñlde frññ frñññ on sñ dñ fñnt
 - En annñr gñang keñd e sñ, ke Björ-
 kas sñlde stñg opp mñd i nñtñn ä tñ
 tñtñe mñsse ä gee ä breid e pñ brñren
 tñ iet, fast e kñkñgñu. Sedan gee on
 opp pñ skñtñn ä tññ sñ i e deegthñg ä
 tññ lñg on tñrt on vakñu äñ mññññ.
 - En tññi gñang dñvñnd tñlde, ke on skv
 gññ i gñññññ eñ smññbyttñ ä sñ stñg on

opp i sñmññ, gee nedon i gñññññ ä bñr kñgñ
 i gñññ dññ äñtñññ eñ smññbyttñ, sñm kñ-
 stñi äññi ha vññ dññ pñ lñng tññ. Fñrst
 tñ sññtññ kññññ vakñu ä bñr gññg, va
 i gñññ nñmñ on gñññ i gñññññ, vakñu
 sñlde opp ä kññg i sññtññ tñbaak.

Nr 11. Tñ Glasbers jñhan Erik Ri- gññu i sñmññ.

Bñrñtñd af jñngññu tñlde kññññ.
 Fñ mññ kñ Glasbers jñhan Erik
 brñkñ rigñññ tñkñt i sñmñññ medñn
 on va yngñr. Bñst e on lñng ä rñgñ
 ä tñkñ frñ sñ gññf i sñmñññ, brñkñ on sññg
 ä kñst sñ frññ ä tñl, sñ on vilñ iet kñm
 hñl i sñññtñññ kññ gññg tññ dñ ä lñng
 e stñrt sññññññ ve sñññtñññ, sñ on iet
 skv kñst sñ i gññfññ tñ on rigñññt sññ nñt-
 tññ. Men bññt e va, sñd gee jñhan Erik
 lñng i lñgñ ä klñfññ e me sñd kvñrt mñst
 fññtññ, sñ e bññ klññgñ i fññstñgñssñ ä
 me sñmññ rñgññ on: "Sñññ opp!" - "Nñ, me mññdñ
 mñññ on vakñu." - "Sñññ keñd e sñ on sñññññ gññg

tä Japan Erik lög i höyseng, he an miet i sön-
nin Kään neder huppand pñ gulfve. See tung
i en spinnvrick, sän stao tär ä kasta an
senda upp ti tärje i räpna. Slätt! Sä my-
ti an see iir stüppan. Sedan sprang an
ä gömd sñ back seengvacklin i ta spinn-
rättjen plämpa neder pñ gulfve. Li back,
sñ vakna Japan Erik upp iir sönnin
ä va glad, ti iir spinnrättjen ha täffu
ga sänder.

N: 12. Iä Håks Kaul högg knifvur i lufvan.

Berättad af bonden K. B. Lagerlöf.

Di berättar äm hande Håks Kaul,
hor e sin gang va nñara pñ, he an
i sönnin skv a kuddi ihääl Smedis Kaul,
sän lög ä säf. Ä nñ mätta e ta gaan-
gon ha vör en mäkthan haand, sän
spräka Smedis Kaul från töden. Li no va e
pñ he vise, he bñe bñad Kaalan lög pñ
sän lufvan i bastu, tñ di va i bñtje. Läns

täffu Smedis Kaul äm natten vaker upp ä
gee iir pñ na bñtje. Jñ en kñrt ständ.
Men andi töden ha Håks Kaul, sän ätti
pñ rignär sän en gast i sönnin, löra
rör pñsae. Ä bñt e va, sñ dräv an fram
knifvur iir stüppan ä högg an me lufvan
fart i lufvan, tñ Smedis Kaul rygs e li-
ga, sñ knifvur lörä ga äf ve skefte. Sñ
dñ vest ni fñk! Ha kamranten lög dräv,
sñ har an iir gñai neder från lufvan nu
mei. - En annig gang tñ Håks Kaul
lög i sän bastu, sñ löra an bäst e
va bñveend sñ pñ lufvan. Ä iir en
ständ, sñ räpna en sñ mytji an ätki:
jñ dräger, jñ dräger! "ä me teomni,
sñ dräv an upp stänter sñ högg an ko-
na. Di anr, sän va i bastu skräta
sñ di skv a gñai ihääl. Ä tñ Kaul vakna
upp, frñng di äf an, va an had diömd.
- sk. Neve Gjerd, jñ drömd, he e lörgu
Slätt upp en stñm ä jñ stñnda me ästa drög
upp stñvur."

Nr 13 Per - Nils Raals friiannatt.

Bräddad af honom själv.

Ju ska nu berättas en händelse, som ju
föreligger på rikets dörr, för en a hand
me själv a sällan fins e närm, som gämn
vill ta ut om tåknade. - Och hand så en sällan
medan ju va ing a en nager där ett ja
ha gval i skriftstämman. Sedan ju i häng me
ti ann stämpjåkan en händelseveckel a gval
a slanka kring byggen, skv e du bjer aaf för
a hvar a sin at sitt händ, för ti hett
opp nattkvarten, hvar e bäst passa a gve
fröre. Jüng a häm me ti ann sidsen af
byggen, tai ju åtminstone för den gaangon hva
e viest stult, tai ju vetu on liiden ett me.
- Och bäter no pjeesom aaccedit tåknade byg-
gas, men e ju du eingang för attu seden
a bruck jers ankning - Ma, ju slapp in ti flie-
kon, tai kled aaf, som di bruckar, sätjen a hett
stygje a hvijs i sang. - Men kor i Helsinga-
land e gve teel, ju on gäute fröre ann i tennu
laag. Attu, tai ju vaknu on gve timma tåknade,

va ju där iet god kled a haa preegd me
en i kläpve på klupvisten a ta va klä-
kon tult på natten. - Klupvisten ju on starr
stein sam ju sam e starrt hies, a sam a
remna medt i trån, så on haa rätt a jemt
slipper ti kupp on i skulfron. Och hand stä-
nen ligger laang beten från gäuten, tai ju
skv ligg. - Ma tai ju a ta gve ja hvijs a ta
me i seendjen i vistanstygje. Men e säng
iut, som ann fämn ten natten iet skv a vi-
la lät me ju ligg i freed. Tai ju vaknu riasta
gaang, haa ja stigi vpp i svinne a gval gve-
rom firsat ti framstygje a tann haa ju
pluiken fram att mit knickasläm a an slags
kapina, sam tai va. Ma ju ha tåknade
biri stult ihaop medt i natten, veit ju iet. Ma
kon va no tui på märvin. Teit gve ja
ästtu ligg me för tui gaangon a sedan
ju ha väknu me, så samnu a säng ti
ljusan laag. Brackit spe ju hvijs, ha fliekon,
sam ju lät me, firsandra så ann märs-
nen, tai on vaknu, hvijs ju ha stigi veejen. On a
sopri on hvijs, tai on vetu iet, tai ju smäl af firsandra.

N° 14. Svart feeldin tå veejin.

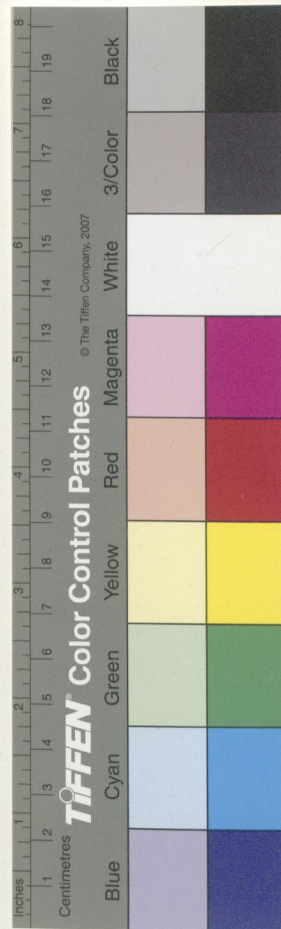
Berättad af emiten H. E. Lagermås.

Tå Håkos Kant vort gaumben, mættu an tår
 si ligg i njutand. An han tan tidu en dæst-
 ro, sam a tyktest va hõuro i sönvin. A haend
 sū en gaung, tū fuedin vaktu vpp en mæloning
 an va en intan feeld. A int va e mæjt
 tū reida pā, hvann an va. Tā biva an frång
 af fliken, sam biva va sū de neem an fliken
 an gaumbel, an hvann seji, svart feeldin
 a tyji veejin, tū an int tyktest fuis i heila
 gäbbu. - Jui, nā vort jui, hvann feeldin edsam
 jui, pappi, mint fliken jui dörind i natt, he
 ni saag et me jui skv tyji int feeldin a en
 minis jui, he jui frot an pū Pāvao tykta stā-
 nan. A he va nā sant Pāvao va en af
 gaungäddan, tū di jui backan han stājan
 na tykta stānan, sam di a ämna hu ti stā-
 fuis. A fliken hu stiji vpp an natten, frot
 feeldin ti gaungäddan a bide int an pū
 tykta stānan.

N° 15. Halvelli teeg!

Berättad af H. S.

Nedan vi språk en ty, sam int tyktest
 tū skv i frot an neethen, tū hāken jui jyst
 pū ti tårst, hvann e va en gaung, sū hāde
 Brokvis Står Herr skv a hōdigi i hānt Kant-
 tenstjāns. Ant. - Tyde bāad a Pāth's jōes va
 frot en tid sedan, man di va eng a va pū sith
 bāst, pū na hambesjāo i Breendjōen, tū di
 a ha natt kvarter. Tā di han thengt Rime,
 tū di skv ligg an neethen, sū mættu di ligg
 all tū i bāst pū gylfve. - Tū haend e sū
 en natt, tū all skv sam svōtast, he Brokvis
 Står Herr, sam ligg gylfve intat Rime, kai-
 der tū vpp i sönvin a hāpan te tidast an
 Rime. - "Halvelli teeg!" a innu ti aar bāad
 kindu rikt vaktu, kindu Herr draa fram ligg
 vū - di ligg frotbed - a stit an sū mætti an
 arka i gylfve, pūst miltan ant a jōes, sam
 ligg addeis fast i hārean. A knifvū thengt
 mist gynnem bāsthe a lūna sith fast i gylfve. Men

bidi juss a but vort atleibels avskand. - Ma ist
ke en synnari Goss sjiekels? - Me samm vate
na di all tui karon a et ton gaangun fee
Brokonis Star Herr heij insand.

N° 16. Da Blind Syring sko ta litt baarne
aaf me. Drööm.

Berättad af jordagumman Brita Lena Laxila.
A va en gaang, tu mamme hans behöfva ha hjälp
a söster hans, sām di kattu för Hillebrand vort
fröd, hon sām sedan dödd bårt sām litten a va
ton först, sām vort begraafva i Laandback,
ta ju en natt drömd en märkvärde drööm, sām ju
aktri skv förglööm. Medan mamme hans ännu
läa sjukt, lūa ju dai en natt a ju lāo hāde litt
baarne mamme i seendjen. Da e bāra lūel ju
stmidel natten, sām drömd ju, hor hante Blind Sy-
ring, sām tu rej ha vōri dödd i flera ās, kām
hilsafvand ti seendjen a skv me att mōst
ha baarne aaf me. Ja drāo a drāo att va
ju ārka men int vila e hjälp. Syring gub
bin lāntet jyst faar bārt me lilhon. Da vōk

na ju a va riktē sveit, hor ju i rōmmen ha ar-
beita för ti hādd fast baarne. A baarnes
lindane hāa ju i rōmmen lūda ām halsin ju baar-
ne. Hante drömmen va sām lūfti för me, sām ju va
lādēl sedan ju a vōkna a fövōl tāme baarne i sādē
ros seendjen. - Sāo mātē e vist bādd för, ke baarne
ānnart skv dōi. Han kām ful a skv tag baar-
ne, han sām skv hāp e. ✓

N° 17. Da Döuf Gosta kncipe me i rygdoljen.

Berättad af borg. H. Gammal.

A va rej medan ju va tār heim ve Gjys-
ros a faar menn bād i hōnd sām stōgon,
sām brāv menn Raal nō bāo ii, sām brūka ju attē
lūg ju skottan i en litten skrobb. Sā heend
e sām bēti en mōrm, ke ju tykt hante Döuf Gosta,
brān Raalos prästjen, sām ton tūkē va sām de
ānkring tūē ār a sām sedan en gaang fūtt i stōt
sām ju iāin, sām en vort döuf, kām en gynnōm dō-
ren a prästjen hāa ju hōfvo fūdrins en grāa
hāt. Da e va bēti ju mōrmen, sām iāin ju int stōg
opp, intōn ju vōnd me ānkring i seendjen me rygdol-
jen intōt dōren. Da tykt ju prästjen Gosta kām

ti seendjen a böra ju täckri draug me i lifve. Ä
ti skint böra an draa su häärt, su e gjäat
heil itt. Nu skv ju vrend me, för ti skint ii för
an, men me taamm tjekt ju Gosta va i seengläd,
sendan. Tü ju dä int ju nu anna viss skopp
an, sä skv ju ätte skint an ^{du} döngli örfjöl,
men su släa ju nafren i vädjen, su haanden
böra sedan vask a tü ju rikti böra skänd ett,
su va a ingan pjukt dä in a int ha an
no fol vöri dä hälder. Ju skv no annars
konträs, ju ton gaugon va i sönnhöu-
ron, men tü e brend a töo ill millan ax-
lan, lär pjygin först täs ii a dräs böra
ju lät skäad ett a e syntat e heit bläst
märk bankett, su int mätta e va rikti räatt
ton gaugon. Ju ha sedan maang gaug-
gor fmdäara, äm e int skv böra ha vö-
ri na slags spöök.

N° 18. En äuf as skv mätt döi.

Döim. Berättad af systr. kvin. Maria Rapp
För Rönstje neeman tjäfrö äär sedan döim
ju en natt, he en äuf is, Karin men e lo jag,

skv mätt döi. Men fütje sang, äm kunde döi-
min skv släa in, su va e säkert jag, säm
skv vander bärt först för Karlin - di Kalla
Karin men su - för ju va litta a Klein a
han va stän a masiver Kaar a haad albi
vöri rjukt. I' tiva ärs tid ha ju döim
su lifvand förme a ju va nåo sjölv be-
reid ti döi, äm e su skv a vöri Goss vit-
ju. - Bäst e va tü en sämardang Karlin
Karlin tiback från arbete. An a forai
aantypor i bröate i tär ge an sedan
heila sämarin a heengd arman a ä-
ken int gñar e Guid a skapa. Ju freista
vist Ränk upp e half stäip Brännvin i
laug frakket kamfer a süker ii a yaaf
en ät an. Men en kveld, tü e böra lilt
ti Mitjelomess a ju käm heim, su laug
Karlin i seendjen a va mytje rjukt a äm
natten täs vör skie bärt an a ju löina
ämsand ju su greg e me ton döim.

V. 17. Tä ja drömer, så drömer, ja
altti sant.

Berättad af tonp. hustru. Sofia Gamman.
Int veit ja hur e staut teel maang gaang,
gor, men tū ja drömer nain gaang, ^{ändrö}
men ja altti sant. Jär i siatis drömd ja,
he jakopas Fredrik Kåm in tet as a kirst-
tu di hu vuali ständand me Westerback, te-
dan mäggja Kael ja heim. Tä ja vakna vi-
lu ja int träs ja hude, intan tänkt bara
drömar, så drömar. Men nain dan baa-
"kett Kåm Skädd Fij, in snärand ja
nu ärlend a tū ja ^{hög} tala am för en, va
ja drömd am jakopas, sang Fij. - Nā, Perse
jee, ha int tv vetu he för, he jakopas a
Westerback ja så ännigantit ständand, a di
talar int vis me huseant. A hude stas mee me
frändan. - En amem gaang ääter - e
va i förhöstas, tū iisim myss huu lagt sa
pā fjäälän - så drömd ja, ja va int me
sinnaten i lag me Herman, Karin menn a jän-
ne, brår, a e va så gromet mytti sikt a sikt

a vegon, ja bane, sa vi fee bara äjs in döm
i bätan, tär an vort full, tykt ja. - ja
saa sol vist sutan at Herman a janne,
di sku stjyrti sa a lag int sinnaten, för
ja drömd vi fee bätan full. Men di kan,
tū iisim sa mytti huu lagt sa, sa tvösta
di int ga a lagg tid döm, Karsti stämnin
Korn ruf vpp iisim töast a ta jee di ja a
mistu bregden siin. ja meint sol at döm,
he vi sku komme lagg int döm neeman
laand, sa trengu vi int va sa harmu
för näten. Men int fee ja karan siit
ten gaangon. Nā, no sku ni fu höv! En
nager dagar baskett fee vi höv, he Wall-
grombävan hu fari sa fjäskrättjelt
mytti siddar i Stäv fjäälän, a hu vääs
karras för a lagt int sinnaten siin, tū ja
baad döm, sa hu di a fari va mee am
ten fisk fängsten.

N° 20. Da sjäulen ji iutan för Kräppin

Drömmar. Berättade af en yngre manlig bende.
Ji ha flera gaanger drömdt he ji ha
sittt me sjölf ligg stekt a stygt sän e-
likt i sandjen. Den gaang tyktet ji det a
mee ji ha en stor knuff i handen a
skan hopa aaf me, tur ji lugg a sedan
jyktu ji a sät fast hopa tilsam. En
annin gaang ha skni aaf me beine nedan-
för knee på kräppin, sän ständom va en
annin mäntjes a ständom va ji sjölf. A
ta ji skv sät fast beine tilsam, sän sät
ji a backham, sän fästen veendis back-
äst. Ji mätte ji stjärn aaf, beine en gaang
tekt a veend e räst. En tidi gaang tyktet
ji, ji lugg sän drödt i liktjisten a stas me
en heil häpp annu fukt ve graspuen, ta
di skv räkth neder tjisten. Ann ji skv
träs på drömmar, sän sänkal gäde, sän sku
ji ett tan drömmen ha kema träs, ji sku
dai annast. - Maang Herrans gaanger ha ji

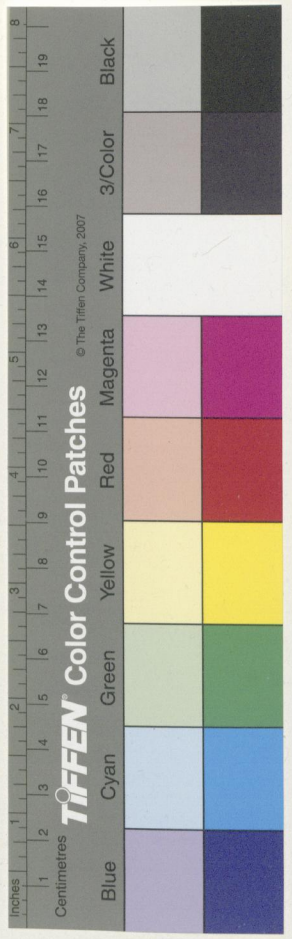
drömd äter, he ji ha kema flygg. Ji ¹⁷¹Cruck
i sinnin bara först en ständ stas, sän
ta tränna stas a veiftu me vingan, innan
en lövi flygg, a veiftu opp a necker me ar-
man, takt ji ha beitta opp me a löru
flygg. Mithmätt ha ji int ätka flygg
na hövjer an på hüstastjan, men stän
dön ha ji sväfsa yvi heila byggin. A ett
fukt ha vör higen, ta di ha sitt en nän-
stje, sän a flöji, sän en Herrans engel.
- För menn deil kan ji int träs na an-
na an, he sjäulen taktode gaanger ji int
frän mäntjokräppin.

N° 21. Da Boudis Fii biratta, Wann

en län på sjöbättarna Drömm.

Berättad af H. S.

Mystji gaanger beender e, he fätyji drö-
men an drödt mäntjona, man takt betygger
jykt int na anna an e annast ska vad
na räskvader. Sker ta i ständom hean-
der, he sänkal drömmen, di rikta latur me tyde
drödt, sän på vi va neetan räkter på e haan

na ti betygget a kamber ti slutt oss. - För fem
år sedan. heend e sū, tū kunde Beckas
Heikas - flick, Bondis Fii a Backus Heikas
månjia, sam di ketta för "Mestras Her-
man a kimmer hans, Fii, va pū en stas-
reiss, he di anknaam att fyppa pū veijia
heim. A va litta pū församlingen hede
stjed a ingan bevand mænstjia veit, hor
e gee tiel ten gaangom, tū di va myktest
folk atknaop. Båttu hitu di gjinast
rääkand oppinesen ti de ve Mastän-
ren a me draggase fee di upp tii af lii-
tjen. Men kunde Bondis Fii va e amöjil
ti hitu, fast di va iut fræn hvarenda
gäul i byjia a huat pū i fleira dagar
a litta. - Tū heend e sū en pūar vektor
baakti, he unde Kläbbis Selma, ti de iut
ve Samarisäänd, diömd en nath, he Bon-
dis Fii vüen sū för en e sang: - "Di ha
no litta ett me gvi alt, men di kan int
hit me för pū ligger fastkband midan tiva
steinar pū djöbättin. Men ett en par vektor
skan di nū hit me äm. A sū geeg e ä.

Fyppa vektor baakti di drückna, hitu di Bon-
dis Fii, oppeläpp pū stranden nūar ti Mast-
ären. A va pūat baakti missämarin. A veit
ni falk, hor Fii sūg iut! On häld pū a smit
ta upp a e syntest tyddit, he en a ligre fast
mikan nu steinar, för en va ut skräma a
sifri gvi heit kom kräpp. v

N: 22. Tā Fredrikas - Jäkas Jäkon
änknaam i Fäulan. Drööm

Brättad af fyppakten P. E. Olo.
Jär i sūstis gee pū ästa lüggat me fast.
mänen, sūm lūg dū iut ve Malsöran
a küda ett ti fū slipp inut isin. Ein af
Fäulanänen, en gaumbel atjögge en, bi-
ruttu dū förme en märk vääli histijs,
sām pū no ska taab äm - A va för 20
år sedan, bin gubbin, sūm pūg a fypp-
na avt kamratte: Brätmäasurin, An-
tas Juss, Jäkas Herman a Fredrikas - Jä-
kas Jäkon va iut i Fäulan jär i Kvärtjen
neeman. Svensstjen / Svensku kusten / Sedan
vi pū en nager dagar han skoti 2 deket

174
1 = 20 st. / ajālas, šķur vi ādāte on vakar daag
uit ādāte pypt - š va pū on āvārlaag hūda
Ant jās va dāvagar āt meeg ā vi hūa vā-
ron Keino / = kīgēstplātē / vāstrett. Fredrikas
- jāsēns jākop va dāvagar āt jākopas Hēr-
mans ā tēj lūga sū āf vāstrett. Brāt-
mānēsarū lūma ve fūālbādētē. Ar ti
kūūdt vakt. Ann kveēlēn, tū jūag ā Ant-
jōs kām tū būdētē me pūpūpā ajālas, sām
vi hūa skoti, va jākopas Herman Lū fūā
āās, men jākop va ānno bārt. jākopas Hēr-
mans suny, he ann kām tū būdētē, fōr tū
bārt uit bōsēm ā jākop šķo no kām bārt
ēt. Men vi būda ā būda ā int kām he
nūm jākop. Tū bārt vi āf ietāt iisēn ā
būda hēt yvi ut ā skūt iis bōsēm, sū
jākop šķo hōv, hūann vi va. Men int
en stīgūt sūy vi tēl hūn, vi leitē ēt. Dūm
in tūpūā gē vi sāmēis ā hētē hētē dū-
in ā ut, va vi sūy āf Karin va tūlkan
hūn, sām lūy pū iisēn. Vi būn no fū-
dān, he jākop šķo ā gūm neder sū ā ān-
Roni, ā ākūn gūmēlji va dān sām fūvān

175
grūn būdētē. Tū ann āf ās, sām tūlkan
va hūn brypt i hūn ādāte, va jākopas Hēr-
mans. - š dūri šķo nūm mēstjō Anai vēt,
hōr ē gē tēl, tū jākop lūma bārt, ān int
Maj-Stīns Ann-Lovis tū hūm šķo ā
tūffu tū fū tūl me jākop i dūmēn. En
gūn dūgā bārtēt jākop kām bārt ā me-
dān vi ānno va lūy int i dūvārtjōn - jū-
vi hūn hūn dāgās lūyēn yvi i dūvārtjōn
/ Būmēnko vīkūn nōdāgā dēl /, sū hēnd ē
sū on mārē, men Ann-Lovis ānno lūy
i dūvārtjōn, he Fredrikas-jāsēns jākop kām-
bēn vi ā gūn tū dūvārtjōn. Ann-Lovis šķēit
tēl gūmēt ā me ēns va jākop fūvān-
vi. Pātēn bārtēt dūmēn m ādētē, he jākop
vīān sū fōr m ā suny āt m he m šķo
gū tū tūlkan hūn ā sēji, he jākopas Hēr-
mans hūn skoti on i fūālan ā dān
stāpā neder on i on vān. Lūyēn ā hūn
dā dūvārtjōn būdētē Ann-Lovis dān ān fōr
Karin sūm. Men hūn gūf m gūmēt dū-
mēn ā suny, ān hūn šķo kūēt ē āt ān hūn āt

en enda kristen själ, så ska en skola ihärdig
 me ens. A' Sven-Lovis trösta int' hädan knapp
 hänting. - Så vi följande sedan på våren
 Kåren heim i vort händ i byggen, he jukop
 int' va med as, så lilla Maj-Strios från Lo-
 vis åter en natt ha vori int' för Fredrikas
 jussas jukop, som Kåren ti seendjen, tar en
 lagg i bad en rikti bostad, he en sej duam
 tärpna sku mätt ga ti tjühjen hans a' se, he
 jukop Herman han skot an, annars sku an
 int' lät en färd nain frid a' räv. Så, sedan
 tärpna mätta du Sven-Lovis gna a' berätt am
 för jukop tjühjen, va en hua drömd. - A' se
 dan sages di, he jukop Herman på drömd
 jän sku ha betjend så för prästen. A' tui
 jukop Herman va i gärd, ji an a' i dag a'
 för meq för an a' ha frid a' räv, sluta gubben

Nr 23. Styggvin. Drömm.

A' Styggvin stygg a' stiel.

En vort ju stygg on beseld

A' drömmen stanel va ju me

A' Kåren Stin kom så för morrin loka.

Berättad af tapprakt Hedvig Nordström, 82 år.

Ma Backe i Sturebygd hvar di för tättfam
 äre sedan en styggingsgubb, som di kalle för
 Styggvin i hende lön nu bes för bang - liksom
 mang an styggingsjäv. Men bätt a' va så
 lörd Styggvin mytji kastet a' sinner hano, en
 sänkenom Stin, pänstet, he gubben hua färd
 sleng an natten, så an en färd i kvell på gälfva
 a' slutt kufor mätt en pranno. Kramstyggjen va
 int' a' lön på gälfva breva gubben. Tärpna
 int' hunden nain mästet vainting, faste färdje nån hua
 hört, a' Stin sej, he en va lerd hunda gämbel
 gubbsfrasken a' sku gärd ha vilt stygg an.
 - Så färd vort backe sedan Styggvin vort
 lörd a' bryggan, så heand a' så en natt, he Pöttes
 Olla Bate, som lerd en lerd från Backe, drömd
 en mästet drömm. En tykt en sagg Styggvin
 stas lufkafond va liden a' peika mästet på stin
 nua kom a' mästet på en kinn, som stas
 brevider an a' sän Olla Bate bestant tykt
 sku mätt va ingon ansin an Backe Stin a'
 ständom peika Styggvin på an hua, som stas
 på an sin an an gysen neamen mätt

epiurien. Men e skugga för i Olla Bata tyg
i drömmen en int för tjärsten på tan tist, ena
än en säng e va en kare. I Olla Bata rusta
stas drömmen för en di tyglet i brynd, som en ska
a bitt en ryggen. A drömmen lita en sedan int för
närin räv. I Olla Bata me kare en som en drö
men, en säng han bara, he en ska int pjuvde
tattade pjuvde drömmen han int na ti brynd.
Men ti riat gae Olla Bata a raggjast me prä
stin en kare drömmen. A ti präster för ha
hömt, han sätte präster en de räv i räv en säng
vid dörran, en säng en at Olla Bata, he en ska
gu ti länse en takt en för han attäp. A
ta länse för räv en histon, en skrifte han
ti gubenörr. A sedan rakt e ful int brynd, för
en di han tid daktar, som lita gräff upp
Styggen, fast en han brynd hiltu hiltu mäs
i juben. Län di för upp brynd på histon, han
daktar gräff, he Styggen va stygt. A e
matta ha röv tva, mäs daktar, som ha röv
me en tan gräff. För en han ämst mäs
tu me Styggen, som ämst ha röv, starkt brynd.
No för länse en ti gräff. Men va en säng en

i han ryggs komi hilt. A int rakt e en ämbel
nyti brynd för en länse han rakt Styggen en
naken. Län a Olla Bata drömmen, som di
kare ti Marek. Sedan tija brynd han röv
rakt en tid, en brynd di, he di han hilt.
hilt me Styggen. Län han län Marek
te rakt, en en ska hilt en brynd me gä
ten. A en di kaktar 7 hilt på kaktar
gu en ti guben a mäs Marek brynd
me Styggen tva Län a län e kare för guben
men, en en int ska för en brynd för en.
I Olla Bata län a guben, rakt di en tid, en
e ska en int som en ska a quai säng. Län
tva di en kaktar, kakt på takt a kakt
han en guben kaktar en en säng ska
tva, skrid tija för mäs. - I Olla Bata en int
me, en di för för skrid tija brynd gä
ningen, men kaktar mäs en di daktar hilt
varen, som en länst vry för i brynd.

Innehållsförteckning på Märkliga Drömmar m. m.

1. Frescos Fres. Drömm.
2. Så Lidste Agost. gee i sömnen.
3. Karin. såm gömd stjämtan.
4. Phuton a Phuton. Drömm.
5. En sarni drömm.
6. Hela mitt lif. Drömm.
7. Svärmör min. Drömm.
8. En nager historier om Kani Abb.
9. Ma e en drömm ala e spöök.
10. Så Björkas Hilda gee i sömnen.
11. Så Glasburs Johan Erik sigtade i sömnen.
12. Så Håkus Kaut kugg knifvin i lafven.
13. Per Svöls Kaut friannatt.
14. Svart feldin tåg vejin.
15. "Svöklä. teg!"
16. Så Svöls Lyring skv te lät lamma äuf me. Drömm.
17. Så Svöfhostu kneip me i rydeljen.
18. En äuf as skv mät döj. Drömm.
19. Tu ju drömmen, så drömmen ju sant.
20. Så Sjvålen ji intan för kräppen. Drömmen.
21. Så Bondis Si Svöta, kvann en lva på gjöbstnen. Drömm.
22. Luv Fredrikas jussas jukop omkäm i fjålen. Drömm.
23. Luggvin. Drömm.

